BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XXIV. No.—397

MARȚI 15 FEBRUARIE 1944

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia

Falls das Abonnement nicht erwünscht bitte das Blatt zurückzusenden an

En cas de non acceptation, prière de retourner ă

ZIARULUI

„ROMANIA PETROLIFERA"

Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

BUCUREȘTI—IV

Director-Proprietar: P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays 25 R Marks
Payement seulement par chèque en RMarks
Abonamente . . . lei 3.000

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

PROBLEMA COMBUSTIBILULUI

O problemă din cele mai vitale pentru industria petroliferă și din cele mai importante pentru economia națională precum chiar și pentru fiecare cetățean este astăzi din nou la ordinea zilei: **problema combustibilului.**

Această problemă care în timp de 20 de ani de pace nu a găsit o soluționare, este acum desbătută de numeroase personalități, printre care d. ing. **Gh. Damaschin**, fost director al minelor, unul din cei mai cunoscători ai ei, aduce prin ziarul nostru prețioasele d-sale păreri pentru o viitoare rezolvare.

Din inițiativa **U. G. I. R.**-ului s'a creiat, în August 1943 **„Biroul Combustibilului"** compus din reprezentanții combustibilului cărbune, petrol și gaze naturale cu menirea de a studia și a găsi cea mai bună și dreaptă soluționare. Aceasta, ar fi fost, credem, împărțirea în zone de influență. Să se întrebuințeze cărbuni în regiunile carbonifere, petrol în cele petrolifere, și cu gazele naturale la fel, până la posibilitatea înlocuirei treptat, — fără a prejudicia industria petroliferă, — a combustibilului lichid. De asemeni basinele carbonifere să aibă zonele lor, cărbunii de Petroșani să nu fie duși în Moldova unde se găsesc zăcămintele dela Comănești și vice-versa.

Se pare, chiar, că pe aceste baze de armonie începuse studiile, urmând ca urgentele înlocuiri de combustibil să fie studiate **dela caz la caz.**

Totuși, pe neașteptate, la 30 Noembrie 1943, a apărut un **decret-lege pentru transformarea instalațiilor care consumă combustibil lichid, pentru consumul de combustibil solid.**

Sub sancțiuni foarte aspre acesta prevede:

> Art. 1. — *Instalațiunile fixe, industriale și menajere, cu excepția celor specificate la art. 5 din prezentul decret-lege, care consumă combustibil lichid, vor fi transformate, în termen de maximum 1 an dela data publicării prezentului decret-lege, spre a trece dela consumul de combustibil lichid la consumul de combustibil solid.*

iar

> Art. 5. — *Sunt exceptate dela prevederile art. 1:*
> a) *Instalațiile industriale și menajere, situate în raza Municipiului București, care funcționau cu combustibil lichid la 27 Februarie 1943, data apariției decrtului-lege Nr. 107 din 1943. acestea urmează a fi transformate pentru consumul de combustibil gazos sau solid.*

Acest decret-lege trebuie privit sub următoarele două aspecte:

1. **Starea actuală de război.** — Prin restricțiile de mai sus adse consumului de combustibil lichid, industria petroliferă este foarte greu lovită și s'ar putea chiar ca acestea să influențeze asupra marilor explorări întreprinse cu atâta inimoasă activitate. Intr'adevăr, cu toate că industria petroliferă a răspuns, fără șovăire, cu prisosință, cerințelor războiului nostru și aliaților noștri, ea a fost în stare **— fără să pericliteze aceste cerințe** — să dea populației țării și Capitalei, în special, combustibilul necesar, ferind'o de mari suferințe din cauza rigorilor iernelor trecute. Fapt recunoscut de toată lumea și care i-a atras laude și mulțumiri din partea d-lui **general Bădescu**, comisarul general al combustibilului. Iar, chiar în situațiunea actuală, mari cantități de păcură ce nu pot fi valorificate din lipsa utilajului necesar, sunt disponibile.

Dar și economia națională ar putea suferi, deoarece nu este lucru ușor pentru o industrie de a trece dela combustibilul păcură care are 10.000 calorii la un combustibil cu o putere calorică inferioară, fără a periclita nivelul producției, din cauza nesatisfacerei nevoilor instalației. Iar instalațiile de încălzire centrală sunt și mai greu de modificat din cauza spațiului lor restrâns. Se mai cer specialiști numeroși, cari lipsesc, cărbuni potriviți ca să fie întrebuințați la orice instalație, nu numai spre a nu se simți lipsa lor, ci spre a nu fi la dispoziția unui singur furnizor. Toate acestea cer timp. **Din aprecierile chiar ale industriei carbonifere ar fi necesar o perioadă de liniște de 10 ani!**

Pentru transformarea instalațiilor pentru consumul de combustibil gazos, este necesar ca acest combustibil să poată întâi fi adus. Capitala nu va putea avea gazul metan din Transilvania, necesar consumului ei, decât peste 3—4 ani. Acel ce se aduce astăzi, adică echivalentul a 20—30 vag. păcură pe zi, nu satisface nici cel puțin nevoile uzinelor dela Grozăvești, ale căror instalațiuni se resimt chiar din această schimbare de combustibil.

Deasemeni sunt interzise instalațiunile fixe menajere. Prin aceste instalațiuni se înțeleg și **arde-gazurile** cari au dat roade atât de bune și de cari beneficiază populația nevoiașă a țării ce nu poate investi capitaluri pentru a se aproviziona cu lemne sau cărbuni, ci cumpără zilnic petrolul necesar. Ar însemna o nouă grea lovitură pentru această lume care a cumpărat aparate ce nu le vor mai putea folosi.

2. **Starea de pace.** — O treptată înlocuire prin cărbune pentru valorificarea cât mai mare și bună a petrolului nostru pentru a fi exportat este, bine înțeles, dorită. Insă chiar după război aceasta nu va putea imediat fi posibilă din lipsa utilajului necesar rafinerilor și instalațiilor necesare de înlocuire, cari cer o revenire a industriei de război la normal. Ne vom mai lovi și de alte probleme: benzina sintetică din Germania, carburanți naționali din alte țări, poate iar concurența petrolului american, etc. și ar fi chiar paradoxal ca într'o țară petroliferă, petrolul să nu găsească întrebuințare, iar păcura să se ajungă ca în trecut să se ardă în gropi.

Iată dece credem că această lege neașteptată a fost poate chiar pripită și că ar fi mai bine a se lăsa „Biroului Combustibilului" timpul necesar unei bune studieri a problemei pentru o definitivă și durabilă soluționare.

De altfel pentru aceste motive industria petroliferă a găsit de cuviință a se retrage din acest „birou" după cum se poate vedea din adresa de mai jos a **„Asociației Industriei de Petrol"** către **„U. G. I. R.":**

Uniunei Generale a Industriașilor din România

Domnule Președinte,

„La 3 August 1943, din inițiativa U.G.I.R.-ului și de comun acord cu Comisariatul general al industriei metalurgice, s'a creiat, pe lângă U.G.I.R., „biroul combustibilului", care urma să constituie instrumentul tehnic pentru studiul tuturor problemelor privind utilizarea rațională a cărbunelui, petrolului și gazelor naturale, în împrejurările actuale.

Ca primă și urgentă problemă, se pune aceea a posibilității de transformare rațională a cazanelor cu aburi, dela arderea combustibilului lichid la cel solid sau gazos față de legea 107 din 27 Februarie 1943, care se arătase — din motive bine cunoscute — inaplicabilă, în forma în care fusese concepută și în termenul legal acordat.

In ședința „biroului combustibilului" din 24 August 1943, d. inginer profesor Cantuniari, comisarul general al industriei metalurgice, a declarat că, în scurt timp, va apare un decret lege destinat să precizeze condițiunile în care urma să se facă prelungirea termenelor de transformare a cazanelor, după felul fiecărei industrii. Aceste termene urmau să fie stabilite numai pentru cazanele cu aburi, urmând ca, „biroul combustibilului" să facă propuneri pentru transformarea celorlalte instalațiuni.

A urmat o serie de schimburi de vederi între reprezentanții industriilor combustibilului solid, lichid și gazos din comitetul de direcție al „biroului combustibilului" depunându-se apoi memorii și făcându-se propuneri concrete, cu privire la elementele de care ar trebui să țină seama o nouă lege. O astfel de lege urma, potrivit propunerilor făcute, să conțină dispoziții aplicabile și servind interesele superioare ale țării în timp de război FĂRĂ INSĂ A PREJUDICIA O POLITICĂ RAȚIONALĂ A ENERGIEI, CARE TREBUE FIXATĂ PE BAZA PERMANENȚELOR ECONOMIEI DE PACE. Am arătat consecințele ce ar putea avea loc în cazul suprimării naționale a combustibilului lichid în consumul intern, chiar în timp de război. Evenimentele au confirmat temerile noastre.

Asociația noastră — care s'a grăbit să dea dela început tot concursul „biroului combustibilului", în dorința de a pune la dispoziția Statului, în aceste importante chestiuni, toată competența de care dispune — are regretul să constate că, deși în ce privește utilizarea combustibilului lichid a exprimat, prin delegații săi, în mod documentat și de acord cu ceilalți membrii ai biroului, punctul de vedere rațional, care a fost adus la cunoștința Comisariatului general al industriilor metalurgice, noul decret lege nr. 784, publicat în Monitorul Oficial nr. 280 din 30 Noembrie 1943, conține dispoziții categorice, prin suprimarea integrală a utilizării combustibililor lichizi în industrii și chiar la instalațiile fixe menajere.

Față de această situațiune, comitetul de conducere al Asociației noastre consideră ca lipsită de obiect prezența Asociației Industriilor de Petrol din România și de aceea vă rugăm să binevoiți a lua cunoștință de retragerea noastră pe ziua de 1 Ianuarie 1944, din „biroul combustibilului".

Mulțumindu-vă, domnule președinte, pentru solicitudinea pe care și cu acest prilej U.G.I.R.-ul a arătat-o acestei probleme, ne facem o plăcută datorie, rugându-vă să transmiteți domnului inginer C. Motaș, președintele „biroului combustibilului" mulțumirile noastre pentru felul imparțial și deosebita competență tehnică cu care a ținut să conducă discuțiunile în ședințe.

Primiți, vă rugăm, domnule președinte, asigurarea considerațiunii noastre deosebite".

Lucrările hidraulice în cadrul planului de ridicare economică a țării

de Dr. Ing. CRISTEA MATEESCU

Cunoaștem din istoria omenirii rolul important pe care l'au îndeplinit din cea mai îndepărtată antichitate, lucrările hidraulice la desvoltarea civilizațiilor, mai cu seamă în ceeace privește prosperitatea materială a popoarelor. Mai mult, când, datorită unor accidente istorice sau geografice, lucrările hidraulice au fost distruse, au decăzut cu repeziciune și imperiile care le foloseau.

In epoca noastră, după înflorirea navigațiunii interioare la începutul secolului al XIX-lea, a venit vremea folosinței căderilor de apă (mai ales după 1890), la început de către industrii particulare și instituțiuni comunale, mai târziu de către societăți sau instituțiuni cu caracter regional, amenajarea și folosința energiei hidraulice căpătând din ce în ce mai mult caracterul de utilitate publică.

In secolul XX, s'a desvoltat concepția amenajărilor integrale, după care apele trebuesc amenajate pentru folosul economic maximum ce ele pot aduce, fie pentru navigație, fie pentru irigație, ori forță motrice, fie însfârșit pentru o utilizare multiplă.

Realizarea concepției de amenajare integrală necesită însă o intervenție activă a Statului, cu aspect multiplu: Studii, programe, legislație, finanțare, lucrări.

Acestea, comportă:

I. STUDII

a) Studierea sistematică a apelor, **în ceeace privește debitele, căderile, calitatea apei, relațiuni cu solul, cu vegetația, cu clima, etc.**

b) Studierea regularizării albiilor, **prin fixarea și restrângerea albiilor, îndiguiri, asanări, studiul posibilităților de câștigare de terenuri noui, astăzi neproductive. Subliniem cu satisfacție că ideia obținerii de noui pământuri cu ajutorul tehnicei și al științei, și nu prin noui stîrbiri aduse dreptului de proprietate a fost anunțată recent ca făcând parte din programul guvernului actual și suntem convinși de durabilitatea acestei idei, oricare ar fi vicisitudinele vieței politice.**

c) Studierea posibilităților de regularizare a debitelor râurilor, **prin construirea de mari barajerezervoare, în care să se adune tot prisosul de ape al viiturilor, ce vor deveni astfel inofensive și din care să se ia apa pentru a spori debitele scăzute în timp de secetă sau de îngheț.**

Problema barajelor-rezervoare este atât de importantă încât poate fi privită ca problemă-cheie a amenajării apelor.

S'a spus adeseori — din lipsă de studii și de cercetări — că în țara noastră nu se pot face asemenea baraje, căci terenul și constituția geologică n'ar fi favorabile. Iată însă că aceste păreri — izvorîte mai mult din lenea de gândire, sunt infirmate de ultimele cercetări: Bistrița se prezintă extrem de favorabil putându-se creia un baraj-rezervor, în cele mai bune condițiuni de siguranță. Apoi, după cercetările noastre personale, în Carpații Munteniei, începând dela Vest de Prahova până dincolo de Jiu, mai toate râurile prezintă pozițiuni favorabile pentru barajerezervoare.

Studii mai amănunțite s'au făcut în Valea superioară a Argeșului, care au arătat posibilitatea edificării unui baraj cu o capacitate utilă de 75 milioane m. c., capabil a înlătura în viitor inundațiile catastrofale și a spori debitele dela etiaj, cu 5—6 m.c.-sec. Pe celelalte văi se întrevăd de asemenea, mari posibilități de acumulare.

d) Studierea posibilităților de amenajare a energiei hidraulice. **— Unii sunt de părere că de se realizează uzinele dela Bicaz și dela Porțile de Fier, și o rețea de mare tensiune, nu mai avem nevoie de alte isvoare de energie, ci putem să ne odihnim 50 sau 100 ani. Această părere ascunde o eroare dublă: 1) nevoile de energie cresc anual într'așa măsură încât cele două mari uzine susmenționate, abia ar ajunge pentru o durată de 7 ani, deci ar fi nevoie de alte uzine, mai cu seamă că numai din două puncte ale țării nu pot fi alimentate toate regiunile industriale. Apoi, uzina dela Porțile de Fier ar avea un regim foarte variabil, puterea la ape scăzute micșorându-se până la 160.000 kw.**

2) Este necesar a se crea centre de energie mai numeroase, răspândite pe suprafața țării, pentruca de binefacerile amenajărilor hidrotechnice să beneficieze câți mai mulți din locuitorii țării. Intr'adevăr, odată cu o lucrare mai importantă de amenajarea unei căderi, se construesc drumuri noui, se regularizează apele, se deschid cariere de piatră, se fac plantații de păduri, însfârșit muncitorii și comerțul din regiune realizează venituri importante.

(Urmarea în pag. 3-a)

PRODUSE FALȘIFICATE sau inducerea în eroare a consumatorilor de uleiuri minerale?

O veche pică — ca să nu zicem dușmănie — a numeroșilor depozitari de petrol, mari și mici, există contra societății **„Distribuția"**, principala distribuitoare a produselor petrolifere. Această întreprindere care, cu sacrificii mereu crescând, a pus la îndemâna consumatorilor, în toate colțurile țării, produse de prima calitate la prețurile stabilite, a reușit astfel — într'o oarecare măsură — a împiedica vânzarea unor produse falsificate de către depozitari, puțin scrupuloși, atrăgându-și inimicția lor, care s'a arătat în numeroase ocazii.

De câtva timp s'a observat pe piață un nou gen de inducerea consumatorilor în eroare, dacă nu prin falsificarea produselor ci prin punerea în vânzare, sub etichetă străină, cu prețuri, bineînțeles de 3—4 ori mai mari, a unor produse fabricate în țară. **Este vorba de uleiurile românești, a căror bună calitate este recunoscută și peste hotare.**

Alarmându-ne de aceste fapte și pentru ca consumatorii să nu fie induși în eroare, în urma cererei și dovezilor prezentate de către industria petroliferă, Comisarul general al Prețurilor, prin decizia din 30 Iulie 1943, a dispus ca vânzarea uleiurilor speciale de marcă să nu se facă decât cu obligația etichetării lor, **arătându-se și grupa din care fac parte,** în conformitate cu dispozițiunile deciziei.

Totuși dela acea dată și până astăzi s'au vândut de către importatori, bine înțeles prin intermediul depozitarilor — prietenii „Distribuției" —, mari stocuri de uleiuri minerale sub eticheta străină, ca: **Havoline, Gede, Caroil, Tara,** etc.

Știut fiind că dela începutul războiului nu s'a importat nici o picătură de ulei străin, ci din contră uleiurile noastre fiind tot mai cerute în străinătate, **„Asociația Industriilor de Petrol"**, pentru a curma speculerea consumatorilor și o concurență neloială, a cerut celor în drept să se efectueze **controlul,** ce nu s'a făcut la data publicărei deciziunii din 30 Iulie 1943, aducând de asemeni la cunoștința publicului mărcile de ulei ce se pot, astăzi, vinde în țară și pe cari le menționăm în corpul ziarului.

Nu ar fi rău, credem, ca acest control să se facă cât mai des, la toți depozitarii, în toată țara, și la celelalte produse petrolifere.

Fixarea și rezolvarea definitivă a problemei combustibilului

1.—Aducerea gazelor naturale la București. 2.—Indrumarea consumațiunii de combustibil spre o mai mare întrebuințare a cărbunilor și a gazelor naturale

de Ing. GH. DAMSACHIN
Fost Director general al Minelor

In ultima vreme s'au ivit în evoluțiunea problemei combustibilului două fapte, ce vin să confirme odată mai mult, că trebue să se păsească hotărît la rezolvarea ei definitivă; două fapte, ce o caracterizează și acum așa, cum au caracterizat'o vremurile de la începutul vieții economice a României Mari, adică, acelea de la 1919—1922 încoace. Această potrivite dintre necesitățile și imperativele unei stări de război, cum este aceea ce o trăim de la jumătatea lui 1941 încoace, cu acelea ale unei stări de pace și de refacere a țării, dela 1919—1922 încoace, dovedește ca ne găsim, nu în fața unor caractere provizorii, ci a unui caracter permanent, ce indică o anumită organizare în producția și consumațiunea de combustibil a României și anume: **în așezarea principală a edificiului nostru economic și a satisfacerii necesităților domestice marea majoritate a consumațiunii de combustibil trebue îndestulată prin cărbune și gaze naturale, și numai în al doilea rând prin petrol.** Consumatorii trebue să înțeleagă această realitate și să trăiască cu ea. In acest aproape pătrar de veac atât producțiunea cât și consumațiunea au evoluat mult în această direcțiune, în cât în prezent ne găsim din multe privințe într'o situațiune mai convenabilă, de cât între 1919—1923 și. încomparabil mai favorabilă de cât în timpul precedentului război mondial. In cât consumatorii nu au ce se teme, ci au numai ași cunoaște exact interesele lor adevărate.

Pentru a pune ultima oară la punct aceste chestiuni, voi da o scurtă descriere a preocupărilor și realizărilor, din acest sfert de veac, spre a se cunoaște ideile ce s'au exprimat și au rămas, și a se pricepe ușor, că îndrumările de acum, și ordinele date de guvern în privința consumațiunii combustibilului se găsesc pe linia, pe care merge desfășurarea normală a rezolvării definitive a problemei românești a combustibilului.

*

In numărul precedent am arătat cari au fost factorii și activitatea lor, ce au marcat începuturile problemei combustibilului, dela marele geolog român Gr. Cobălcescu și până la izbucnirea, în 1914, a primului război mondial, de pe urma cărora România a căpătat mai întâi convingerea că are rezerve de cărbune și de petrol și a realizat apoi, în scurt timp, o producțiune proprie de combustibil mineral. In 1912—13 producțiunea de cărbune era cca 300.000 tone anual, de petrol peste 1.800.000 tone anual.

Țara avea și o producțiune de combustibil gazos, eșit pe gura sondelor de petrol, dar, până în 1913-14 nici Statul nici petroliștii nu-i dădeau aproape nici o importanță. Socotind gazele vinovate de aprinderea sondelor și arderea lucrătorilor, ei le captau, dar în loc să le valorifice, le duceau conform dispozițiunii ministeriale pe conducte în afara șantierelor și acolo le distrugeau, arzându-le în aer liber. Numai Steaua Română, pe atunci, folosea gazul drept combustibil în consumațiunea proprie. O statistică făcută de mine ca director al combustibilului după comunicările scrise ale întreprinderilor arată că ea consumase la Câmpina, un amestec de gaz și de aer, aerul fiind în proporție de 40-50%, de 33.100.000 m. c. în 1910, 43.000.000 m. c. în 1911 și 54.000.000 m. c. în 1912 dar din cauza marelui procent de aer puterea calorifică pe m. c. era foarte scăzută, de 5000 - 6000 calorii. Celelalte Societăți abia dibuiau pe acest teren.

In 1912, ministerul impunându-mi să iau conducerea secțiunii Moreni-Bana ca să stăvilesc pericolul ce schimbase Schela Bana într'un crematoriu al sondarilor (arsese și fratele directorului general Masterson), am început, în colaborare cu inginerii din șantiere, executarea unui program bilateral. Unul, de mărginire a erupțiunilor, libere până atunci, până la lentilele de deasupra gurei sondelor, zic, **de mărginirea erupțiunilor la turnul sondei,** pe care-l căptușeam atât de bine, încât nu numai că devenea inutilă dispoziționea ministerială pentru circumscrierea în jurul sondei eruptive a unei zone periculoasă circulară cu raza de 100 m., dar chiar se putea lucra la sondele vecine.

Altul de infirmarea, ca nelogică și ca antieconomică, a dispozițiunii ministeriale, pentru conducerea și distrugerea gazelor în afara șantierelor de petrol.

Ivindu-se un punct nevralgic și Ministerul pedepsindu-mă pentru această îndrăzneală, am intrat în serviciul Soc. Roumanian Consolidated Oieffields Ltd., unde, în primul an chiar, și în contra dispozițiunii ministeriale, n'am mai condus gazele din Bana la distrugere, ci, le-am valorificat, **înlocuind cu ele combustibilul lichid în toate întrebuințările pentru producerea căldurii și chiar a luminii în consumațiunea proprie a societății.**

In urma rezultatelor excelente obținute, celelalte societăți din Moreni și Bana au trecut dela întrebuințările timide din anii precedenți, la folosirea în massă a acestor gaze și astfel s'a făcut definitiv dovada marei valori economice a acestor gaze.

Venind director al Combustibilului în 1921, am reluat activitatea pentru valorificarea lor. Profitând de criza de combustibil din acel an, în aparență, atât de acută, încât Uniunea Generală a Industriașilor comunica Ministerului Industriei și Comerțului, că, dacă lucrurile vor continua ea se va vedea nevoită să importe petrol străin, am prtzentat Ministrului, pe atunci generalul Al. Averescu, un referat, înregistrat la Nr. 11.500-1921, în care între altele spuneam:

„...In timp ce normalizarea vieții noastre economice se împiedecă de acest deficit considerabil de combustibil, în același timp, tot aci în țară, într'un chip, pe care omenește nu mi-l pot explica, se pierde și se lasă neutilizat o enormă cantitate de combustibil, evaluată la un echivalent de 400 vagoane țiței pe zi, în valoare de cca. 3.200.000 lei (în timp de 24 ore), combustibil ce zilnic este totuși produs.

„Avem în regiunea sondelor petrolifere o producțiune de cca. 5 milioane m. c. pe zi (1921) de gaze; avem în Transilvania o producțiune de peste 3 milioane m. c. (1920—21) de metan; avem prin urmare 8 milioane metri cubi de gaze naturale, ce sunt combustibil ideal și din care nu se utilizează decât cca. 12 la sută.

„Trebue să schimbăm concepția despre combustibilul nostru.

„a) Producțiunea unei sonde din regiunile petrolifere, constă din petrol și gaze.

„b) Producțiunea de combustibil a țării este prin urmare (1920-21): 135.000 vagoane cărbune anual; țiței cu 80.000 vagoane; gaze naturale 365 x 8 milioane m. c.

„Prin această justă interpretare a realităților, raportul dintre producție și consum se modifică în favoarea producțiunii, care este majorată cu cca. 400 vagoane țiței pe zi, în echivalență, sau peste 500 vagoane cărbuni cardif, în 24 ore. Deficitul dispare complect și un excedent, aproape în același număr de vagoane, rămâne asupra consumului intern.

„Ministerul trebue să ia măsuri urgente ca acest raport să fie real; ca pierderile și neutilizarea combustibilului existent, ce se cifrează la o valoare de aproape un miliard lei pe an (1920-21), să fie înlăturate și tot acest combustibil să fie utilizat, în mod rațional, pentru consumul intern.

Intre altele referatul face și următoarele propuneri:

„Societățile petrolifere să fie obligate ca tot consumul propriu de combustibil, atât în schele cât și în rafinerii, să-l ia din producțiunea de gaze, ne mai fiindu-le permis a consuma combustibil lichid.

2. Ministerul, prin Direcțiunea Combustibilului, eventual ajutată de o comisiune special instituită, să prezinte un proect de lege cu privire la dreptul de proprietate asupra gazelor, ce emană din sondele petrolifere și cari sunt astfel ignorate, încât peste 90 la sută din cantitatea lor se pierd în aer.

Să se cerceteze cum trebue pusă chestiunea redevenței în legătură cu aceste gaze, ce le produc sondele puse pe terenurile Statului și care redevență se cuvenea Statului, etc.

(Urmarea în pag. 3-a)

GAZOGENUL IN TRACȚIUNEA AUTOMOBILA

de Ing. STAVRI GHIOLU

Sub titlul de mai sus a apărut în „Economia Română" (Buletinul Ministerului Economiei Naționale) No. 9-10/1943, un detaliat și interesant studiu de actualitate care, dată fiind personalitatea autorului, capătă astăzi — când problema combustibilului este la ordinea zilei — un interes și mai deosebit.

Ne vom mărgini a reproduce, pentru moment, numai introducerea studiului și concluziunile, publicând în numerile viitoare restul capitolelor.

INTRODUCERE

Lucrarea de față, care, prin factura sa, trebue privită mai mult ca un studiu de documentare, are scopul ca să informeze pe toți acei pe cari îi preocupă, la noi, chestiunea transporturilor și a forței motrice industriale, asupra unora dintre soluțiunile care s'au dat acestei probleme.

Suntem o țară producătoare de petrol, însă, consumul considerabil, ce ni s'a creiat de condițiunile actuale ale războiului, ne impune ca să ne gândim și la generațiunile viitoare și să economisim, din timp, prețiosul nostru carburant, benzina, prin întrebuințarea altor carburanți de înlocuire, siguri, ieftini, lesne de produs și aflați în abundență, pe tot cuprinsul țării noastre.

In acest scop, în studiul de față, după ce voi face un exposeu succint asupra stadiului actual al problemei acestor gazogene, în diverse țări, voi arăta, pe scurt, principiul tehnic al gazogenelor, făcând o descriere a caracteristicilor principalelor tipuri de gazogene, cu lemn și cu cărbune de lemn, în special gazogenele care au fost prezentate la expoziția din Zürich, din toamna anului 1941, când s'a dovedit că problema este complect rezolvată și când s'a văzut efortul realizat în această privință de industria elvețiană a automobilului. Voi enumera apoi condițiunile ce trebue să îndeplinească lemnul și cărbunele de lemn utilizate în gazogene și voi termina printr'o serie de concluziuni asupra posibilităților de întrebuințarea acestor gazogene și asupra rezultatelor ce s'ar putea obține la noi, în transporturile zilnice, în motocultura agricolă și în apărarea națională.

*

Vom menționa însă din capitolul IV. „Vehiculul cu gazogen este un vehicul economic și sigur" *următoarele constatări controlate de Automobil Club din Franța* (țară neproducătoare de petrol și care are deci pentru moment tot interesul de a încuraja prin scutiri de taxe și prime un carburant național. (N. R.).

Mașini cu cărbune de lemn.

Consumațiunea la 100 kilometri	18 kg. 230
Valoarea cărbunilor (prețul din regiunea pariziană)	8 fr., 70
Consumațiunea la 100 kilometri a unei mașini cu benzină, de același tip	16 litri.
Valoarea acestei benzine	35 fr., 20

Mașini cu lemn.

Consumațiunea la 100 kilometri	36 kg.
Valoarea lemnului consumat	9 fr.
Consumațiunea la 100 kilometri a unei mașini cu benzină, de același tip	16 litri
Valoarea acestei benzine	35 fr. 20.

După cum vedem, *mașinile cu lemn și cu cărbuni de lemn au cheltuit aproape de patru ori mai puțini bani decât mașinile similare cu benzină.*

*

CONCLUZIUNI

„Din cele expuse mai înainte, ajungem la următoarea convingere:

Gazul de lemn poate și trebuie să fie socotit, și în țara noastră, printre carburanții naționali.

Lemnul și cărbunele de lemn se găsesc în cantități îndestulătoare și această sursă prezintă avantajul că se regenerează sub ochii noștri, mai ales, dacă vom ști să aplicăm o cultură rațională imensului nostru domeniu forestier național.

Vehiculele cu gazogen funcționează, astăzi, într'un mod ireproșabil. Problema este pusă, complet, la punct și gazogenele cu gaz de lemn pot să aducă o puternică contribuție la apărarea țării și la o mare operă socială și economică.

Valoarea tehnică și posibilitățile de producție, de distribuire și de exploatare comercială a acestui carburant național sunt pe deplin asigurate; acest carburant poate fi pus la îndemâna tuturor, pe o arie mai întinsă posibilă, în mod constant și cu un preț inferior celorlalți carburanți.

Sursa de producțiune a lemnului și cărbunelui de lemn nu depinde de elemente variabile și nesigure, cum ar fi de exemplu anumite produse agricole, care depind de condițiunile meteorologice — căldură, umiditate, etc.

Sursa gazului de lemn este permanentă și regulată.

Deși suntem țară producătoare de petrol — a 7-a din lume — și producția noastră anuală întrece cu mult nevoile consumului intern, totuși un spirit de elementară prevedere ne impune să ne gândim la întrebuințarea cât mai rațională și la economisirea rezervelor noastre de petrol.

O politică rațională a energiei și a combustibililor impune o erarhizare a întrebuințării lor. Trebuesc utilizați și consumați în primul rând combustibilii mai puțin valoroși, trebuesc recuperate deșeurile, urmând ca produsele valoroase, cum sunt gazul metan și petrolul, să fie întrebuințate, fie ca materii prime în industrii de transformat, fie ca element de schimb pentru procurarea unor produse valoroase din străinătate.

(Urmarea în pag. 3-a)

FEDERAȚIA EUROPEANĂ A INGINERILOR

Rolul inginerului în lume

La adunarea generală a Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR) care a avut loc zilele trecute, d. ing. dr. N. Popescu Arcadian, distinsul secretar general al acestei Asociații și director general al Eforiei Spitalelor Civile, după ce a arătat rodnica activitate a A. G. I. R.-ului în toate domeniile precum și rolul inginerilor români în desvoltarea potențialului economic și tehnic al țării, a avut lăudabila inițiativă de a propune înființarea unei federații a societăților naționale de ingineri din Europa, sub denumirea de „Federatio Ingeniorum Europensis".

Nu ne îndoim că cu toate timpurile vitregi de astăzi, toate asociațiile inginerești din Europa ar răspunde cu entusiasm la această fericită propunere atât de bine venită pentru strângerea acestor elite tehnice europeene într'un mănunchiu, menit să conlucreze, nu numai mâine, într'o frățească armonie la refacerea Europei, dar a cărui forță morală, ar putea juca chiar pe aceste timpuri de aceleeași dureroase și mari îngrijorări un rol din cel mai frumos.

Reamintim cu această ocazie că „România Petroliferă", încă din 1932, a publicat apelul adresat inginerilor români de către distinsul și marele prieten al țării noastre d. inginer A Guiselin, care propăvăduia atunci o federație europeană a inginerilor. care, dacă ar fi luat ființă, nu se știe ce influență ar fi putut să aibă asupra evenimentelor ce au nenorocit omenirea. Dat fiindcă părerile expuse **la acea epocă asupra marelui rol al Inginerului în lume,** *de d. Guiselin sunt valabile și astăzi, credem interesant a le reproduce mai jos împreună cu expunerea noastră.*

(Urmarea în pag. 3-a)

BANCA ROMÂNEASCĂ S. A.

BUCUREŞTI

Reg. Bancar No. 43 din 29.X.1934

BILANŢUL la 31 Decembrie 1943

ACTIV

		LEI	LEI
Cassa			
numerar efectiv		602.489.798	
disponibil la B. N. R.		1.117.991.371	
disponibil la C. E. C.		255.280.193	
bonuri de casă la purtător		2.750.600 000	4.726.361.362
Bonuri de casă Creditul Naţional Industrial			1.000.000.000
B.N.R. Devize în curs de decontare	lei 745.247.483		
Disponibil la Bănci:			
B. N. R. devize negociabile		29.937.598	
în străinătate		156.911.074	186.848.672
Bonuri de tezaur şi pentru înzestrarea Armatei:			
lombardabile B. N. R,			
în portofoliu v. n. 28.022.725 v. r.	16.832.830		
depuse 282.000.000 „ „	282.000.000		298.832.830
310.022.725			
Portofoliu de titluri:			
Titluri româneşti — cu venit variabil:			
acţiuni cotate la bursă v. n.	101.346.000	145.980.000	
din cari angajat v. n. 841.500 v. r.	1.071.550		
acţiuni necot. la bursă v. n.	257.604.346	135.924.041	
din cari angaj. v. n. 11 012.950 v. r.	13.424.607		
Titluri străine v. n.	1.247.800	4	281.904.045
din cari angaj. v. n. 300 v. r.	1		
Plasamentul fondului de rezervă:			174.422.287
Ef. publ. gar. de stat sau lomb. B. N. R. v. n.	315.100.031		
din cari:			
depuse v. n. 25.475.660 v. r.	1		
angajate „ 194.165.500 „	114.926.070		
gajate „ 10,290.000 „	5.941.920		
Portofoliu de scont — plătibil în ţară			
cambii fără garanţii		1.063.882.999	
„ garantate cu efecte comerciale		1.210.287.161	
„ „ „ titluri		172.185.002	
„ „ „ mărfuri		735.544.500	
„ „ „ ipoteci		45.730.628	
„ „ „ diverse şi scris, de gar.		234.335.000	
„ „ „ gaj. agricol		3.160.002	3.465.225.292
Din portofoliul de mai sus se află reescontat B. N. R.			
cambii fără garanţii		34.901.920	
„ garant. cu ef. comerciale		1.050.000	
„ „ „ titluri		500.000	
„ „ „ mărfuri		26.659.000	
„ „ „ ipoteci		26.545.500	
„ „ „ div. şi sc. gar.		15.550.000	
„ „ „ gaj. agricol		535.000	
		105.741.428	
Debitori:			
din ţară — în „lei":			
debitori fără garanţii		731.354.403	
„ garantaţi cu efecte comerciale		1.850.465	
„ „ „ titluri		387.737.709	
„ „ „ mărfuri		3.310.867.924	
„ „ „ ipoteci		261.357.708	
„ „ „ diverse şi scr. de gar.		524.083.834	
		5.217.252.043	

Pentru cari sunt cambii de circulaţiune:

	în portof.	reesc. B.N.R.
pt. debit fără gar.	316.932.220	10.630.568
„ „ gar. ef. com.	1.850.464	—
„ „ „ titluri	156.477.220	—
„ „ „ mărfuri	1.871.869.331	89.675.000
„ „ „ ipoteci	130.393.409	5.978.200
„ „ „ div. şi scr. gar.	127.298.008	1.500.000
	2.604.820 652	107.783.768

în „valută străină"		37.665	
		5,217.289.708	
din străinătate:			
în lei		1.486.777	
în valute streine		12.795	1.499.572 5.218.789.280
Creanţe în conversiune conform legii din 7.IV.934			7.960.019
din cari reescontate B. N. R. 2.122.204			
Participaţiuni — în ţară:			
	în portof.	gajate	
la Intrepr. Ind. şi Com.	249.766.301	31 770.500	281.536.801
mobile:			
pentru uzul propriu şi înmagaz. mărfuri			114.875.016
pentru locuinţe funcţionari			42.080.001
alte imobile			61.497.010 218.452.027
Mobilier			41
Conturi diverse			36.124,803
Cont tranzitor			11.064.897
			15.907.522.356

CONTURI DE ORDINE

Debit

Cauţiuni statutare		10.000.000
Debitori pentru aval şi scris. de gar. date de bancă:		
în ţară	2.121.720.751	
în străinătate	90.636.962	2.212.357.713
Efecte comerciale în gaj:		
în portofoliu		5.860.816
Cambii de circulaţiune:		
în portofoliu	3.542.123.711	
reescontate	107.783.768	3.649 907.479
Efecte spre incasare:		
în portofoliu	679.482.477	
la corespondenţi	330 415 391	1.009.897.868
Ipoteci, cesiuni mărfuri în gaj şi gar. diverse:		
în portofoliu		10.418.693 399
Titluri în gaj:		
în portofoliu v. n.		2.497.189.545
Depozite de tit uri şi alte valori în păstrare v. n.		3.479.254.777
Debitori pentru titluri împrumutate şi depuse		428.332.103
Debitori pentru acreditive şi diverse		2.476.116.208
Depozitari de bonuri de tezaur, pt. înzestrarea armatei, bonuri de casă şi bonuri cred. industr.		1.755.075.660
		27.942.685.568

PASIV

		LEI	LEI
Capital social			625.000.000
Fonduri de rezervă:			
rezervă legală		203.019.915	
rezervă specială		76.980.085	280.000.000
Fond de amortisment pentru creanţe dubioase			450.000.000
Dobânzi nerealizate la creanţe dubioase			32.436.940
Diferenţe de curs nerealizate la portofoliu de titluri			65.635.625
Depuneri spre fructificare:			
din ţară:			
la vedere:			
cu livrete de economie la purtător	1.539.306.591		
cu livrete de economie nominat.	1.856.942.300	3.396.248.891	
la termen:			
cu livrete de economie la purtător	423.659.174		
cu livrete de economie nominative	114 370 232	538.029 406	3.934.278.297
Creditori:			
din ţară			
în „lei":			
la vedere	8 843.129.106		
pe termen	476.180.682	9 319 309.788	
în „valute străine"			
la vedere		52 137.928	9.371.447.716
din străinătate:			
în lei:			
la vedere	297.813.033		
pe termen	365.910	298.178.943	
în valute străine:			
la vedere	10.830.850		
pe termen	93 884.984	104.715.834	402.894.777 9.774.342.493
Creditori devize B. N. R. în curs de decontare:			
lei 745.247.483			
Angajamente de reescont:			
în ţară:			
1. — Curente:			
la B. N. R. efecte scont		105 741.428	
„ „ cambii circul.		107.783 768	
„ „ „ diverse		22.202.418	235.727.614
2 — In conversiune — cota redusă:			
la B. N. R.			2.122.204 237.849.818
Cecuri şi ordine de plată emise:			
simple — cu plata în ţară			247.792.804
Dividende neridicate			4.356.228
Conturi diverse			37.339.321
Cont tranzitor			63.422.869
Beneficiu net			
Report din anul precedent			30.142.920
Beneficiul anului curent			125.105.041 155.247.961
			15.907.522.356

CONTURI DE ORDINE

Credit

Deponenţi de cauţiuni statutare		10.000.000
Creditori pentru aval. şi scr. de gar. date de Bancă:		
în ţară (din cari B. N. R. pentru exp. 1.559 923.229)	2.031.397.113	
în străinătate	180.960.600	2.212.357.713
Deponenţi de efecte comerciale în gaj		5.860.861
„ de cambii de circulaţiune		3.649.907.479
Remitenţi de efecte spre încasare		1.009 897.868
Deponenţi de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi garanţii diverse		10.418.693.399
Deponenţi de titluri în gaj		2.497.189.545
„ de titluri şi alte valori în păstrare:		
din ţară	3.311.679.610	
din străinătate	167.575.167	3.479.254.777
Creditori pentru titluri împrumutate şi depuse		428.332.103
„ pentru acreditive şi div rse		2.476.116.208
Bonuri de tezaur şi pentru înzestr. Armatei. bonuri de casă şi bonuri Creditul Industrial depuse		1.755.075.660
		27.942.685.568

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE

La 31 Decembrie 1943

DEBIT

	LEI	LEI
Cheltueli de administraţie:		
Salarii şi indemnizaţii	405.537.230	
Diverse	117.455.672	522.992.902
Impozite şi taxe		52 197 131
Dobânzi plătite:		
la depuneri	55.502 383	
la reescont	12.005.700	
la alţi creditori	135.761.946	203.270.029
Comisioane plătite		11.555.742
Alocaţii fond pentru creanţe dubioase		235 672.169
Alocaţii la casa de pensii a pers. băncii Româneşti		19.211.042
Beneficiul net:		
Report din anul precedent	30.142.920	
Beneficiul anului curent	125.105 041	155.247 961
		1.200.146.976

CREDIT

Report din beneficiul anului precedent		30.142.920
Dobânzi încasate:		
de la portofoliu scont	169.761.973	
de la debitori	353.561.660	523.323.633
Comisioane încasate:		365.525.121
Venitul portofoliului de titluri:		
din diferenţe de curs realizate	28.363.946	
din cupoane exigibile	23,025.024	51.388.970
Venitul bonuri or de tezaur şi pt. înzetr. Armatei		19.232.439
Venitul bonurilor de casă la purtător		59.121.647
Venitul bonurilor Creditul Naţional Industrial		34.133.329
Venitul participaţiunilor		20.033.603
Venitul imobilelor		18.715.936
Beneficii diverse		51.565.317
Incasări creanţe amortizate		26.964.061
		1.200.146.976

Preşedintele Consiliului de Administraţie, **C. I. BRATIANU**

Director general, **G. CRETZIANU**

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele, codul de comerţ şi legea pentru organiz. şi reglementarea comerţului de bancă

Cenzori: **DEM. CONSTANTINESCU**, expert contabil, **ŞTEFAN C. IOAN**, **I. PURCAREANU**

Şeful contabilităţii, director, **ION SARACEA**, expert contabil

Alegerea comitetului de conducere al A. G. I. R-ului

In urma alegerii consiliului de administraţie al Asociaţiei generale a inginerilor din România A. G. I. R., de către ecele 4 secţiuni şi a celor 3 membri aleşi de adunarea generală anuală din 30 Ianuarie a. c., s'a procedat la alegerea comitetului de conducere al asociaţiei la 2 Februarie crt.

Şedinţa s'a ţinut în localul AGIR-ului sub preşedinţia d-lui ing. insp. gl. Ion Antonescu, preşedintele societăţii ing. agronomi şi cu participarea tuturor membrilor consiliului.

Au fost aleşi pe anul 1944 prin aclamaţii, d-nii: ing. Ştefan Mihăescu, industriaş, preşedinte; prof. ing. C. C. Teodorescu, rectorul Politehnicei din Bucureşti, vice-preşedinte; prof. ing. Ion Cantuniari, decanul Facultăţii de electromecanică şi comisar general al guvernului la Rogifer, vice-preşedinte; ing. dr. Niculae Popescu Arcadian, dir. general la Eforia spit. civile, secretar general; ing. Mihail Botez-Kaukas, industriaş, casier; ing. mecanic Octav Păduraru, ing. agronom I. F. Radu şi ing. insp. gl. silvic Cezar Cristea, secretari.

„ANCORA ROMÂNĂ"

Fabrică de cabluri de oţel. S. A. R. Sediul social Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 39

Bilanţ general încheiat la 31 Decembrie 1943

Activ: Cassa lei 471.085. Debitori clienţi 21.731.323. Efecte publice lei 980.440. Materii prime şi marfă fabricată 46.603.728 lei.

Investiţiuni lei 41.306.356. **Total active lei 111.092.482.**

Pasiv: Capital lei 6.000.000 Fond de rezervă statutar lei 299.832. Fond de amortizare lei 31.314.731. Fond de rezervă p. creanţe dubioase lei 700.000. Creditori şi efecte de plată lei 71.930.907. Beneficiu net 847.012 lei. **Total pasiv lei 111.092.482.**

Cont profit şi pierdere încheiat la 31 Dec. 1943.

Debit: Cheltueli generale, salarii, dobânzi, provizioane, amortizări, etc. Total lei 13.759.911. Beneficiu netto lei 847.012.

Total debit lei 14.606 923.

Credit: Beneficiu brutto pe anul 1943 lei 14.606.923.

„ANCORA ROMANA"
Fabrică de cabluri de oţel
S. A. R. Bucureşti
Calea Victoriei Nr. 39

EXPLOITATION PÉTROLIFÈRE

Ing. P. P. COCONEA & Ing. A. P. COCONEA

Société en nom collectif

Siège de l'exploitation : BAICOI

:: :: Téléphones : 38 & 48 :: ::

Chantiers à BAICOI, MISLEA, MORENI et G. OCNIŢEI

Bureau d'exportation : BUCUREŞTI Str. Vasile Conta 3

EXPORTATION D'HUILES BRUTES ET DE TOUS PRODUITS PÉTROLIERS

Adresse télégraphique : Coconea-Bucureşti

O dreaptă cerere

Preţul uleiurilor minerale

Societăţile principale producătoare a uleiurilor de marcă au înaintat Comisariatului General al preţurilor următoarea cerere de sporire a preţurilor acestor produse corespunzătoare creşterii generale ce s'a admis pentru celelalte produse petrolifere.

„Prin decizia dv. nr. 237 din 27 Iulie 1943, publicată în Monitorul avut în vedere avizul subsecretariatului de stat al Industriei, Comercializare şi preţurile de vânzare al uleiurilor minerale speciale de marcă.

„La stabilirea acestor preţuri s'a avut în vedere avizul subsecretariats'au stabilit condiţiunile de comerţului şi Minelor, dat pe baza împrejurărilor şi situaţiei preţurilor produselor petrolifere, dela începutul anului 1943.

„Dela această dată au survenit împrejurări noui, care au impus majorarea preţurilor tuturor producelor petrolifere la rafinărie, atât celor destinate exportului cât şi consumul intern. Această majorare de preţ recunoscută industriei de petrol de Comisia economică a guvernului, a fost de 30% asupra preţurilor loco rafinărie fără taxe.

„Concomitent cu revizuirea preţurilor loco fabrică, Comisariatul preţurilor a examinat şi cheltuielile de desfacere, transport (camionaj) etc., adaptându-le situaţiei de azi.

„In acelaş timp s-au publicat decretele legi nr. 3193 şi 3194 din 11 Decembrie 1943, pentru înfiinţarea unei suprataxe asupra produselor petrolifere, în vederea refacerii edificiilor publice şi pentru înfiinţarea unui fond în vederea refacerii instalaţiunilor industriei de petrol distruse sau avariate depe urma războiului. Aceste texte au intrat în vigoare dela data publicării în Monitorul Oficial a decretelor, adică 13 Decembrie 1943.

„Faţă de cele de mai sus, a devenit necesară modificarea preţurilor de vânzare a uleiurilor speciale de marcă, stabilite prin decizia dv. nr. 237.

„Domnule comisar general, vă rugăm să binevoiţi a lua în considerare la modificarea deciziunii, următoarele:

„1) Sporirea preţurilor de vânzare loco rafinărie a uleiurilor speciale de marcă cu 30%, procent acordat de guvern şi preţurile celorlalte produse petrolifere; în realitate cheltuelile de fabricaţie, de manipulaţie, de stocarea materiei prime, etc., sunt cu mult mai ridicate pentru aceste uleiuri ca la celelalte produse obişnuite, astfel că şi procentul de sporire ar fi trebuit să fie mai mare;

„2) Majorarea chiriei vagoanelor cazane, dela lei 300 la lei 400 per tonă, aşa cum s'a acceptat şi la celelalte uleiuri minerale industriale;

„3) Noulle cheltueli de transport (camionaj) şi de regie stabilite prin deciziile nr. 355 şi 354 din 10 Decembrie 1943 pentru uleiurile industriale;

„4) Majorarea corespunzătoare a cheltuelilor de desfacere la vânzările de uleiuri în bidoane şi anume: dela lei 10 pe litru la 20 lei pe litru, dat fiind cererile juste ale revânzătorilor;

„5) Majorarea sumei de lei 2 pe kgr. la lei 3 pe kgr. la vânzările de uleiuri în butoaie pentru acoperirea cheltuelilor de spălat, manipulat, şablonat butoaiele şi costul etichetelor şi al plumburilor de garanţie;

„6) Majorarea sumei de lei 9 pe litru la lei 12 pe litru pentru acoperirea cheltuelilor de umplere, manipulare, costul ambalajului lemnos, de expediţie şi al etichetelor şi plumburilor de garanţie;

„7) Majorarea cheltuelilor pentru acoperirea costului bidonului potrivit costului real de azi şi anume, pentru bidonul de:

1 litru tablă dela 62 lei la 93.94 lei

2 litri tablă dela 91 lei la 149,21 lei

4 litri tablă dela 101,27 lei la 196,18 lei

17 litri tablă dela 339,97 lei la 538,81 lei

25 litri tablă dela 627,93 lei la 987,83 lei.

„Având în vedere că intreprinderile şi depozitele de petrol sunt puse deseori în situaţiunea de a furniza ele butoaiele clienţilor consumatori, vă rugăm să binevoiţi a prevede în deciziune că, ori de câteori furniturile se vor face în butoaiele producătorilor, oficiile lor de desfacere sau depozitelor de petrol, aceştia sunt în drept să perceapă 3 lei pe kgr. pentru amortizarea şi întreţinerea butoiului.

„Pentru justificarea acestei sume, avem onoare a vă informa că în medie valoarea unui butoi de tablă, cu o capacitate de circa 200 litri, circa 180 kgr., este de 4.000 lei.

„Durata medie a unui astfel de butoi este de circa 5 transporturi, după care se trece la reformă, realizându-se circa 1.200 lei. Rămâne astfel:

$$\frac{2.800 \text{ lei} : 5}{180} = 3 \text{ lei pe kgr.}$$

„La stabilirea preţului pentru consumatori se va ţine seama de taxele şi impozitele astăzi în vigoare".

Primiţi, vă rugăm, asigurarea consideraţiunii noastre deosebite.

Principiile unei politici de Stat în materie de combustibil mineral

Guvernul face un pas înainte pentru rezolvarea problemei energiei în România executând lucrări pentru alimentarea Capitalei cu gaze combustibile şi îndrumând spre raţionalizare consumaţia internă de combustibil. Prin aceasta pentru unele servicii de Stat pentru industrii şi pentru economia domestică se ridică probleme principale şi urgente ce se cer cunoscute în prealabil dacă se doreşte o realizare fericită.

Dintre publicaţiunile româneşti ce pot fi consultate în această chestiune cea mai completă şi mai bună este aceea apărută în colecţia de publicaţiuni a „Institutului Român de Energie", sub titlul: „Contribuţiuni la studiul combustibilului mineral în cadrul problemei energiei. Principiile unei politici de Stat în materie de combustibil mineral", datorită d-lui Inginer G. Damaschin, fost Director al Combustibilului în Ministerul Industriei şi Comerţului.

In această lucrare formată din două volume cu un conţinut de 612 pag., materialul este împărţit în două grupe:

1 O grupă de chestiuni priveşte zăcământul şi industria extractivă.

2. Tratează valorificarea raţională a producţiei de combustibil, atât de către producător cât şi de consumatori.

In această din urmă grupă d. Ing. G. Damaschin aduce numetitulate:

In această din urmă grupă d. Ing. G. Damaschin aduce numeroase exemple din ţările civilizate şi din ţară în capitolele intitulate:

1. Valorificarea producţiei de combustibil prin innobilarea calităţii ei;

2. Valorificarea combustibilului prin utilizarea raţională a energiei calorice şi a căldurii;

3. Valorificarea combustibilului prin priceputâ comercializare.

Ambele volume din această lucrare se pot procura dela sediul „Institutului Român de Energie", Bucureşti III, B-dul Take Ionescu No. 27. Etaj I.

Consiliul de administraţie al societăţii „Creditul pentru întreprinderi electrice" alege ca preşedinte al societăţii pe d. Prof. Constantin D. Buşilă, fost Ministru şi Decanul Colegiului Inginerilor.

Citiţi „ROMANIA PETROLIFERA"

REVOIL

Rafinăria „REVOIL" înştiinţează onorata clientelă că a pus în vânzare cunoscutul ulei mineral, de calitate superioară—după brevete proprii—pentru automobile, tractoare şi maşini

BIROUL DE COMENZI:

Bucureşti, str. Dionisie Lupu No. 82

TELEFON 1.14.07

ULEIUL „REVOIL"

Vânzarea în întreaga ţară prin depozitele CREDITULUI MINIER şi principalii depozitari

Se găseşte în Capitală en detail la DEPOZITUL DINESCU, Strada Filiti Nr. 4 (lângă Poşta Centrală)

Bidoane începând dela 3 kgr.

Fixarea și rezolvarea definitivă a problemei combustibilului

Urmare din pag. I-a

Până atunci nici Statul nici întreprinderile pentru exploatarea petrolului n'aveau și, prin urmare, nu contabilizau nici un venit de pe urma imensei producțiuni de gaze.

Spre a realiza mai reped și în măsură cât mai mare valorificarea gazelor de sondă, am prezentat un nou referat primului ministru, (generalului Averescu) și am pus chestiunea în discuțiunea congreselor dela 1921 și 1922 a „Asociațiunii Inginerilor și Tehnicianilor din Industria Minieră" printr'o primă comunicare, întitulată „Gazele naturale din România" și printr'o a doua, întitulată „Problema combustibilului și Politica de Stat". In 1923, am cerut ministrului Industriei și Comerțului că proectul legii minelor să adopte această preocupare, iar în articolele din „Argus" am desvoltat public ideile principale, cari în esență erau acestea :

1. Atât Statul cât și întreprinderile de petrol să înțeleagă că sondele lor pe lângă petrol pe care-l valorifică și în prețul de cost al căruia trec toate cheltuelile, au și o considerabilă producțiune de gaze, ce, cu contabilizarea de atunci, le revin gratuit la gura sondelor, și care au o valoare economică mare.

2. Aceste gaze trebuesc captate prin instalațiuni speciale, ce împiedecă alterarea lor prin aer, și le conservă adevărata putere calorifică pe m. c.

3. Aceste gaze trebuesc valorificate în interesul lor, al consumatorilor de combustibil, al industriei chimice și al Statului.

4. Valorificarea energiei lor calorice și chimice trebue imediat studiată spre a se putea păși la găsirea tuturor debușeurilor de plasare a producțiunii.

Până atunci propuneam :

a) Inființarea unui sindicat pentru colectarea într'o stațiune, comună pe șantier, a gazelor, pentru desgazolinizarea lor (atunci nu exista în România nici o fabrică de gazolină) și pentru distribuirea la Societate și vinderea la particulari a gazelor desgazolinizate.

b) Intervențiuni și propagandă pentru asigurarea debușeurilor excedentului de gaze asupra consumului propriu ale șantierelor, astfel : construită o uzină electrică între Băicoi și Moreni, bazată pe consum de gaze de sondă, care avea în prim rând să alimenteze industria de petrol și apoi regiunea învecinată ; conduse gazele în toată regiunea dintre Câmpina, Ploești, Târgoviște și București inclusiv, pentru alimentarea focarelor din stabilimentele industriale, ateliere și din încălzitul domestic ; studiată electrificarea liniei ferate Ploești-Brașov, cu curentul furnizat de uzina de mai sus, ce venea să facă ciclu cu uzina centrală, ce trebuia construită în Transilvania și alimentată cu metan ; creiate o industrie chimică pe baza gazelor de sondă și a metanului privite ca material prim, înființarea unei fabrici de burlane, pentru alimentarea industriei petrolifere.

5. Eliberată toată cantitatea de produse de petrol din consumul propriu și supusă unei valorificări rațională, atât prin industrializarea cât și prin comercializare prioritară.

Acestea erau ideile și propunerile ce făceam între 1921—923.

Ce realizări au fost făcute de atunci și până acum ?

1. Ministerul Industriei și Comerțului pe baza referatului amintit a dat o deciziune, care obliga întreprinderile petrolifere să-și satisfacă tot consumul propriu de combustibil, din schele și din rafinerii, prin gaze, interzicându-le să consume combustibil lichid, fără o întemeiată cauză, și numai cu autorizare specială.

2. Corpul inginerilor și a chimiștilor din șantierele de petrol și-au făcut un titlu de glorie din captarea cât mai practică a gazelor din sonde, din extragerea gazelor din ele, și din utilizarea pe cea mai mare scară în consumul propriu al schelelor și a rafinăriilor, a gazelor iar mai târziu, pentru crearea presiunii artificiale în zăcămintele de petrol, puse în exploatare.

Societatea Unirea a înființat o întreprindere proprie pentru alimentarea cu gaze a încălzitului industrial și domestic din regiunea cuprinsă între șantierul de gaze și Ploești inclusiv.

In modul acesta s'a ajuns în țară la o frumoasă producțiune de gazolină și la un mare consum de gaze, ce a crescut, cred, până la aproximativ 700-800 milioane metri cubi pe an, întreprinderile de petrol și-au ușurat sarcinele ce apăsau pe prețul de cost al țițeiului ,iar Statul și-a făcut un apreciabil venit anual.

Totuși ,prin mărirea, neprevăzută mai înainte, a tonajului producțiuni de țițeiu, și prin întârzierea de a se introduce și respecta în schele un raport rațional între cantitatea de țițeiu extrasă și aceea de gaze, producțiunea de gaze a crescut într'un ritm nedorit și a creat în țară, două situațiuni neîngăduite și anume :

1) Nu s'au putut, în acelaș ritm, creia debușeurile pentru plasarea întregii producțiuni. Din această cauză, au fost pierdute pentru totdeauna zeci și sute de milioane de m. c. de gaze pe an, ceea ce a constituit o proastă valorificare și o considerabilă pierdere pentru întreprinderi și pentru economia națională.

2) S'a micșorat într'o măsură nepermisă tensiunea din zăcămintele de petrol, ceea ce, în condițiunile actuale ale tehnicei petrolului, înseamnă o pierdere incalculabilă de rezerve de petrol cunoscute și puse în exploatare. Ca să întrebuințez denumirea unuia din scopurile principale urmărite de legea minelor, zic, nu s'a făcut o conservare națională a zăcământului de petrol.

In anul trecut guvernul a venit cu o deciziune de cea mai mare importanță economică pentru industria și încălzitul Capitalei. A hotărât aducerea gazelor la București, și a și construit conducta Ploești-București. Adică, guvernul a realizat cea mai arzătoare propunere ce s'a făcut cu 20-23 de ani mai înainte. Din nenorocire, acum, situația excedentului de gaze este precară, din cauza celor două realități arătate imediat mai sus. Aproape toată cantitatea de gaze extrasă de industria de petrol este angajată în instalațiunile ce o consumă, încât nu rămâne excedent. Această măsură, era excelentă cu 20-23 de ani mai înainte și ar fi împiedicat considerabilele risipe și irosiri de gaze adică de bunuri economice, în valoare totală de câteva miliarde de lei, iar capitalurile ce s'ar fi învestit, ar fi fost de mult amortizate și ar fi fost frumos fructificate.

Ideia alimentării Capitalei cu gaze, din această cauza, nu și-a pierdut valoarea. Ea nu găsește aplicațiune în domeniul gazelor din sondele petrolifere, dar își găsește totuși aplicațiune, și aceasta va duce spre rezolvarea definitivă a problemei combustibilului și a problemei energiei din România. Deocamdată se folosesc gazele unui câmp din vecinătatea orașului Ploești. S'a ales ca soluțiune definitivă aducerea gazului metan din Transilvania. Și noi ne-am ocupat, cu 20 de ani în urmă, de această chestiune. Că ea va constitui singură o soluțiune definitivă, că ea împreună cu alte surse vor constitui acest fel de soluțiune, se va vedea mai târziu.

De asemeni se studiază acum electrificarea liniei ferate Câmpina-Brașov.

Din cele de mai sus se vede cât am susținut, cu douăzeci de ani în urmă, această ideie, a cărei aplicare o legam atunci de gazele din regiunea petroliferă și de acelea din regiunea gazului metan.

Repet, cantitatea de gaze ce industria de petrol produce în ultimul timp, și-a găsit întrebuințare și acum nu mai lasă excedent pentru alimentarea unei uzine termoelectrice, înființată în acest scop. Se urmăresc două soluțiuni : alimentarea acesteia cu metanul din Transilvania, alimentarea cu gazele ce se vor obține din distilarea lignitului aflat în subsolul regiunii respective. Se va adopta una sau alta, se va face un racord între uzinele înființate pe baza adoptării simultane a ambelor surse, se va vedea. Un lucru este sigur : Se va dispune de combustibil abundent, ce va permite o realizare definitivă a acestui proect.

Dar, o spuneam mai înainte și o spun și acum : aceste realizări, ce pot avea o independență, trebuesc totuși încadrate într'un proect general de rezolvare a întregei probleme a energiei din România.

Intr'un articol viitor și în acelaș cadru de preocupări, voi privi cărbunii și valorificarea rațională a energiei lor calorice și a căldurii produse, dar și ca material prim.

Ing. Gh. Damaschin

Lucrările hidraulice în cadrul planului de ridicare economică a țării

(Urmare din pagina I-a)

Am dat o desvoltare mai mare a acestei părți, pentrucă studiile trebue să preceadă celelalte etape ale realizării. Și din păcate, studii s'au făcut foarte puține și mai mult cu puținele mijloace de care dispuneau particularii. Numai fostul ministru al Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, d. prof. Ing. C. Bușilă a început a da atențiunea cuvenită studiilor și căutat să debleieze, în toate privințele, problema amenajărilor hidraulice, prin intervenția Statului. Să nădăjduim că această chestiune va fi privită și în viitor cu cel puțin aceeași atențiune.

II. PROGRAME

Nu este nevoie ca studiile să fie complet și amănunțit terminate pentru a se întocmi un program general de lucrări. Trebue un program de lungă durată (50—100 ani) în care să se epuizeze problema conform concepțiilor actuale ale tehnicei și apoi programe pe perioade mai scurte, dar de cel puțin 4—5 ani.

Poate în nicio ramură a tehnicei nu va fi nevoie de aplicarea persistentă a unor programe de lungă durată ca în hidrotehnică.

In programul general, de lungă durată, s'ar cuprinde :

a) Asanarea a cca. 500.000 Ha. terenuri inundabile ;

b) Irigarea a 7—800.000 Ha.

c) Amenajări a 1.500.000 kw. hidroelectrice ;

d) Amenajări de torenți, regularizări de râuri ;

e) Lucrări de navigație, în special pe Olt, Prut, Canalul București-Dunăre, Canalul Cernavoda-Constanța ;

f) Amenajări edilitare și pentru sănătatea publică.

Aceste lucrări ar costa 600—700 miliarde, de aceea realizarea lor necesită un timp foarte îndelungat.

Programele restrânse pe perioade de 4—5 ani, trebue însă să se întemeieze pe studii și proecte mai amănunțite, care trebuesc pregătite din vreme.

III. LEGISLAȚIA

Legislația noastră în materie de ape se bazează pe inițiativa particulară. Statul ar avea numai rolul unui judecător imparțial, cu grija de a nu prejudicia interese, nu însă cu datoria de a înfăptui lucrări de folos obștesc. De aceea, legislația trebue întregită prevăzând condițiile în care Statul va lua asupra sa inițiativa marilor lucrări, fără a stingheri inițiativa particulară ; dimpotrivă legislația cea nouă trebue să facă din riveran, din capitalist și din consumator, colaboratorii săi cei mai de seamă la opera sa cea mare de constructor.

IV. FINANȚAREA

Din fericire, lucrările hidraulice prezintă o frumoasă rentabilitate, deși uneori veniturile nu ajung decât cu încetul și numai printr'o administrație comercială îndemânatecă, la valorile lor maxime. De aceea, în afară de un capital destul de important de rulment, cu care se vor face primele lucrări rentabile, finanțarea se va realiza cu timpul în mod automat prin investirea în noui lucrări a veniturilor produse de lucrările în exploatare.

De aceea, va fi nevoie ca lucrările hidraulice să fie administrate de regii autonome regionale, care spre simplificare, s'ar putea concesiona uneori chiar la întreprinderi particulare, dacă acestea aduc capitaluri și experiență.

In vederea unei finanțări mai lesnicioase, înseși programele se vor întocmi, începând cu lucrări de rentabilitate mai mare și continuând apoi cu lucrările celelalte.

V. LUCRĂRI

Statul poate interveni în mod eficace și la organizarea executării lucrărilor prin menținerea permanentă a șantierelor în construcție, astfel ca după terminarea unor lucrări, organizațiile și întreprinderile ce au lucrat să poată începe noui lucrări în altă parte fără pierdere de timp și fără șomarea utilajului și a personalului.

Desigur că în acest scop trebue schimbate radical concepțiile actuale în materie de dare în întreprindere și de control, considerându-se drept cele mai mari greșeli ale funcționarului de Stat șicana, frica de răspundere și neactivitatea.

Dacă s'ar folosi în mod rațional și într'un larg spirit constructiv toate competențele, inteligențele și utilajul ce avem și dacă s'ar completa încă utilajul național cu o serie nu prea numeroasă de mașini speciale de lucru, s'ar realiza în cel mai scurt timp minuni, în materie de lucrări publice.

Dar să nu se uite că unealta cea mai importantă este creditul, cât mai larg și acordat cât mai la timp.

Desigur că, metoda și concepția generală, în ceeace privește realizarea lucrărilor hidrotehnice, sunt în bună parte valabile și pentru alte lucrări. In nici o altă specialitate tehnică însă nu s'a lucrat mai puțin și nu este mai mult de lucru decât în hidrotehnică, în țara noastră ; de aceea datoria tuturor celor cari cunosc aceste probleme este să contribue cât mai mult la informarea sinceră a opiniei publice și a conducătorilor politici asupra lor.

Adunarea generală a Colegiului inginerilor

Zilele trecute a avut loc adunarea generală a Colegiului inginerilor la care a luat parte numeroși membri ai comitetelor de secțiuni, cari au ținut a prezenta omagiile lor marelui nostru savant și distins luptător a cauzei inginerești, d. profesor **Const. Bușilă**, decânul Colegiului, care a prezidat adunarea, asistat de d. ing. Bujor Stinghe, secretar general al Colegiului.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d. președinte al adunării a propus, și acesta a admis, să se trimită următoarea telegramă omagială M. S. Regelui.

„Cu ocazia adunării generale anuale a Colegiului inginerilor, inginerii roagă pe Majestatea Voastră, care întrupează toate speranțele viitorului românesc, să primească cele mai respectoase omagii și urări de viață lungă pentru binele și propășirea țării și a neamului".

Adunarea a admis, de asemenea, să se trimită telegrame omagiale Conducătorului Statului, d. Mareșal I. Antonescu, d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președinte al Consiliului de miniștri, cum și d-lui prof. I. Ionescu, fost decan al Colegiului, care, fiind bolnav, n'a putut lua parte la ședință.

D. prof. **Bușilă** a amintit apoi adunării de inginerii membri ai Colegiului căzuți pentru apărarea hotarelor țării: Liviu N. Berentian, Liviu N. Blându, Radu I. Brăiloiu, Teodor Burlacu, Victor Chirculescu, Chiril Constantinescu, Vasile N. Costăchescu, Const. Dănescu, Aurel C. Drob, Pantelimon Ghervasia, Emil N. Ionescu, căpt. Ioan Ivănescu, Ștefan N. Marinescu, Eugeniu A. Negulescu, Petre A. Niculescu, Aurelian I. Popescu, Const. Răducanu, Iuliu St. Al. Rădulescu, Alex. D. Vasilescu, general D. I. Vasiliu, căpt. Romulus Sărățeanu.

Adunarea a ascultat în picioare pomenirea lor, după care a păstrat un minut de reculegere.

D. președinte al adunării a mulțumit pentru frumoasele sentimente ce i s'au arătat cu prilejul numirii sale ca decan al Colegiului, demnitate pe care a primit-o cu aceeaș dragoste ca și în trecut, continuând să lupte pentru ridicarea prestigiului corpului ingineresc. A amintit apoi de câteva din dezideratele a căror realizare imediată e urmărită, în limita posibilităților de Colegiu: o casă proprie de pensiuni, o casă de ajutor, un cămin pentru adăpostirea inginerilor din provincie nevoiți să vie în Capitală în interesul profesiunii, cum și o casă de repaos.

A relevat după aceea că exercitarea profesiunii de inginer nu poate fi asigurată decât prin solidaritatea întregului corp ingineresc. Legea în vigoare e bună în general; ea are însă nevoie de unele modificări. Propunerile ce fiecare vrea să facă în acest scop, să le înainteze Colegiului și consiliul va căuta să ție seama de ele.

S'a dat citire dării de seamă a consiliului către adunare, din care se văd hotărîrile și demersurile făcute în cursul anului trecut pe lângă autoritățile superioare pentru respectarea prevederilor legii Colegiului inginerilor.

După ce numeroși membri ai Colegiului au expus părerile lor asupra diverse chestiuni cari interesează Corpul tehnic, adunarea a mulțumit d-lui prof. C. Bușilă pentru neprețuitele servicii aduse acestui Corp și a dat descărcare Consiliului pentru gestiunea sa.

Federația europeană a inginerilor

Urmare din pag. I-a

„Am primit o prea frumoasă scrisoare din partea d-lui inginer A. Guiselin, eminentul specialist bine cunoscut în România, actual secretar general al „Camerei sindicale a Inginerilor" (112 ter Rue Cardinet, Paris 17 ème) care, cu o credință de adevărat apostol, a luat generoasa și rodnica inițiativă de a întruni pe inginerii din Europa întreagă într'o vastă federație spre a coordona mai bine sforțările lor în vederea refacerei economice și sociale a Vechiului Continent.

Convins de înaltul folos al acestei inițiative d. Yves Le Trocquer, senator, fost ministru francez, o personalitate mondial cunoscută și apreciată, a primit prezidența acestei mișcări la care au aderat cei mai de seamă ingineri din Occidentul și Centrul Europei.

Pentru a-și desăvârși opera pretutindeni îmbrățișată cu mare favoare și cea mai vie simpatie d. A. Guiselin se îndreaptă acum către inginerii români cu legitima dorință ca „România și Franța atât de strâns unite, să fie primele națiuni în capul acestei mișcări internaționale și ineluctabile".

Desigur că inginerii români vor răspunde cu entuziasm la acest apel. Pentru a permite cititorilor noștri să-și dea mai bine seamă de rostul lui ne vom face o datorie și în acelaș timp o plăcere de a publica următorul articol al d-lui A. Guiselin, articol care îi sintetizează scopul în mod luminos :

„Enormele progresele făcute de arta tehnică în cursul ultimilor 50 de ani, locul preponderent pe care l-a luat în apărarea mecanică a economiilor amenințate explică importanța numerică și socială a cadrelor ei, cari sunt cuprinse între cele două entități pe cari am convenit să le dăm denumirea de **capital** și **manoperă**.

Ar fi a nega progresul și consecințele sale fericite — atunci când este bine dirijat — dacă am refuza acestor cadre rolul lor normal între manopera pe care ei o dirijază și capitalul pe care'l fac să prospereze, găsind în organizarea lucrului și în mașinismul suprimarea sforțărilor musculare și spirituale inutile împreună cu cel mai bun rendement al capitalurilor și al lucrătorilor.

Este deci natural că aceste cadre, după ce au trăit multă vreme în afara discuțiilor de interes de neînlăturat între capital și manoperă să năzuiască la rândul lor a juca un rol social și să reclame de câți-va ani posibilitatea ca să-l joace pe acelaș rând cu aceia din cari se trag, patronii și lucrătorii, și ale căror interese și năzuințe pretind cu drept cuvânt să le cunoască.

Din nenorocire această concepție a rolului lor născută în mintea unor adevărați ingineri industriali riscă ca să împrumute individualismului intelectualilor, căi destul de diferite pentru a atinge țeluri cari ar fi cuminte și prudent să fie coordonate.

*

Acestea sunt preocupările cari au reținut de câțiva ani atenția persoanelor dornice ca să dea profesiunei de inginer un rol serios în economia generală a lumei, ridicând interesele inginerilor mai puțin favorizați la nivelul intereselor celor cari au putut ajunge în posturi înalte și asocia viitorul lor la prosperitatea patronilor. Preocupări diferind în destul de acelea al grupărilor de technicieni de condiții inferioare, prea adeseori pline de o preocupare egalitară menită să ruineze acea formă a ambiției atât de folositoare care este emulația.

Această mișcare reclamă atenția industriașilor și a comercianților în acest moment în cari, în cadrele lor, se creiază orientări atât de diferite, împingând pe unii spre regimurile ipotetice ale unui viitor regenerat și ceilalți către colaborarea intimă între toate elementele unui regim pur și simplu surprins de repeziciunea desvoltării technice.

La această operă de persuasiune și de conciliere trebuesc să se înhame personalitățile cari au luat de curând inițiativa să răspândească aceste idei nu numai în cercurile industriale și technice franceze ci încă în acelaș cercuri din străinătate pentru ca sforțările făcute în acest sens să se adauge unele altora în loc ca să-și facă concurență.

Evenimentele cari se succed cu o repeziciune nebună pe teatrul european — fie vorba de dezarmamente militare, economice sau politice, de luptă contra șomajului sau de reforme financiare și altele — au probat cu prisosință că buna stare generală nu poate fi găsită decât într'o mai bună adaptare a producției și a schimburilor, mai cu seamă pe planul internațional.

Astfel fiind cum să nu concepem că o atare organizație internațională trebue să se întindă și la cadrele technice ?

Cum să ignorăm necesitatea de a reglementa piața lor într'un moment în care se pune cu mai multă intensitate ca oricând chestia reglementării pieței lucrului ??

Cum să imaginăm de exemplu stabilirea și realizarea planurilor proectate de mari lucrări publice internaționale europene ?

Cum să ne gândim la adaptarea, la producerea unui mașinism echilibrat pentru nevoile consumației, fără a concepe intervenția inginerului pe planul internațional ?

*

Aceste preocupări au reținut atenția personalităților eminente din lumea politică, economică, industrială, științifică, technică, cari s'au întrunit în acest scop pentru prima oară în ziua de 11 Iulie trecut.

In această întrunire s'au căutat primele baze ale unei organizări europene de ingineri într'un domeniu care să excludă greutățile provenind din divergințele intereselor naționale, etnice, sindicale științifice tehnice materiale a marilor, mijlociilor și micilor asociații de ingineri. Greutăți provenind și din drepturi de vechime sau de tradiții.

Acest domeniu este acela al grupărilor naționale al căror membri ar adera în mod individual întruninduse prin afinități amicale și cordiale, precum și profesionale și în cadrul cărora fiecare își va conserva independența, individualitatea și libertatea sa de acțiune.

In întrunirile periodice și intime ale acestor grupări, inginerii s'ar întreține în mod prietenesc asupra problemelor celor mai importante ale profesiunei lor.

Ar fi primiți nu numai inginerii de naționalitate străină dar și reprezentanții diferitelor interese cari contribue la producția, la reglementarea ei, la legiferarea ei, la fiscalitatea și distribuția ei. Aceasta în scopul de a se creia o atmosferă generală și internațională de colaborare și de înțelegere pregătind hotăriri luate în mod unanim de Conferințele internaționale din marile Capitale ale Europei.

Această formulă ce are ca fundament prietenia și bunele relațiuni cărora poate da naștere exercițiul unei aceleași profesiuni, nu este definitivă. Ea apare însă de pe acum ca foarte fericită.

Datorită acestei concepțiuni s'au putut organiza în Franța numeroase grupări înainte ca ele să evolueze spre formulele sindicalismului mai mult sau mai puțin integral și spre federațiile și confederațiile intelectuale.

Această formulă este în acelaș timp singura care să fie într'adevăr creiatoară, dar ea presupune existența în toate țările cari trebuesc unite a unor apostoli și animatori capabili de a descoperi și de a cristaliza primele bunevoinți asupra unui program de acțiune foarte generală.

*

Nu este imposibil de găsit atari bunevoinți în cercurile de ingineri strâns legați în societăți amicale de școală, în societăți savante sau technice și uneori în sindicate profesionale.

In Franța ideia a și trecut peste etapa cea mai grea. Nu-i mai rămâne decât să treacă granițele și aci apare rolul atât de prețios al acestei prese technice care a fost atât de larg reprezintată la primele noastre lucrări.

O a doua întrunire va grupa spre mijlocul lunei Octombrie pe toți aceia cari înțelegând importanța și folosul organismului pe care dorim să-l creiăm vor binevoi să adere la această inițiativă.

Sperăm că până atunci, datorită propagandei făcute în favoarea acestei idei în România de către „**România Petroliferă**" numeroși ingineri români și înalte personalități din lumea industrială și economică vor răspunde apelului Comitetului de inițiativă francez prezidat cu atâta autoritate de către d. senator Yves Le Trocquer, fost ministru, care are alături de el atâți eminenți ingineri.

A. CUISELIN
Inginer E .P. C. I.
Secretar general al Camerei sindicale de ingineri, Ofițer al Stelei Române

Gazogenul în tracțiunea automobilă

Urmare din pag. I-a

Pe această linie de erarhizare energetică de economisire a combustibililor valoroși și de întrebuințare a rezidurilor și deșeurilor, se situează și problema gazogenului la noi în țară.

România posedă suprafețe însemnate de păduri și o parte a producției acestor păduri se pierde pur și simplu (crăcile). Altă parte, lemnul de foc, este ars în focarele domestice și chiar industriale cu randament foarte mic. Aceste produse forestiere reprezintă posibilități foarte întinse pentru producerea energiei, cu ajutorul gazogenului.

Ceeace s'a făcut în alte țări, se poate realiza și la noi.

Intrebuințarea gazogenului trebue avută în vedere, atât pentru echiparea vehiculelor, cât și pentru instalațiile producătoare de energie fixă.

Deocamdată s'ar pune chestiunea în primul rând a vehiculelor echipate cu gazogen. Intrebuințarea lor imediată o vedem în exploatările forestiere pentru întrebuințarea deșeurilor rămase dela lucru.

De asemenea vehiculele echipate cu gazogen ar putea fi introduse într'o serie de orașe și centre industriale importante situate în apropiere de regiunile forestiere sau chiar în București, unde se pot organiza cu mai multă ușurință și rentabilitate, depozite de aprovizionare cu lemn pentru gazogen.

Desvoltarea tot mai mare pe care a luat-o motocultura, deschide perspective însemnate tractorului echipat cu gazogen pentru agricultură. Aceasta poate fi cu atât mai interesant, cu cât mulți agricultori, pe lângă terenul propriu zis de cultură, mai posedă și păduri, deci sursă de energie proprie pentru tractor.

In Germania, încă cu mult înainte de război, a început să se adopte gazogenul cu gaz de lemn pentru motocultură.

Spre exemplu, într'o exploatare agricolă de 18 ha. teren arabil și livezi, un tractor ușor cu un motor de 6 H. P., alimentat cu gaz de lemn, a lucrat mai multe luni fără niciun incident la toate operațiile de culturi agricole de primăvară până în toamnă. Pentru a ara un hectar, tractorul a consumat 96 kg. de lemn.

Răspândirea întrebuințării camioanelor și tractoarelor cu gazogen, va pune fără îndoială problema la noi în țară, a organizării producției lemnului și mangalului necesar gazogenului, cât și distribuirea lor, ca să se găsească la îndemâna consumatorilor.

Lucrul nu va fi greu, fiind dat că la început, mai ales după părerea noastră, vehiculele alimentate cu gazogen se vor întrebuința numai în anumite regiuni (regiuni forestiere, orașe mari sau centre mari industriale, anumite regiuni agricole unde lemnul e la îndemână).

Pentru a încuraja introducerea și răspândirea vehiculelor alimentare cu gazogen, trebue să se dea proprietarilor lor astfel de avantaje materiale, ca ei să prefere gazogenul oricărui alt sistem. Aceasta se poate face prin degrevarea de impozite și taxe și prin prime de cumpărare.

Dăm exemple, mai jos, de astfel de măsuri introduse în câteva țări din Europa.

In Franța, înainte de războiu, erau suprimate toate taxele care loveau vehiculele cu benzină. iar Ministerul de război acorda prime de cumpărare deținătorilor de asemenea vehicule, destinate a fi utilizate în caz de războiu ; aceste prime mergeau dela 7.500 franci până la 13.500 franci, după tonajul vehiculului.

In Austria guvernul impusese, marilor întreprinderi de transport, întrebuințarea unui camion cu gazogen, la 10 cu benzină.

In Italia sunt de asemenea scutiri de taxe și prime de cumpărare și, în ultimul timp, Decretul zis Bolzano, a impus întrebuințarea exclusivă a vehiculelor cu gazogen, tuturor serviciilor de transport în comun, publice sau private.

In Germania funcționează, ca și în Italia, sistemul primelor, ba se acordă chiar împrumuturi pentru cumpărarea de vehicule, cu gaz de lemn, organizându-se și concursuri cu premii foarte mari. Cele mai multe din aceste concursuri, au consacrat superioritatea gazului de lemn asupra gazului din cărbune mineral. Distribuția carburanților forestieri este organizată pe șosele prin depozite semnalate din distanță în distanță automobiliștilor, unde pot să găsească carburantul de care are nevoie.

In rezumat socotim, după cum am spus-o și mai înainte, că introducerea vehiculelor cu gazogen este deosebit de interesantă și pentru țara noastră, cu toate că suntem mari producători de petrol.

C. E. C.-ul

Câteva adevăruri

La realizările, din an în an, tot mai mari și extraordinar de frumoase, în folosul economiei naționale, cari reies în special, din bilanțul pe 1943 al acestei Instituțiuni pe care-l publicăm și analizăm în acest număr pentru cititorii noștri din străinătate, au mai contribuit, fără îndoială, următoarele :

1. Propaganda instructivă, interesantă, documentată și chibzuită care a deșteptat și a crescut în masele dela țară și oraș **spiritul de economie**, înlesnind acestei Instituțiuni prin depunerile cari la 31 Decembrie 1943, se ridicau la mai bine de **30 miliarde lei**, formațiunea unui capital național atât de necesar. Trebue relevat că depozitele tuturor băncilor, mari și mici din țară însumau cifra de **12.978.3 miliarde** lei la 31 Decembrie 1942.

Această luminoasă propagandă, și prin expunerea foloaselor ce decurg din economisirea timpului și ușurința plăților, a mai adus cele mai mari servicii tuturor instituțiilor, comercianților, oamenilor de afaceri dela cei mai mari până la cei mai mici, cari toți astăzi apreciază cum se cuvine modul de plată prin cecuri. Mișcarea generală a cecurilor a acestei instituțiuni a înregistrat în 1943 cifra de un bilion lei !

2. Pentru o atare reușită, în materie de bani, mai trebue să existe : **culanța** și **încrederea.**

Vom cita un exemplu real despre culanță. Dacă unul din numeroșii mici subscriitori ale ultimelor împrumuturi (Bonuri Inzestrare, Reîntregire) are nevoie urgentă de numerar și caută un împrumut cu gajul acestor titluri, se adresează unei bănci mici, aceasta, ori nu face asemenea operațiuni, ori cere dobânzi foarte ridicate. O bancă mare nu face operațiuni mici (200-300 mii lei) sau, dacă face excepție, te întreabă : pentru ce vă trebuie bani, când achitați, din ce mijloace veți plăti ? și te amână 2—3 zile până la aprobarea necertă a Comitetului. Astfel că acela care a venit în ajutorul Statului, cu garanția eliberată de Stat în buzunar, poate suspina zadarnic după un mic împrumut absolut necesar **C. E. C.-ul, spre lauda conducătorilor acestei Instițiuni, rezolvă favorabil, la moment, cu dobândă minimă, aceste operațiuni — mari sau mici — încurajând astfel spiritul de subscriere în viitor la nevoile Statului.** Aceasta nu este o chestiune de mică importanță și denotă încrederea marelui public în această Instituțiune.

Iată, după cum spuneam la început, unele fapte cari pe lângă altele numeroase, contribuie la înflorirea acestei Instituțiuni în folosul Economiei naționale, grație marei priceperi și a muncii fără de seamă a personalităților cari o conduc.

„CREDITUL MINIER". — Printr'o decizie ministerială, Soc. „Creditul Minier" este considerată Societate românească și se poate bucura de toate avantagiile prevăzute de art. 269 din legea petrolului în vigoare, cu modificările sale ulterioare din 29 Octombrie 1943.

*

„CONCORDIA". — S'a acordat soc. „Concordia" concesiunea de construire și exploatare a unei linii de transport de energie electrică în lungime de 4,3 km., derivând din rețeaua existentă Ploești-Urlați din comuna Ploieștiori până în comuna Berceni (jud. Prahova), în scopul alimentării cu energie a rafinăriei „Româno-Americană" și fabricei de hârtie „Teleajen".

*

„CONCORDIA". La société a obtenu la concession de la construction et de l'exploitation d'une ligne de transport d'énergie électrique d'une longueur de 4,3 km., dérivant du résseau existent Ploești-Urlați, de la commune Ploieștiori jusqu'à la commune Berceni (départ. de Prahova) et ayant pour but l'alimentation en énergie électrique de la raffinerie „Romano-Americana" et de la fabrique de papier „Teleajen".

*

„CREDITUL MINIER". — En vertu d'une décision ministérielle, la Société „Creditul Minier" est considérée comme société roumaine et peut jouir de tous les avantages prévus à l'art. 269 de la loi du pétrole en vigueur, avec ses modifications ultérieures du 29 octobre 1943.

Creditul pentru Intreprinderi Electrice

Adunarea generală extraordinară a acestei societăți convocată pentru ziua de 19 crt. va avea a se pronunța asupra majorării investițiilor prin reevaluare cu 25.000.000 lei, însărcinând Consiliul de Administrație cu repartiția acestei majorări asupra investițiilor actuale.

Acoperirea acestor majorări se va face prin atribuirea de 50.000 acțiuni vechilor acționari în proporție de 1 acțiune nouă la 3 acțiuni vechi.

Cu această ocazie au fost modificate unele texte din statute, dintre cari cel mai important este noul text al art. 4.

Art. 4. — Societatea are de scop:

a) Studierea și executarea pe cont propriu, pe comptul terților, sau în ori ce fel de participațiuni: a.) a instalațiuni pentru producerea, transportul, distribuția și folosirea energiei electrice; b.) a instalațiuni pentru amenajarea forțelor hidraulice, pentru exploatarea, transportul și folosirea isvoarelor naturale de energie combustibili solizi, lichizi și gazoși) precum și a puterii vântului ; c.) a ori ce fel de întreprinderi de comunicații ; d.) a lucrări de construcții publice și particulare de ori c efel ; e.) a instalațiuni electromecanice și industriale.

Modificări cari vor da astfel putința acestei frumoase și importante întreprinderi românești să aducă noui și mari servicii economiei naționale.

CABLUL ROMÂNESC s.a.r.
PLOIEȘTI
B-dul Regele Ferdinand I Nr. 282
TELEFON: 1429 și 1430 — Adresa Telegrafică: „CABLUL"
Fabrică de cabluri speciale pentru :
INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAȚIE, MARINA
CĂI FERATE, FRÂNGHII ȘI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAȚII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC
Numai calitatea este adevărata economie

VEGA-OIL
ULEIUL IDEAL

PROBLEMA COMBUSTIBILULUI

Părerile d-lui Ing. AL. BALŞ, director general a Societăţii „Petroşani"

După cum arătăm în numărul de faţă problema combustibilului este astăzi studiată şi dezbătută de cele mai competinte personalităţi în aceasiă materie, pentru o cât mai bună soluţionare în folosul economiei noastre naţionale.

Decretul-lege din 30 Noembrie 1943 prevăzând o grabnică rezolvare a problemei credem necesar a reproduce aci importantele păreri ale d-lui ing. Al. Balş, *director general al societăţii „Petroşani", extrase din memoriul asupra „Economiei Combustibilului în România" prezentat de d-sa Comisiei de studii „Politica Energie-Combustibil" a U.G.I.R.-ului în şedinţa din 19 Ianuarie 1944, şi asupra căruia vom reveni.*

REALIZAREA TRANSFORMĂRILOR PENTRU UTILIZAREA CĂRBUNILOR

Inlocuirea păcurii şi o parte din lemnele de foc e de dorit să fie realizată cât mai curând şi mai complect. In orice caz, dacă nu intervin fapte noi favorabile, păcura trebue complect înlocuită în cel mult 10 ani.

Pe de altă parte producţia de cărbuni nu va putea din lipsă de lucrători specializaţi, să înlocuiască în acelaş răstimp singură combustibili care vor dispare depe piaţă, dacă după război nu vine un aflux nou de lucrători mineri prin reumplerea judeţelor din Nordul Ardealului. Prin urmare o contribuţie a altor surse de energie, gaz metan şi uzine hidro-electrice, e necesară. In cel mai favorabil caz consumatorii actuali de păcură şi lemne de foc nu vor putea fi aprovizionaţi complect cu energie din alte surse mai devreme ca peste 5 ani.

Problema transformărilor trebue seriată deci dela început pe 5 ani, rămânând ca, în decursul acestor 5 ani, să se stabilească prelungirile necesare în raport cu desvoltarea constatată a surselor de energie înlocuitoare.

Obligaţia legală actuală ca într'un singur an toţi consumatorii de păcură să treacă pe alţi combustibili implică în condiţiile de azi, ca 90% din consumatorii de păcură să înceteze lucrul peste un an, dacă nu vor dispune de gaz metan, căci creşterea producţei de cărbuni în condiţiile actuale nu permite decât înlocuirea anuală a 10% din consumaţia de păcură şi într'un an nu se pot construi azi uzine hidroelectrice. După încetarea războiului ritmul de înlocuire va putea fi mai rapid, dar până atunci decretul-lege amintit va rămâne ca un simplu desiderat irealizabil.

De altfel operaţiunile de transformare în marea majoritate a cazurilor nu se vor putea efectua într'un an. Instalaţiile mari, chiar în epoca antebelică, nu puteau fi realizate în mai puţin de 2 ani. Azi termenele nici nu pot fi precizate. In plus lipsesc mijloacele financiare necesare, azi când politica fiscală, ignorând devalorizarea de fapt a leului, a lăsat întreprinderile industriale fără fonduri de reînoire.

Inlocuirea păcurii şi a lemnelor de foc este necesară, modul cum se va face această înlocuire trebue însă să se sprijine pe realităţi. Acestea ne arată că, în afară de ceace va putea fi înlocuit prin gaz metan, nu se vor putea înlocui decât 142.000 to păcură în primul an şi aceasta numai dacă se va neglija complect înlocuirea lemnelor de foc în acest an.

In limita acestor 142.000 to. păcură trebue cercetat care sunt instalaţiile a căror transformare poate fi executată într'un an, ţinând seama de volumul lucrărilor cerut de transformare şi de posibilităţile de livrare a instalaţiilor noi. E probabil după datele culese de Biroul Combustibilului al U. G. I. R.-ului, că industria nu va putea să înlocuiască în primul an decât jumătate din acest tonaj. Cealaltă jumătate va trebui să fie redusă din consumaţia căilor ferate, cel puţin în parte, dacă se rezervă un anumit tonaj de cărbuni pentru înlocuirea lemnelor de foc. Am văzut însă că în această categorie înlocuirea nu poate fi decât lentă la început.

Pentru anii următori, din instalaţiile a căror transformare poate fi terminată la timp, se vor alege, în limita cotei anuale de păcură ce va putea fi înlocuită, în primul rând acele instalaţii care sunt situate mai aproape de centrele producătoare de cărbuni, adică acelea care vor avea cărbuni mai eftini şi pentru transportul cărora vor fi minimum de dificultăţi. Cota de 142.000 to păcură anual, valabilă pentru prmul an se va modifica, bine înţeles, în anii următori, după cum va putea creşte producţia de energie-cărbuni şi energie hidro-electrică, precum şi după quantumul cotei de cărbuni ce va putea fi absorbită în focarele casnice pentru înlocuirea lemnelor de foc.

Trebue relevată şi anomalia pe care o găsim în decretul-lege amintit care prescrie, pentru toate gazogenele ce se vor instala, utilizarea lignitului care, din toate sorturile de cărbuni de care dispunem, e cel mai puţin indicat pentru gazogene. După condensarea apei din gazele rezultate din distilare va rămâne mai puţin ca 40% din aceste gaze şi o putere calorifică sub 3.500 calorii.

POLITICA DE STAT

E probabil că dacă nu s'ar fi luat măsuri de restricţie a consumaţiei de păcură, cei interesaţi ar fi amânat transformările, riscând, peste câtiva ani, să se afle în faţa unei crize de combustibil mai mare.

Raţionalizarea distribuţiei de păcură era deci necesară, **trebuia limitată însă la cantităţile ce pot fi înlocuite cu alt combustibil.** Nevoile de război pot cere azi ca toată păcura economisită pe această cale să fie destinată exportului, în viitor însă păcura trebue utilizată ca materie primă pentru sporirea producţiei de benzină, carburant al cărui înlocuire cu alte produse ridică dificultăţi cu mult mai mari decât înlocuirea păcurei arse în focare. **Va trebui ca Statul să creeze condiţii în care rafinerii să găsească convenienţă de a craca păcura.**

Statului îi incumbă şi un alt rol, cera-i revine în calitate de mare consumator de combustibil. Industria nu poate executa transformările necesitate de schimbarea combustibilului decât treptat, pe măsură ce aceste transformări pot fi efectuate şi cu cheltueli însemnate. Calea ferată însă, care consumă singură aproape o treime din toată păcura consumată intern, poate renunţa la acest combustibil fără nici o lucrare de transformare şi fără nici o cheltuială. Nu vedem raţiunea pentru care azi, când industria nu dispune de fonduri proprii, s'ar adopta tocmai soluţia care ar cere acum un efort financiar, când, timp de doi ani, toată economia de păcură realizabilă s'ar putea obţine dela calea ferată, fără cheltuială.

Statul e şi un mare consumatortor de lemne de foc şi am arătat mai sus că în această calitate îi incumbă rolul de a se plasa în fruntea celor le se vor echipa pentr uarderea altor combustibili, renunţând la lemnele de foc.

Prin administraţiile locale Statul va trebui deasemenea să acţioneze creind uzine de gaz aerian în toate oraşele care se pretează unei distribuţiuni de acest combustibil.

Un factor important în politica de Stat în materie de energie este regimul fiscal. In acest domeniu politica urmată până acum a fost cât se poate de nefastă. A impune sursa de energie înseamnă a restrânge utilizarea energiei. Dacă curentul electric, gazul aerian sau petrolul lampant, destinaţi iluminatului, nu pot fi scumpiţi peste anumite limite din motive de ordin social, scumpirea energiei industriei poate duce la suprimarea totală a anumitor ramuri industriale. Invers, pe măsură ce se poate dispune de energie mai eftină, se dă posibilitatea de creare de noi activităţi industriale care pun în valoare bunuri încă nevalorificate, sau mai slab valorificate, cari creează noi factori comerciali, etc. şi prin aceasta aduc fiscului venituri mai mari decât taxele şi impozitele pe sursele de energie, acestea neputând fi decât mici căci duc la restrângerea utilizării materiei impuse. Astfel peste anumite limite ale preţului curentului electric nu pot exista anumite industrii chimice mari consumatoare de energie, o scumpire şi mai accentuată a curentului electric suprimă posibilităţile de existenţă a electro-siderurgiei, apoi a electro-metalurgiei, etc.

O politică fiscală chibzuită ar trebui să renunţe la impunerea energiei, a surselor ei şi a distribuţiei ei, spre a permite naşterea unei activităţi industriale şi comerciale, o creştere deci a veniturilor ţării, deci şi a celor fiscale.

In aceeaşi ordine de idei credem că nu e rolul Statului de a exploata direct sursele de energie ale ţării, ci de a favoriza exploatarea lor prin iniţiativa particulară. Se poate însă concepe ca Statul să-şi asume rolul de distribuitor al energiei. Tot astfel cum şi prin calea ferată asigură distribuţia energiei sub formă de produse petrolifere, cărbuni, lemne, prin conducte distribuţia energiei sub formă de produse petrolifere şi gaze naturale, ar putea prin reţeaua electrică ce ar construi să asigure şi distribuţia energiei electrice. Acest rol de distribuitor nu ar avea însă justificare decât dacă ar fi asumat cu scopul de a procura consumatorilor energia cea mai eftină posibilă, nu cu scopul de a crea, scumpind energia, o nouă sursă de venit pentru bugetul Statului, venit care ar fi dealtfel, cum am arătat mai sus, mai mic decât cel ce şi l-ar procura asigurând o distribuţie cât mai eftină a energiei.

ANUNŢ

ASOCIAŢIA INDUSTRIILOR DE PETROL DIN ROMANIA aduce la cunoştinţă că vânzarea uleiurilor speciale de automobil a fost reglementată de Ministerul Economiei Naţionale (decizia Nr. 237 din 27 Iulie 1943).

Numai producătorii şi importatorii de uleiu au dreptul să vândă uleiuri de marcă. Ei au obligaţia să eticheteze uleiuiurile, arătând marca şi grupa căreia îi aparţin, potrivit normelor deciziunei arătate.

Producătorii de uleiuri speciale pentru automobile sunt :

Societatea	Produce uleiul
STEAUA ROMÂNĂ	Special Steaua *)
ASTRA ROMÂNĂ	Osin Oil *)
CONCORDIA	Vega Oil *)
UNIREA	Noul Luboil
PRAHOVA	Peboil
VACUUM OIL COMPANY	Gargoyle, Pegasus Oil şi S. V.
RAFINARIA ROZNOV	Novoil
REVOIL	Revoil

*) Aceste uleiuri se vând prin societatea „DISTRIBUŢIA".

VÂNZĂRI PENTRU EXPORT DE ŢIŢEI ŞI DERIVATE. INCĂRCĂRI DE TANCURI ŞI CAZANE

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ PENTRU DESVOLTAREA EXPORTULUI PETROLULUI

S A R D E P

STR. BENITO MUSOLINI No. 27
BUCUREŞTI III

TELEFON: 1.09.35 — ADRESA TELEGRAFICĂ: „STADEP"

ANCORA ROMÂNĂ
FABRICA DE CABLURI DE OŢEL
— SOCIETATE ANONIMĂ PE ACŢIUNI —

FABRICA BRAŞOV
Telefon Nr. 1828

Marca depusă — Marca depusă

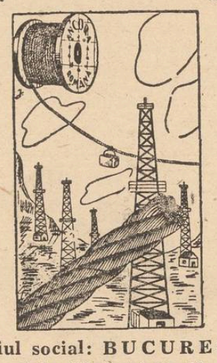

Sediul social: BUCUREŞTI
Calea Victoriei Nr. 39
Telefon Nr. 4-92-21

Produce:

Cabluri de oţel *neizolate, orice construcţie.*

Impletituri de sârmă cu ochiuri pătrate.

Arcuri spirale cilindrice, de tragere şi presiune.

Electrozi „Tenax" *pentru sudură electrică.*

Calitate superioară, serviciul prompt.

UNE INSTITUTION
du plus réel intérêt pour l'économie roumaine

La Caisse Nationale d'Economies et de Chèques postaux (C. E. C.)

Cette institution de base de l'économie nationale roumaine a été cette année aussi la première du pays à exposer les résultats de son activité au cours de l'année écoulée.

Grâce à son organisation technique, basée sur une complète mécanisation de sa comptabilité, il lui a été possible de présenter le premier jour de l'année son bilan arrêté au 31 Décembre 1943.

Les magnifiques résultats de l'exercice écoulé, par leurs progrés impressionants, font ressortir le rôle de tout premier plan que cette institution joue dans l'économie du pays, ainsi que la confiance de plus en plus considérable dont elle jouit dans tous les milieux.

C'est ainsi que les dépôts d'économies et les dépôts en comptes chèques se chiffrent au 31 Décembre 1943 **à plus de 30 milliards de lei.** A la même époque de 1942 ces dépôts se montaient à 18 milliards seulement. L'augmentation réalisée au cours d'une seule année a été donc de 12 milliards de lei, soit de 66%. Ce résultat des plus appréciables n'a certainement plus besoin de commentaires.

Ce chiffre de 30 milliards des dépôts représente l'apport de cette institution à la formation du capital national et fait ressortir l'esprit de plus en plus croissant d'économie infiltré dans les grandes masses de la population ainsi que la contribution de cet établissement à la politique de déthésaurisation préconisée par l'Etat.

Mais ce qui constitue une véritable surprise dans le monde financier, c'est sans nul doute, le mouvement général des chéques qui a enregistré, au cours de 1943, un billion de lei (mille milliards lei).

Les nombreux services mis à la portée des titulaires de comptes ainsi que le continuel développement des virements qui se montent aujourd'hui à 68% du sus mentionné chiffre, donnent un caractère populaire au Service des chéques et ont permis la réalisation de cet impressionnable mouvement.

A ce progrès ont également contribué l'augmentation du nombre des déposants d'économies et des titulaires de comptes chèques.

Le nombre des déposants d'économies a passé de 495.000, en 1942, à 560 mille en 1943 et les titulaires de comptes chèques de 11.645, en 1942, à 16.900, en 1943.

Continuant à examiner les divers postes du Bilan on observera qu'une parfaite liquidité a été assurée par un disponible en numéraire de 10,8 milliards de lei, soit 35% du total des dépôts.

La même politique de prudence a guidé les placements par des prêts accordés à termes courts avec les plus sévères conditions de sûreté et de liquidation.

Au 31 Décembre 1943 les placements se chiffraient à 22,6 milliards de lei, au regard de 14.9 milliards à la fin de 1942.

Les prêts représentaient 20,4 milliards et le portefeuille de titres 2,2 milliards de lei.

Grâce à ces placements les capitaux accumulés par la C. E. C. ont été mis à la disposition du pays sous la forme de crédit public et privé, canalisant ainsi le capital disponible.

Dans le même louable esprit qui a animé cette Institution, la C. E. C. a continué sa bienfaisante activité sur le terrain social en contribuant largement dans tous les domaines de l'assistance publique ainsi que par l'entretien d'hôpitaux pour les blessés de guerre et par de nombreuses autres créations.

CREDITUL NAŢIONAL INDUSTRIAL, S. A.

ACTIV — **Bilanţul general încheiat la 31 Decemvrie 1943** — PASIV

	LEI	LEI		LEI	LEI
Cassa:			**Capital social**	—	700.000.000
numerar efectiv	35.249.995		**Fonduri de rezervă ;**		
disponibil la B.N.R. şi C.E.C.	275.415.841		— fond de rezervă statutar	181.036.465	
bonuri de cassă Min. Fin. la purtător	510.000.000	820.665.837	— „ „ „ special	159.960.000	
Disponibil la Bănci	—	13.256.799	— „ „ „ peetru dobânzi la obligaţiuni	127.127.034	
Portofoliul de titluri:			**Fond de amortisment :**		
efecte publice v.n. 289.688.428	211.029.504		— Fond pentru creanţe dubioase	520.475.072	988.598.571
din care împrumutate v.n. 51.615.660 v.r. 35.795.180			**Fond în administraţie :**		
acţiuni cotate la Bursă v.n. 52.209.000	69.329.517		— fond pentru prospecţiuni şi explorări miniere	—	141.429.506
acţiuni necot. la Bursă v.n. 182.500.000	83.707.690	364.066.711	**Depuneri spre fructificare**	—	795.166.673
din care împrumutate v.n. 90.000 v.r. 90.000			**Diverşi creditori**	—	2.154.228.472
Portofoliu de scont:			**Angajamente pentru reescont:**		
cambii garantate cu ipoteci	6.012.000		— efecte din portofoliu de scont	3.373.574.873	
„ „ „ gaj de mărfuri	5.154.498.206		— „ „ „ „ „ cambii de circulaţiune	11.779.170.564	15.152.745.537
„ „ „ diverse	32.248.537	5.192.758 743	**Obligaţiuni emise :**		
din care reescontate:			— Bonuri de cassă	—	1.202.129.499
cambii garantate cu ipoteci 6.012.000			**Dividende neridicate**	—	3.031.899
„ „ „ gaj de mărfuri 3.356.062.873			**Cont tranzitoriu :**		
„ „ „ diverse 11.500.000			— dobânda cuvenită anului 1944	—	41.247.840
3.373.574.873			**Profit şi pierdere, beneficiu net**	—	106.277.857
Debitori:					
cu garanţie ipotecară	6.851.437.701				
cu gaj de mărfuri	2.890.427.123				
cu gaj de titluri	1.201 744.789				
cu cesiuni de creanţe	2.276.701.477				
cu garanţii diverse	1.250.291.989	14.470.603.079			
pentru cari sunt cambii de circulaţiune: reescontate 11.779.170.664 / în portofoliu 2.803.035.100					
pt. deb. cu gar. ipotecare 6.130.768.118 / 750.472.500					
pt. deb. cu gaj de mărfuri 2.023.105.334 / 910.411.200					
pt. deb. cu gaj de titluri 1.007.237.096 / 200.200.300					
pt. deb. cu ces. de creanţe 2.008.000.112 / 301.430.700					
pt. deb. cu gar. diverse 610.060 004 / 640.520.400					
Debitori în convers. conf. legii din 4.IV. 1934	—	20.770.054			
Participaţiuni v.n. 344.609.000	—	264.205.410			
din care împrumutate v.n. 550.000 v.r. 294.660					
Imobile:					
imobile necesare funcţionării societăţii	48.843.107				
alte imobile	66.167.734	115.011.841			
Finanţare, exploatări miniere şi maşini		29.887.819			
Mobilier		1			21.284.855.854
Conturi diverse		3.539.516	**CONTURI DE ORDINE :**		
CONTURI DE ORDINE :		21.284.855.854	Depunători de cambii de circulaţiune	—	14.582.205.764
Cambii de circulaţiune	—	14.582.205.764	Depunători de gajuri, hipoteci şi cesiuni creanţe	—	23.422.767.007
Gajuri, Hipoteci şi Cesiuni	—	23.422.767.007	Diverşi polite de asigurare	—	56481.564.421
Polite de asigurare	—	56.481.564.421	Depunători de gajuri statutare	—	1.250.000
Gaj nţii statutare	—	1.250.000	„ „ titluri în depozit	—	1.204.609.899
T tluri în depozit	—	1.204.609.899	„ „ „ „ gaj	—	865.614.221
„ „ gaj	—	805.614.221	„ „ „ „ păsteare	—	75.464.283
„ „ păstrare	—	75.464.283	Titluri împrumutate	—	52.255.660
Diverşi titluri împrumutate	—	52.255.660	Diverşi creditori pt. scris. de garanţie date de soc.	—	556.885.923
„ debitori pt. scris. de gar. date de Soc.	—	55 .885.923	Diverse conturi	—	4.300.309.696
Conturi diverse	—	4.300.309.696			101.542.926.874
		101.542.926.874			

DEBIT — **Contul de Profit şi Pierdere încheiat la 31 Decemvrie 1943** — CREDIT

	LEI	LEI		LEI	LEI
Cheltueli de administraţie :			**Dobânzi incasate :**		
— Salarii	157.483.151		— dela portofoliu de scont	157 769.546	
— Diverse	31.627.594		— dela debitori	779.240.090	
— Contrib. şi alocaţii la opere de asist. socială	17.301.330	206.412.075	— dela Bonurile de cassă Ministerul Finanţelor	18.455 574	955.465.200
Impozite şi taxe	—	54.216.085	**Comisioane**	—	75.635.936
Dobânzi plătite :			**Venitul portofoliului de titluri :**		
— la depuneri	38.964.931		— din cupoane	13.129.370	
— la reescont	392.988.481		— din dividende	1..930.504	
— la Bonuri de cassă	53.615.738	485.550 150	— din diferenţe de curs realizate	4,371.828	
Alocaţie la cassa de pensiuni	—	7.700.878	— din prime la titluri eşite la sorţi	3.474.775	37.906.477
Amortizarea mobilierului	—	7.598.578	**Beneficii diverse**	—	1.451.716
Gestiunea imobilelor	—	2.684.636			
Alocaţie la fondul pentru creanţe dubioase	—	200.000 000			
Beneficiu net	—	106.277.857			
		1.070.459.289			1.070.459.289

Administrator General, *I. M. Fintescu* — Vice-Administrator General, *Radu Portocală* — Şeful Contabilităţii, Subdirector, *Dr. Dem. Cordoş*, Expert Contabil

Adminstratori, Av. *Ştefan Băbeanu*, Prof. *V. Bădulescu*, Prof. *N. Cornăţeanu*, *V. Dimitriuc*, Prof. Ing. *M. Hanganu*, *D. Iordan*, *I. Lapedatu*; Prof. *Tr. Negrescu*, Ing. *Al. Ştefănescu*.

Am verificat prezentul bilanţ şi contul de profit şi pierdere conform art. 186 din Codul Comercial şi le-am găsit in concordanţă cu registrele,

Cenzori : *Alex. Constantinescu*, *G. Gorovei*, *Ilie Mecu*.

C. E. C.
Caisse Nationale d'Economies et de Chèques Postaux

ACTIF — **Bilan général arrêté au 31 décembre 1943** — PASSIF

I. Disponible	—	10.762.777.632	**I. Dépôts :**		
II. Placements :			*a)* Livrets d'économies	13.010.877.457	
a) Effets publics propres	2.238.218.323		*b)* Comptes chèques	17.6 1.736.169	30.682.613.626
b) Emprunts	20.453.532.034	22.691.750:357	**II. Fonds propres**	—	366.135.523
III. Investissements :			**III. Fonds pour la construction du Palais de la Caisse**	—	93.998.134
a) Machines pour comptabilité et à calculer	74.278.298		**IV. Amortissements :** (art. 103 de la loi)		
b) Mobilier	26.461.924		*a)* Amortissements machines	74.278.397	
c) Immeubles	42.612.661	143.352.983	*b)* Amortissements mobilier (art. 103 de la loi)	26.461.923	100.740.320
IV. Divers comptes	—	826.487.488	**V. Fonds de primes pour déposants**	—	8.638.568
			VI. Transitoire général	—	978.548.060
			VII. Ordres de Paiements en circulation	—	1.750.852.097
			VIII. Divers comptes	—	168.648.646
			IX. Bénéfice net	—	269.193.486
		34.424.368.460			34.424.368.460
V. Comptes d'ordre	—	23 822 699.410	**X, Comptes d'ordre**	—	23.822.699.410

DÉBIT — **Compte de Profits et Pertes arrêté au 31 décembre 1943** — CREDIT

I. Intérêts payés	—	394.234.062	**I. Intérêts et autres revenus provenant des :**		
II. Frais généraux :			*a)* Effets publics propres et emprunts	—	1.106.850.653
Salaires, imprimés, loyers, etc.	—	383.635.574	*b)* Divers	—	80.817.297
III. Amortissements (art. 105 de la loi)	—	34.604.828			
IV. Allocation pour éventuelles créances douteuses	—	100.000.000			
V. Allocation au fonds de primes pour les déposants (art. 103 de la loi)	—	6.0 0.000			
VI. Bénéfice net	—	269.193.486			
	—	1.187.667.950		—	1.187.667.950

Le Président du Conseil d'Administration, (ss) **Prof. Const. Iotzu** — Le Directeur Général, (ss) **Alex. Tomoroveanu** — Le Directeur de la Comptabilité, (ss) **Ştefan Navrea**, expert-comptable

La Comission permanente de contrôle : (ss) **A. Romanesco**, (ss) **N. Şerbanesco**

15 Feb. 1944—C.—14558 Atelierele Societăţei Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25

ANUL XXV.—No. 398

SAMBATA 25 NOEMBRIE 1944

ROMÂNIA PETROLIFERĂ

ZIAR NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA INDUSTRIEI PETROLIFERE ȘI ECONOMIA TĂREI.

„LA ROUMANIE PÉTROLIFÈRE"

Director-Proprietar : P. D. DURAND
Inregistrat sub No.7 în Registrul Publicațiunilor pe lângă secțiunea I-a comercială, Tribunalul Ilfov, conform Decretului-Lege din 8 Aprilie 1938

ABONNEMENTS ANNUELS:
Pour la France, la Suisse la Belgique, et pour tous les autres pays Lei 5.000
Payement seulement par chèque
Abonamente . . . lei 4.000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BUCUREȘTI IV. — Strada Vasile Stroescu No. 9 (Foișor)

Dacă nu doriți a vă abona rugăm a se înapoia

En cas de non acceptation, prière de retourner à
ZIARULUI
„ROMANIA PETROLIFERA"
Strada Vasile Stroescu No. 9
(Foișor)
BUCUREȘTI — IV

Inscris în Registrul Comerțului No. 1136/1938
Camera de Comerț și Industrie din București

Petrolul românesc

Un vis greu a trecut lăsând urme adânci asupra industriei noastre petrolifere, urme ce ar fi putut să fie ireparabile pentru Petrolul Românesc, dacă nu ar fi avut norocul ca în fruntea acestei industrii să se găsească conducători buni Români, cari călcându-și pe inimă, nu au șovăit să rămână la posturile lor — îndurând cu dispreț toată apăsarea dușmană, — numai și numai pentru a înfrunta și pune o stavilă nesățioaselor pofte ale cotropitorilor.

Ca ziar petrolifer care timp de 25 de ani am luptat și luptăm cu sufletul curat și cinstit pentru apărarea adevăratelor interese ale Petrolului Românesc, credem că este bine să se cunoască și meritele acelor cari ținând piept lui Neubacher și reprezentanților săi veniți din Germania, conducătorilor de întreprinderi importați sau celor de aci — cunoscuți și identificați, sperăm puțini la număr, — s'au opus din răsputeri adoptării faimosului „Protocol Fischer" și neținând seama de numeroasele proteste scrise ale Legațiunei Germane, au făcut tot ce le-a stat în putință pentru o sistematică împiedecare de a se da terenuri nemților, sub nici o formă.

Este interesant de a se cunoaște în această privință gestul unui reprezentant al lui Neubacher care, în toiul unor asemenea pretenții, nu s'a sfiit, zadarnic, a arunca nervos — elegant, am putea spune — pe masa celor cari ne apărau interesele, un glonte de revolver, ca o fină aluzie teutonică de prietenie, totuși zadarnică.

Dar cui se datorează că țara și populația nevoiașă a Capitalei nu a dus lipsă de petrol, pentru a cărui distribuție s'au făcut investițiuni enorme în crearea de numeroase și mari depozite în București? Lupta pentru îndestularea consumului intern și împiedicarea întregului export de țiței cerut de nemți, onorează pe acei cari au înfăptuit-o și se pot numi „buni Români", după cum spuneam mai sus.

Deasemeni, cui revine meritul de a se fi obținut marile cantități de materiale necesare industriei petrolifere, atunci când Germania pentru plata petrolului nostru ține a ne trimite lame de ras sau jucării!...

Materiale — cari cu tot dezastrul bombardamentelor — au contribuit și contribuesc la refacerea industriei noastre petrolifere care face față cu tot sufletul cerințelor bravelor Armate Sovietice, cărora le datorăm salvarea noastră.

Această rezistență la fiecare pas pretențiunilor naziste nu s'ar fi putut îndeplini fără rămânerea la postul lor a acestor conducători al căror suflet, — o afirmăm din cunoștință de cauză, — a fost totdeauna alături de marii noștri Aliați și a căror activitate — ce se va cunoaște — împreună cu munca neobosită și plină de riscuri a distinșilor tehnicieni, muncitori și funcționari români au salvat Petrolul Românesc.

R. P.

Rafinăriile de petrol și bombardamentele

de Dr. ing. VASILE POPOVICI

Războiul reprezintă o perioadă negativă a civilizației, o perioadă în care tot ceeace s'a clădit cu atâtea sacrificii, cu atâta cheltuială de materiale, energie, bani, timp, etc., se năruie fulgerător sub influența forței destructive a brizantelor.

Războiul „științific" distruge tocmai ceeace știința constructivă, știința adevărată, a ridicat: fabrici, uzine, gări, instalații portuare, pentru construcția cărora a fost nevoie de munca a mii de oameni, timp de mai mulți ani, sunt prefăcute în ruine numai în câteva secunde, adică atât cât îi trebue unei bombe uriașe de 1.000 până la 6.000 de kg. să explodeze.

Desigur însă că importanța distrugerilor provocate variază foarte mult după felul și dispoziția instalațiilor și dacă este vorba de o fabrică, în special după materia primă întrebuințată.

In această privință, după fabricele de explosivi, cele mai vulnerabile sunt fără îndoială, industriile de petrol.

Cum însă fabricele de explosivi, chiar și cele mai vechi pulberării, au fost special construite luându-se toate măsurile de precauțiune în contra incendiilor și exploziilor, prin separarea unităților de fabricanți la mari distanțe unele de altele, protejate fiind de talazuri de pământ și prin amenajarea de depozite subterane, efectul unui bombardament aerian sau de artilerie poate fi oarecum localizat.

Din contră, industriile de petrol, cel puțin la noi în țară, nu au luat nici o măsură de precauțiune inițială în acest sens și nici nu au putut lua pentru faptul că cea mai mare parte din schele și din rafinériile de petrol, sunt instalate mai de mult, când nimeni nu se gândea la posibilitatea unei agresiuni.

Abea de curând s'a dat un decret prin care se stabilesc numai condițiunile de instalare a rezervoarelor noi, care trebuesc consfruite în pământ (cele cu capacitate mare), precum și alte măsuri de siguranță.

Măsurile obișnuite contra incendiilor, luate în schele și în special în rafinerii, reprezentau prea puțin față de extraordinara eficacitate a unui bombardament aerian. Abea după bombardamentul de la 1 August 1943 când s'a făcut prima experiență de acest gen s'a constatat insuficiența apei, a spumei, lipsa pompelor mobile, etc.

Astfel s'a observat imediat vulnerabilitatea conductelor de apă și spumă, care odată sparte întreaga instalație de stingere devenea inutilizabilă.

Cu această ocazie s'a constatat astfel eficacitatea autopompelor mobile ce puteau fi transportate din loc în loc; din nenorocire astfel de pompe nu s'au prea găsit și nici nu s'au putut procura în număr suficient.

Deasemenea aglomerarea de produse în rezervoare și de cisterne în rampele de încărcare și în triaje, a contribuit mult la întinderea pagubelor.

La noi în țară, după cum se știe, peste 97% din capacitatea de rafinare a țițeiului se găsește concentrată în regiunea Ploești-Câmpina, ca o consecință a exploatărilor petrolifere de la Moreni și întregul județ Prahova.

Chiar când ulterior, exploatările s'au întins și în județul Dâmbovița și în Moldova, țițeiul extras s'a trimis pentru prelucrare, tot în rafinériile din Ploești. In județul Dâmbovița există de fapt câteva mici rafinerii izolate care însă suferă toate de lipsa unor conducte de alimentare (în afară de rafineria Doicești, legată prin conductă de Gura-Ocniței).

Chiar apropierea amenințării războiului și certitudinea unor viitoare bombardamente nu a determinat nici o descentralizare efectivă a prelucrării țițeiului.

S'a emis nu e vorbă, o părere, după care rafinériile de petrol trebueau pur și simplu mutate în puncte cât mai depărtate unele de altele. Dar s'a văzut repede imposibilitate unei astfel de operațiuni, care ducea nici mai mult nici mai puțin decât la distrugerea instalațiilor existente. Astfel multe instalații, poate chiar majoritatea, dacă ar fi trebui să fie demontate, s'ar fi transformat în fier vechi, inutilizabil.

Așa în cât toate rafinăriile au rămas la locul lor căutând să prelucreze mai departe cu toată amenințarea bombardamentelor. S'au luat desigur cele mai severe măsuri de siguranță, ca: ziduri de protecție de beton, în jurul rezervoarelor de produse și țiței, obligativitatea de a menține un stoc minim de produse, umplerea rezervoarelor goale și a batalurilor, cu apă, degajarea rampelor de încărcare precum și numeroase măsuri de combatere a incendiilor.

Ce măsuri efective se luau la anunțarea unei incursiuni inamice? Se stingeau focurile injectoarelor, se opreau pompele de alimentare s'au lii se încetineau mersul, iar personalul rafinériei se dispersa la o distanță convenabilă pentru a fi feriți de capetele covoarelor de bombe.

Orașul Ploești era apoi cufundat în ceață artificială.

Este ușor de imaginat ce avea de înfruntat personalul rafinériei, la întoarcere, după încetarea alarmei.

(Urmare în pag. 3-a)

Urmele germane în industria petroliferă

Marile probleme astăzi la ordinea zilei și în special aceea a salariilor, pentru a cărei dreaptă rezolvare industria de petrol a făcut tot ce omenește se putea — după cum o arătăm în acest număr — găsesc această industrie într'o situație complect dezastruoasă după urmele germane.

Intr'adevăr, industria petroliferă nu a avut numai grozav de suferit din cauza bombardamentelor, dar a fost „stoarsă ca o lămâie" de acei cari presimțind că nu vor avea timpul de a îndeplini visul lor de valorificare a noui zăcăminte — cum le fusese spulberat și mirajul petrolului din Caucazia — au căutat nu numai a secătui terenurile cunoscute, dar luând petrolul românesc cu prețuri derizorii, impuse, nu l-au plătit. Miliarde, au rămas datori pentru produse, miliarde au furat luând aconturi forțate pentru materiale de livrat... fără a se încumăta măcar să aibă grije de acei ce-i considerau sclavi: Muncitorul român care flămând și descurajat împreună cu funcționarul din industria petroliferă munceau din greu, sub teroarea sașilor.

Toate acestea, cu toate neîncetatele intervenții și jalbe de alarmă ale **„Asociației Industriilor de Petrol"** către Ministerul Economiei Naționale, — semnate și de conducătorii naziști — dar cari probabil interveneau pe căi piezișe pentru completa ruinare a acestei industrii.

Reproducem aci, spre edificare, câteva pasagii dintr'un memoriu **CONFIDENȚIAL** înaintat la 15 Martie 1943 d-lui ministru al Economiei Naționale.

Domnule Ministru,

„Industria de petrol se află în fața propunerii de a spori producția de țiței a anului 1943 cu 250.000 tone față de prevederile de 5.300.000 tone, cifră programată pentru acest an.

Se constată că toate marile întreprinderi petrolifere au forat, în anul 1942, cu 10% până la 62% mai mult decât în anul precedent, neputând obține — cu o singură excepție — decât creșteri între 2% și 11% ale producțiunei de țiței".

Nemții cereau mărirea producției, dar să vedem ce spune mai departe acest lung memoriu:

...„Se semnalează cazuri tot mai numeroase când calitatea materialelor nu corespunde necesităților. Este, în special, cazul prăjinilor de foraj și garniturile de cauciuc.

...Deasemeni, întâmpinăm greutăți tot mai mari în aprovizionarea cu alimente de primă necesitate, dar mai ales cu îmbrăcămintea și încălțămintea muncitorilor din schelele petrolifere. Cu toate eforturile noastre, rezultatele obținute nu au fost decât parțiale, ceeace a făcut ca, în unele locuri, muncitorii să fie puși în neputință de a se mai prezenta la lucru.

...Trebuie să se renunțe apoi la practica de a reclama aconturi mergând până la 75% din valoarea comenzilor, pentru toate materialele comandate de industria petroliferă, atât industriei germane cât și celor din țară".

Intr'un cuvânt:

„...Să se asigure mijloace financiare, fără care nici o întreprindere nu poate păși la pregătirea unui program mărit de producție, ca cel proiectat. Aceasta necesită: o sporire a prețurilor produselor petrolifere până la nivelul comandat de realitate — prețurile de vânzare ale produselor petrolifere urmând să fie reexaminate — apoi, periodic, în funcție de evoluția generală a prețurilor și salariilor".

Nu este deci de mirare ca în asemenea condițiuni situația industriei noastre petrolifere să fie din cele mai grave. De altfel bilanțurile pe 1943 oglindesc această situație — și mai mult agravată în anul curent. Pe exercițiul trecut nici o societate nu a putut da dividende, iar o ilustrare a acestei stări se poate vedea din rentabilitatea brută a celei mai mari și solide întreprinderi românești, „Astra Română" care, după revista „Bursa", a fost de 0,37%, în 1943, față de 17.32%, în 1942.

Astăzi când industriei petrolifere îi incumbă iar rolul de a contribui în cea mai mare parte la salvarea țării, este de neîndoit că actualii guvernanți vor da tot sprijinul ce se cuvine pentru punerea în valoare a nouilor zăcăminte și a posibilității unei rentabilități care să-i permită a face față marilor reforme sociale actuale.

IMPOZITE pe beneficiile de război

Sub titlul de mai sus d. Const. Titel Petrescu, șeful partidului social democrat, a publicat în ziarul „Libertatea" prețioasele și autorizate d-sale păreri asupra unei probleme de cea mai mare importanță la ordinea zilei și pe cari le reproducem mai jos.

Aceste lumionase păreri au produs o adevărată destindere în cercurile petrolifere și industriale cari sunt convinse că vor găsi în dânsul tot sprijinul care să le dea putința să facă față cerințelor de astăzi.

„Față de scumpetea excesivă a traiului, guvernul a hotărît să mărească salariile funcționarilor și pensionarilor publici.

Soluția este firească dar guvernul trebue să examineze cu toată atenția problema în toată complexitatea ei, luând măsurile necesare de eftenire a traiului prin mărirea producției, raționalizarea consumului și înlesnirea circulației bunurilor. Astfel, ne învârtim într'un cerc vicios.

Azi se măresc salariile, mâine se scumpesc articolele de consum, ca urmare a măririi salariilor; noua urcare a prețurilor impune o nouă majorare a salariilor care atrage după sine, fatal, o nouă scumpete a traiului și așa mai departe.

Pentru a face față necesităților de trezorerie, Statul va face apel la Banca Națională, — Banca Națională la rotativa de tipărit hârtie-monedă și inflația este sărăcirea generală cu iluzia bogăției, pentru cei ce au fetișismul hârtiei-monedă.

Mărirea salariilor funcționarilor și pensionarilor publici mai ridică o problemă de soluție imediată.

De unde resursele noilor sporuri în bugetul Statului?

Se pare că noulle majorări de salarii vor necesita un surplus de 40 miliarde în buget.

De unde se vor lua aceste 40 miliarde?

Activitatea economică productivă a țării este atât de redusă și atât de aleatorie, încât cu greu se vor suporta noui impozite directe.

Și apoi, nu este nici recomandabil ca la sforțările de nervi și de sânge ale războiului, să se mai adaoge noui angarale pecuniare de la bietul contribuabil român.

Soluția unui nou împrumut național, prezentat însă în forme atrăgătoare este posibilă, dat fiind că sunt disponibilități de numerar tezaurizate sau sedentare, în gestațiune prin diverselle instituțiuni.

Guvernul va aviza asupra acestei propuneri.

Un impozit cu caracter social care să dea satisfacție marei opinii publice este, însă, impozitul pe beneficiile de război. Nu știu dacă acest bir ar putea da un mare randament.

Totuși el trebue pus pe toți profitorii măcelului, pe toți „afaceriștii" cari s'au îmbogățit speculând avuțiile Statului în epoca critică de război.

După primul război mondial, țările democratice — Anglia și Franța — au venit cu asemenea impozite care au acoperit parte din deficitele bugetare.

Am propune mai mult: confiscarea averilor criminalilor de război și tuturor celor ce au împins țara la dezastrul de astăzi.

Nu este echitabil și deci nici admisibil ca țăranul, micul burghez, și intelectualul nevoiaș, care nu au posibilitatea să-și valorifice produsele muncii lor, la prețuri remuneratorii, să-și cheltuiască tot venitul, cu un trai excesiv de scump și biruri grele, în timp ce îmbogățiții din război să huzurească în lux, capitalizând avuțiile câștigate peste noapte și sfidând sărăcia celor mulți.

Organizația Statului trebue epurată nu numa de hitleriști, dar și de „afaceriști" și de îmbogățiții din război. Problema are un aspect moral, separat de cel financiar.

Guvernul e rugat să mediteze asupra propunerei și — însușindu-o — să o pue în aplicare, de îndată".

CONST. TITEL PETRESCU

✝ Thomas S. Masterson

Unul din cei mai vechi, stimați și iubiți petroliști, un adevărat bun Român — putem spune — **Thomas S. Masterson**, ne-a părăsit pentru totdeauna. Departe de industria lui petroliferă atât de dragă, de Ploeștiul său iubit, în scumpa și marea lui Patrie a închis ochii pentru vecie, cu gândul, suntem siguri, la România pentru a cărei prosperitate a luptat neîncetat.

Adevărat pioner al petrolului românesc, a pus în valoare, începând din 1897, bogățiа terenurilor din Bușteneri ale societății „European Oilfields Ltd".

Bucurându-se de cea mai mare considerație și încredere a cercurilor financiare engleze, după războiul mondial, a contribuit la constituirea societății **„Phoenix Oil and Transport Co. Ltd" din** Londra iar în țară a creat societatea **„Unirea"**, prin gruparea a mai multor societăți engleze și olandeze, învestind imense capitaluri engleze pentru punerea în valoare a petrolului românesc.

Nu vom mai arăta aci înfăptuirile destul de cunoscute, ale acestui mare animator și organizator, este suficient să vedem rolul atât de important pe care **„Unirea"** îl joacă în petrolul românesc, pentru a ne da seama de opera lui **Thomas S. Masterson** și de contribuția sa la propășirea economiei noastre naționale.

Viața sa întreagă n'a fost decât un exemplu de modestie, de muncă, de stăruință, competință și energie, de desinteresare și caracter. De o blândețe și bunătate fără seamăn, **Thomas S. Masterson** a fost pentru colaboratori și personalul său un adevărat părinte, iar pentru toți cari l-au cunoscut și iubit un adevărat și sincer prieten.

Moartea sa lasă adânci și numeroase regrete în toate cercurile din țară, iar Ploeștenii — al căror cetățean de onoare era — vor plânge multă vreme lipsa respectatului și iubitului lor „căpitan".

Glasul său blând, pe care toată suflarea românească aștepta cu emoție să-l audă pe calea undelor, când ne prevestea ziua de astăzi pe care nu a avut fericirea s'o vadă — va rămâne bine cuvântat în inimele tuturor românilor.

„România Petroliferă" — care se bucura de simpatia și prietenia marelui dispărut, adânc emoționată, îi va păstra cea mai pioasă și dragă amintire iar pe această cale prezintă d-lui Lt. Col. **E. C. Masterson**, continuatorul operei iubitului său frate, cele mai respectuoase condoleanțe.

Thomas S. Masterson

Un de nos plus anciens, de nos plus estimés et de nos plus aimés pétroliers, un véritable bon Roumain — pouvons nous dire — **Thomas S. Masterson**, nous a quitté pour toujours. Loin de son industrie pétrolière si aimée, de sa ville de Ploești, dans sa chère et grande Patrie il a fermé les yeux pour l'éternité, avec la pensée, nous en sommes certains, vers la Roumanie pour la prospérité de laquelle il a lutté sans répit.

Véritable pionnier du pétrole roumain, il a mis en valeur, dès 1897, les richesses pétrolifères des terrains de Buștenari de la société „European Oilfields Ltd".

Jouissant de toute la considération et de l'entière confiance des cercles financiers anglais, après la guerre mondiale, il a puissamment contribué à la constitution de la société „PHOENIX OIL AND TRANSPORT Co. LTD." de Londres et dans le pays il a créé la société „UNIREA" par le groupement de plusieurs sociétés anglaises et hollandaises, investissant de nombreux capitaux anglais pour la mise en valeur du pétrole roumain.

Nous ne montrerons plus ici les réalisations suffisamment connues de ce grand animateur et organisateur, il suffit de voir le rôle de si grande importance que l'**„Unirea"** joue dans le pétrole roumain, pour nous rendre compte de l'oeuvre de **THOMAS S. MASTERSON** et de sa contribution à la prospérité de notre économie nationale.

Sa vie entière n'a été qu'un exemple de labeur, de persévérance, de compétence et d'énergie, de désintéressement et de caractère.

D'une affabilité et bonté sans pareilles, THOMAS S. MASTERSON a été pour ses collaborateurs et son personnel un véritable protecteur, pour tous ceux qui l'ont connu et aimé, un véritable et sincère ami.

Sa mort laisse de profonds et nombreux regrets dans tous les milieux du pays et les habitants de Ploești — dont il était citoyen d'honneur — pleureront longtemps l'absence de leur vénéré et cher „capitaine".

Sa voix chaude que tous les roumains attendaient avec émotion à entendre par les ondes, pour nous prédire ce jour qu'il n'a pas eu le bonheur de voir — restera bénie dans tous les coeurs roumains.

„La Roumanie Pétrolifère" qui s'honorait de la sympathie et de l'amitié du grand disparu, profondément émue, lui gardera le plus pieux et cher souvenir et présente par cette voie à M. LE LT. COLONEL E. C. MASTERSON, le continuateur de l'oeuvre de son bien aimé frère, ses plus respectueuses condoléances.

CUM A PARASIT ȚARA un mare și bun prieten al României: d-l Percy R. Clark

Câteva zile după ruperea relațiunilor noastre diplomatice cu Marea Britanie, un distins și cunoscut tecnician, marele industriaș din Ploești, d. Percy R. Clark, supus englez, adevărat prieten al țărei noastre, unde era stabilit de 16 ani și pe care o considera ca a doua sa patrie, deoarece se căsătorise aci, iar cei trei scumpi copilași ai săi s'au născut și crescut pe pământu românesc, — a trebuit să părăsească țara.

Acum, când aflăm că este pe cale de a sosi, ținem să reamintim cum a fost răsplătit pentru dragostea ce a arătat-o României, investind aci mari capitaluri și creând o mare fabrică de cabluri atât de necesare industriei noastre petrolifere, dând existența unui mare număr de muncitori și funcționari români — pentru cari a avut o grijă părintească — și cum acest animator al relațiilor anglo-române, fost președinte al secției românești „Institut of Petroleum Technologists", acest om de un suflet și bunătate rară, cunoscut și iubit de toate cercurile, — a plecat.

Locuind în ultimele zile la Athénée Palace din București, într'o după amiază, dânsul, om loyal, încrezându-se în niște necunoscuți cari îl invitau la Prefectură, coborând dela hotel a fost urcat într'o mașină și dus cu forța până la Buzău iar de acolo noaptea la fabrica și locuința lui dragă din Ploești, fiind în tot acest timp bătut și schingiuit.

Aci a fost torturat pentru a arăta unde ascunsese arhiva „Rotarienilor" acea asociație de bine al cărei suflet era și despre care „deștepții" au vorbit atâta. Cu capul umflat, cu brațele și picioarele zdrobite, a scăpat cu viață grație intervenției la timp a poliției alarmată, de către un mare Rotarian.

In această stare l-am văzut pe dragul și iubitul nostru prieten în ajunul plecării la sanatoriul Sf. Elisabeta.

Nu ne îndoim că cei în drept și autoritățile din orașul Ploești, la a cărui înfrumusețare a contribuit atât de mult, vor identifica pe rătăciții de atunci ca, cel puțin astăzi, să-și recunoască greșeala pe care, suntem convinși, cu inima lui cea bună, d. Percy R. Clark, a iertat-o.

P. D.

Russie, France et Roumanie soyons à jamais unies!

UN STUDIU de mare actualitate

„Probleme economice de azi și de mâine"

de ing. PETRE N. BEJĂN

Trecerea industriei de la fabricația de război la cea de pace este problema cea mai de seamă care preocupă astăzi, nu numai cercurile conducătoare ale marilor puteri dar și pe cele dela noi, pentru ca această tranziție să nu ne găsească nepregătiți.

Cu această ocazie este nimerit să reamintim și să atragem atențiunea celor în drept asupra studiului **„Probleme economice de azi și de mâine"** al d-lui inginer **Petre N. Bejan** apărut, la începutul anului trecut, într'o elegantă broșură și reprodus de ziarul nostru, în care autorul dând dovadă că nu este numai un tehnician de seamă dar și un distins economist, arată starea haotică a vieței noastre economice din cauza greșitei sale organizări și cu un real curaj — putem spune, pentru acea epocă — atrage atenția asupra rezultatelor proaste obținute de organizațiile și exploatările de Stat; iar cu spiritul d-sale atât de judicios și clar văzător preconizează un întreg program social și economic a cărui înfăptuire a ajuns la scadență.

Studiul d-lui Bejan este cu atât mai important și la ordinea zilei cu cât prevederile și îndrumările d-sale pe plan social sunt în curs de realizare, iar pe planul economic vor găsi, fără îndoială, aplicările ce le arată.

Nici nu se putea un mai adânc cunoscător a tuturor acestor probleme, deoarece în calitate de ministru sub-secretar de Stat al Armamentului a adus o prețioasă contribuție la trecerea industriei de pace la cea de război, iar ca conducător de mari industrii a adus însemnate foloase economiei naționale.

Dăm aci câteva scurte pasagii din aceste îndrumări:

„In primul rând se vor stabili în ce direcțiune trebue să îndrumăm comenzile c e nu mai pot merge la front, sau în ce chip le putem înlocui cu altele de natură diferită și de un potențial egal.

Așa de exemplu, consumația de produse petrolifere va trebui extinsă cât mai mult la nevoile noastre interne, atât în agricultură, prin dezvoltarea mijloacelor mecanice, cât și în transporturi prin dezvoltarea autolocomoțiunei, cât și în industrii de tot felul; apoi în exterior trebue să ne pregătim și să ne organizăm din timp piețile necesare de desfacere, pentru a nu mai găsi locurile ocupate, ca după războiul precedent.

In agricultură va trebui să perfecționăm acele Asociațiuni agricole atât de mult discutate, dar încă neaplicate, pentru cultura în comun și în stil mare, urmând ca tot aceste Asociațiuni să organizeze colectarea și scurgerea produselor la consumatorii interni și externi.

Când producția agricolă se va dezvolta, și după satisfacerea nevoilor interne, va trebui și aci să ne pregătim piețile de desfacere în exterior prin convențiuni comerciale, încheiate la timp.

Comenzile mari metalurgice, îndrumate în special către armament în timpul războiului, trebue să-și găsească plasamente pregătite de mai înainte odată cu transformările necesare, în domeniile de refacere ale țării, ca înzestrarea agriculturii, a căilor ferate, a utilajului industrial, etc.

Comenzile de textile sau pielărie, trebuesc îndrumate către necesitățile întregei populații, dându-i-se posibilități de cumpărare, sub forme cari urmează a fi stabilite, până la normalizarea stărilor economice. Și așa mai departe, pentru inaustria lemnului și celelalte industrii.

Odată rezolvată repartizarea producțiunii potrivit nevoilor pentru a preîntâmpina apariția fenomenelor de criză, trebue să pășim hotărît, nu timid ca până astăzi, la rezolvarea problemelor sociale de tot felul, — în primul rând la aceia a salarizării lucrătorilor din toate domeniile economiei naționale, a stanaardului lor de viață, a asigurărilor și protegiuirii lor pe toate tărimurile.

Am spus că s'au făcut câteva încercări de încadarea salarizărilor, dar ele nu sunt încă armonizate nici în cadrul aceleași ramuri de producție, cu atât mai puțin în ramuri diferite unele față de altele.

Pentru moment, dată fiind starea de război, nu se poate face mai mult; dar odată intrați în starea de pace, noua organizare economică trebue să cuprindă, în mod categoric, o astfel de salarizare a muncitorilor de tot felul, încât să le asigure nu numai posibilitatea de trai sănătos, lor și familiilor lor, dar un standard de viață care să permită ridicarea stării lor sociale. Prin urmare aspectele de mizerie, de hrană insuficientă, de stare sanitară inapoiată, trebue să dispară cu desăvârșire în noua organizare economică.

Astfel trebue să tindem pe cale de tehnică economică, la rezolvarea definitivă a problemei sociale, la eliminarea totală a elementului material, în frământările și luptele omenești, rămânându-ne celelalte conflicte de ordin spiritual, cultural, educativ și național".

. . . . . .

„Dar țelul social ce urmează a fi atins, nu are preț și merită orice sacrificii.

Când muncitorul român va avea în casa lui, și pentru familia lui, tot ceeace avem fiecare dintre noi și aceleași posibilități de a pătrunde și a se ridica în viață, pe care le poate avea orice român, sau cum se spune în America — când orice lucrător va putea avea „Ford-ul" său, considerându-se aceasta ca un semn de viață înlesnită, și ca o muncă bine retribuită, atunci nu va mai exista problemă socială și nici deosebiri și conflicte de clase sociale.

Prin urmare, nu pauperizarea celor mari, ci poate o anumită moderațiune în utilizarea bunurilor, dar în acelaș timp, și mai ales, ridi area celor mici, — aceasta duce la apropierea socială dorită.

Cu alte cuvinte, dacă am făcut după războiul trecut și fără zdruncinări, împroprietărirea țăranilor, vom face acum pentru toți, dacă ne putem exprima astfel, împroprietărirea, adică încadrarea socială".

Cetind numai aceste scurte extrase ne dăm seama de importanța acestui studiu, care trebuie să fie luat ca îndrumar pentru rezolvarea marilor probleme de mâine.

P. D.

N. R. — Nu este fără interes să arătăm aci interesul pe care conceptiile sociale sănătoase ale d-lui Bejan l'a produs în clasa lucrătorilor. Lucrătorul tipograf care — în timpul dictaturei — a cules acest studiu, impresionat de vederile democrate ale unui conducător de mari industrii, a ținut să le citească în fața întregului atelier, rugându-ne să exprimăm autorului mulțumirile lor și să-i urăm de a le duce la îndeplinire. Noi suntem fericiți că îndeplinirea lor a și început.

Din cauza evenimentelor cunoscute, ca să fim sinceri, din cauza situației extrem de grele financiare, „ROMÂNIA PETROLIFERĂ" nu a apărut decât foarte iregulat în ultimii trei ani, susținând cu tot devotamentul interesele industriei petrolifere.

Este de datoria noastră să mulțumim din toată inima tuturor acelora cari, în măsura posibilităților, ne-au ajutat să trecem prin acele timpuri atât de dureroase.

Cu aceeași obiectivitate și același inimos devotament vom lupta înainte pentru petrolul românesc și economia națională.

En 2ème page :

La Convention d'Armistice et le rôle du pétrole roumain dans l'économie nationale (1920-1940).

En 3-ème page :

Le pétrole roumain pendant l'occupation (1941-1942-1943).

La convention d'Armistice

LE PETROLE DANS L'ECONOMIE GENERALE DE LA ROUMANIE (1920—1940)

L'art 11 de la Convention d'Armistice prévoyant une compensation de 300.000.000 de dollars des Etats Unis à payer à L'Union soviétique en produits pétrolifères, céréales, matériel de bois, etc., il n'est pas sans intérêt — croyons nous — de rappeler à nos lecteurs quelques données sur le rôle du pétrole roumain dans l'économie générale du pays, données extraites des études publiées à diverses époques dans notre journal.

L'intervalle de ces donnés 1920-1940 qui sépare les deux grandes guerres mondiales est partagé exactement en deux étapes par l'époque de la grande crise mondiale (octobre 1929). Chaume de ces étapes ayant des configurations distinctes et caractéristiques ainsi qu' il ressort des tableaux que nous publions. La première étape représente: **le redressement des blessures causées par la guerre.** La seconde: **front devant la crise économique et coordination définitive de la grande réforme agraire conjointement avec un difficile proglème financier.**

1. La Balance Commerciale de la Roumanie

VALEURS (Milliers de lei)[1]

ETAPE I		ETAPE II	
1920	— *3.532.443*	1930	+ 5.477.865
1921	— *3.882 396*	1931	+ 6.442.345
1922	+ 1.713.930	1932	+ 4.710.268
1923	+ 5.078.703	1933	+ 2.428.978
1924	+ 2.096.462	1934	+ 447.191
1925	— *785.821*	1935	+ 5.908.693
1926	+ 1.069.390	1936	+ 9.065.693
1927	+ 4.258.679	1937	+11.283.609
1928	— *4.611.228*	1933	+ 2.764.750
1929	— *668.033*	1939	+ 3.918.875
1920—1929	+ 736.643	1930—1939	+52.448.267

[1]) Export-Import.

Les premières 10 années — d'abondance — se soldent, dans l'échange avec l'étranger, par un excédent anémique *de 736 millions de lei. La 2-ème étape nous indique un excédent massif de 52 milliards de lei.*

5. LE PETROLE DANS LE BALANCE COMMERCIALE DE LA ROUMANIE

QUANTITÉS (Tonnes) — **VALEURS (Milliers de Lei)**

Années	IMPORTATION Générale	%	Pétrole	%	EXPORTATION Générale	Pétrole	%	IMPORTATION Générale	%	Pétrole	%	EXPORTATION Générale	%	Pétrole	%
1920	304.485	—	1.392	—	1.467.118	249.427	17.0	6.990.290	—	13.161	—	3.447,847	—	661.482	*19.2*
1921	615.451	—	1.834	—	2.713.138	377.328	13.9	12.145.405	—	20.618	—	8.263.009	—	1.858.070	*22,5*
1922	583.668	—	2.710	—	4.069.963	434.407	10.7	12.325.366	—	30.741	—	14.039.296	—	2.590.477	*18.9*
1923	699.124	—	2.696	—	4.900.734	415.947	8.5	19.516.026	—	32.680	—	24.594.129	—	3.221.857	*13.1*
1924	822.754	—	3.529	—	4.833.419	437.878	9.1	26.264.582	—	60.625	—	28.361.044	—	3.377.268	*11.9*
1925	889.925	—	3.540	—	4.663.892	790.132	17.0	29.912.645	—	82.454	—	29.126.824	—	5.779.999	*19.8*
1926	924.442	—	4.029	—	6.117.781	1.495.851	24.5	37.195.445	—	99.065	—	38.264 805	—	9.448.270	*24,7*
1927	1 008.069	—	7.068	—	7.337.087	1.922.108	26.2	33.852.131	—	114.754	—	38.110.810	—	7.462.319	*19.6*
1928	952.808	—	3.575	—	5.886.405	2.350.062	40.0	31.640.956	—	144.631	—	27.029.728	—	8.049.663	*29.8*
1929	1.001.992	—	4.885	—	7.056.619	2.847.245	40.3	29.628.038	—	165.787	—	28.960.005	—	9.590.135	*32.1*
1920-1929	**7.805.718**	**55.1**	**35.258**	**0.45**	**19.054 156**	**11.320 385**	**23.1**	**239.460.384**	**60**	**764.516**	**0.32**	**240-197.497**	**53**	**52.040.140**	**21.7**
1930	805.233	—	4.378	—	9.214.754	3.867.298	42.0	23.044.163	—	77.018	—	28.522.028	—	10.408.698	*36.5*
1931	560.366	—	6.818	—	10.047.003	4.684.184	46.6	15.754.569	—	73.582	—	22.196.914	—	6.725.412	*30.3*
1932	449.980	—	2.804	—	9.056.959	5.168.649	57.0	12.011.325	—	29.966	—	16.721.593	—	7.195.864	*43.0*
1933	466.962	—	3.013	—	8.777.730	5.878.615	67.1	11.741.850	—	39.625	—	14.170.828	—	7.832.848	*55 3*
1934	635.868	—	2.829	—	8.854.096	6.544.033	73.9	13.208.543	—	30.605	—	13.655,734	—	7.305.045	*53.5*
1935	533.268	—	2.582	—	9.276.009	6.615.915	71.3	10.847.530	—	27.773	—	16.756.223	—	8.564.342	*51.1*
1936	630.443	—	3.441	—	10.548.913	6.884.731	65.2	12.637.698	—	38.824	—	21.703.391	—	8.960.116	*41.2*
1937	709.415	—	2.765	—	9.637.497	5.668.455	58.9	20.284.748	—	40.471	—	31.568.357	—	12.791.200	*40.8*
1938	820.602	—	2.129	—	7.409.084	4.495.354	50.6	18.767.830	—	32.205	—	21.532.580	—	9.310.501	*43.7*
1939	738.039	—	2.217	—	7.564.146	4.177.573	55.2	22.890.474	—	35.133	—	26.809.349	—	11.224.905	*42.0*
1930-1939	**6.351.176**	**44.9**	**32.976**	**0.52**	**90.386.191**	**53.984 807**	**59.8**	**161.188.730**	**40**	**425.202**	**0.26**	**213.636.997**	**47**	**90.318.932**	**42.3**
Total général 1920—1939	**14.156.894**		**68.234**	**0.48**	**139.440.347**	**65.305.192**	**46.8**	**400.649.614**		**1.189.718**		**453.834.494**		**142.359.072**	**31.4**

Le tableau 5 donne un résume synthétique de notre commerce général parallèlement à celui du pétrole, pour toutes les années à partir de 1920—1939, avec les totalisations pour les deux dernières étapes.

Le tableau 6 montre, pour les principaux pays qui recevaient notre pétrole, l'exportation de ce produit pour toute la période 1920—1939.

Dans la première étape notre commerce extérieur est dominé par la richesse agricole du pays avec 73,7% (tonnage) et 66,9% (valeur). Dans la seconde décade le pétrole prime avec 59,8% (tonnage) et 12,3% (valeurs). Dans cette étape l'exportation du pétrole atteint, au moment culminant de la crise les chiffres impressionnants de 73,9% et 71,3% en tonnage (1933-1934) et 55,3% respectivement 53,5% en valeurs. Et tandisque le prix par gkr. pour les céréales diminue avec —51%, pour le bois seulement avec —12%, pour le pétrole la dégringolade atteint en moyenne une dépréciation de —64% culminant avec —74% en 1934! C'est-à-dire tandisque le prix des céréales baisse à la moitié, celui du pétrole se réduit à 1/4 de ce que nous recevions en 1930.

Il faut remarquer que notre exportation générale atteint tant en 1925 qu'en 1927 38 milliards de Lei, pour tomber en 1934, à 13.7 milliards de lei. La ranimation de l'exportation atteint, en 1937, 31,6 milliards de lei, tandisque l'importation, comme mesure de prévoyance, était maintenue à 20,3 milliards.

C'est grâce au pétrole que nous avons pu non seulement maintenir la position de notre commerce extérieur, mais même l'améliorer sensiblement.

Mais ce redressement ne s'est pas manifesté seulement dans nos échanges avec l'étranger, mais aussi sur tous les fronts à l'intérieur.

Donnons quelques chiffres frappants: la consommation toujours croissante des produits du pétrole, laquelle, de 1.250.000 tonnes en 1930, atteint 1.785.000 tonnes en 1939, respectivement de 69 à 89 kgr. par tête d'habitant et par an.

La valeur de la production industrielle passe de 33 milliards en 1931, à 69 milliards, en 1939 (+ 109%). Les salaires payés dans l'industrie passent de 5,4 milliards à 8,3 milliards, pendant la même époque (+ 64%). La production de l'acier passe de 128.400 tonnes en 1930 à 239.300 tonnes en 1937 (+ 87%). L'énergie produite par les usines électriques passe de 570 à 1.077 mil. kwh. en 1937 (+ 89%).

2. LE COMMERCE EXTÉRIEUR DE LA ROUMANIE (1920—1939)

VALEURS (Milliers de lei)

	Règne animal	%	Règne végétal	%	Règne minéral	%	Divers	%	Total
Importation									
1920—924 . . .	14.022.403	1 .2	37.090.100	48	*15.519.127*	21.5	10.600.039	12.3	77.331.669
1925—929 . . .	24.016.002	14.8	67.640.546	41.7	*53.827.643*	33.2	16.744.994	10.3	162.229.185
1930—934 . . .	9.044.942	11.9	33.230.445	43.9	*28.563.085*	37.7	4.921.978	6.5	75.760.450
1935—939 . . .	6.451.480	7.6	25.074.075	29.4	*48.611.460*	57	*5.291.265*	5.0	*85.428,280*
1920—1929 . .	*38.038.405*	15.9	*104.730.646*	43.7	*69.346.770*	29	*27.345.033*	11.4	*239.460.854*
1930—1939 . .	*15.496.422*	9.7	*58.304.520*	36.1	*77.174.545*	47.8	*10.213 243*	6.4	*161.188 730*
1920—1939 . .	**53.534.827**	13.4	**163.035.166**	40.8	**146.521.315**	36.7	**37.558.276**	9.1	**400.649.584**
Exportation									
1920—924 . . .	9.597.321	12.2	55.816.427	70.9	*12.479.261*	15.	812.316	1.0	78.705.326
1925—929 . . .	22.486.234	13.9	95.330.710	59.0	*42.098.800*	26.1	1.576.428	1.0	161.492.1 2
1930—934 . . .	9.632.440	10	44.607.209	47	*40.475.337*	42.5	552.111	0.5	95.267.097
1935—939 . . .	12.414.072	10.5	53.667.242	5.3	51.786.707	43.8	501.879	0.4	*118.369.900*
1920—1929 . .	*33.083.555*	13.8	*151.147.137*	63.0	*54.578.061*	22.7	*2.388.744*	0.5	*240.197.497*
1930—1939 . .	*22.046.512*	10.3	*98.274.451*	46	*92.262.044*	43.2	*1.053.990*	0.5	*213.636 997*
1920—1939 . .	**54.130.067**	11.9	**249.421.588**	55	**146.840.105**	32.4	**34.442.734**	0.7	**453.834.494**

3. Production et mise en valeur du pétrole

PÉRIODE		Production de brut Quantités Tonnes	% du total	Consommation intérieure Quantités Tonnes	% du total de la production	Par tête d'habitant et année kg.	Exportation Quantités Tonnes	% du total de la production	De l'exportation générale du pays % quant.	% valeurs
	1920—1924	6.930.244	*7.1*	3.909.558	*56.5*	43.5	1.914.987	*27.6*	10.7	14.8
	1924—1929	18.315.012	*18.7*	5.710.645	*31.2*	66.5	9.405.398	*51.2*	30.4	25.0
I-ère décade	**1920—1929**	**25.245.256**	*25.8*	**9.620.203**	**38.2**	**57.8**	**11.320.385**	**44.9**	**23.1**	**21 7**
	1930—1934	35.612.479	*36.6*	6.409.510	*18.0*	69.5	26.142.770	*73.3*	57.0	41.5
	1935—1939	36.789.476	*37.6*	8.104.762	*22.0*	82.7	27.842.037	*76.9*	63.7	43.0
II-ème décade	**1930—1939**	**72.401.955**	**74.2**	**14.514.272**	**20.0**	**76.9**	**53.984.807**	**75.6**	**59.8**	**42,3**
Total général . . .	**1920—1939**	**97.647.251**	**100**	**24.134.475**	**24.7**	**67.8**	**65.305.192**	**66.9**	**46.9**	**31.4**

Il a été produit *25 millions de tonnes* dans la première étape et *72 millions de tonnes* dans la seseconde étape. Il a été consommé à l'intérieur durnat les mêmes époques 9,6 au regard de *14,5 millions de tonnes*, respectivement 38,2% au regard de 20%. Les chiffres respectifs de l'exportation sont de *11,3 millions de tonnes* (23,1% du total de l'exportation) au regard de *54 millions de tonnes*, 59,8%.

4. a) Exportation des principaux produits du pays (1920—1939)

PRODUITS EXPORTÉS	Quantités Tonnes	%	Valeurs Milliers de lei	%	Prix par kgr. (Lei)
Céréales	36.401.697	26.2	156.277.740	34.5	*4.30*
Pétrole	65.305.192	46.8	142,359.072	31.4	**2.18**
Bois	28.222.741	20.2	59.483.096	13.1	*2.11*
Animaux vivants	1.283.353	0.9	33.556.966	7.4	*26.30*
Semences, légumes, etc.	2.190.391	1.6	17.004.201	3.7	*7.78*
Divers	5.976.973	4.3	45.153.419	9.9	—
Total général	**139.440.347**	100	**453.834.494**	100	**3.25**

b) Importation des principaux produits

PRODUITS IMPORTÉS	Quantités Tonnes	Valeurs Milliers de lei	Prix par kgr. (Lei)
Textiles	914.235	106.340.272	106.5
Articles en fer	5.843.980	69.962.111	11.5
Appareils et machines	673.534	45.573.179	67.6
Coloniales, Fruits	601.346	13.377.191	22.3
Pétrole et dérivés	68.235	1.189.718	17.4
Divers	**6.155.564**	**164.207.143**	**26.8**
Total général	**14.256.894**	**400.649.614**	**28.2**

Dans le tableau No. 4 ont été montrées comparativement l'importation et l'exportation totale (1920—1939) des principaux produits (tonnes et milliers de lei) avec indication du prix par kgr. (dernière colonne). **Nous avons payé pour les dérivés pétrolifères importes en moyenne 17.40 lei par kgr. au regard de 2.18 lei qui nous ont été payés.**

6. Exportation générale et du pétrole dans les principaux pays (1920—1939)

	PAYS	EXPORTATION GÉNÉRALE Tonnes	%	Milliers Lei	%	EXPORTATION DU PÉTROLE Tonnes	%	Milliers Lei	%	% pétrole de l'exportation g-rale Quantites	Valeurs
1	Italie	14.704.779	**10.5**	37.374.942	**8.3**	9.977.412	**15.3**	16.064.061	**11.2**	**68.-**	42.9
2	Angleterre	12.506.078	**9.0**	39.906.217	**8.8**	9.223.773	**14.1**	21.115.034	**14.8**	**73.7**	53.-
3	France	9.872.289	**7.1**	30.328.477	**6.7**	6.242.481	**9.6**	14.698 693	**10.3**	**63.5**	48.5
4	Allemagne	15.948.194	**11.4**	72.644.618	**16.-**	5.903.148	**9.-**	16.917.808	**11.9**	**37.-**	23.3
5	Egypte	7.739.122	**5.6**	18.428.472	**4.1**	5.278.485	**8.1**	9.965.770	**7.-**	**68.3**	54.1
6	Autriche	7.013 522	**5.0**	41.091.108	**9.1**	3.115.582	**4.8**	9.614.366	**6.8**	**44.5**	23.4
7	Hongrie	20.267.913	**14.5**	39.213.187	**8.7**	2 837.647	**4.5**	7.422.113	**5.2**	**14.5**	18.9
8	Tchécoslovaquie . . .	5.778.238	**4.2**	32.303.521	**7.1**	368.605	**3.6**	6.261.033	**4.4**	**41.-**	19.4
9	Espagne	2.204.599	**1.6**	3.727.347	**0.8**	2.014.857	**3.1**	2.938.998	**2.6**	**91.-**	78.6
10	Grèce	5.540.527	**4.0**	19.090.301	**4.2**	1.978.071	**3.0**	5.465.179	**3.8**	**35.8**	28.8
11	Yougoslavie	3.506.347	**2.5**	7.335.185	**1.6**	1.892.120	**2.9**	4.980.542	**3.5**	**53.-**	68.-
12	Belgique	5.012.752	**3.6**	19.861.469	**4.4**	1.096.160	**1.7**	2.456.438	**1.7**	**21.9**	12.4
13	Bulgarie	2.189.377	**1.6**	6.330.732	**1.4**	1.070.874	**1.6**	3 487.329	**2.4**	**49.-**	55.1
14	Turquie	1.753.364	**1.3**	6.761.824	**1.5**	1.027.333	**1.6**	2.927.769	**2.1**	**58.5**	43.4
	Autres pays et divers .	25.403.246	**18.2**	79.437.094	**18.-**	11.278.644 [1])	**17.2**	18.043.942	**12.7**	**44.2**	22.7
	Total général . . .	**139.440.347**	**—**	**453.834.494**	**—**	**65.305.192**	**—**	**142.359.072**	**—**	**46.8**	31.4
	b) Exportation en Allemagne et dans les pays occupés [2]) (1920—1939)										
	Allemagne	15.948.194	**11.4**	72.644.618	**16.-**	5.903.148	**9.-**	16.917.805	**11.9**	**37**	23.3
	Pays occupés [3])	25.461.109	**18.3**	124.154.624	**27.4**	7.634.895	**11.7**	20.293.844	**14.3**	**30**	16.3
	Total . . .	**41.409.303**	**29.7**	**196.799.242**	**43.4**	**13.538.043**	**20.7**	**37.211,649**	**26.2**	**32.8**	18.9

1) Usage des bâteaux 4.172.265 tonnes, (6.4%). 2) Jusqu'au 1.VI.1940. 3) Autriche, Belgique, Tchécoslovaquie, Danemark, Norvège, Hollande, Pologne.

Le pétrole roumain en 1940

Nous avons montré plus haut le rôle du pétrole roumain dans l'économie du pays durant les 20 années de paix, nous donnons ci-dessous quelques données pendant la première année de la guerre actuelle, c'est-à-dire au cours de 1940, **année de notre neutralité.**

La production de pétrole brut en 1940, a été de **5.813.000** tonnes, soit **de 427.000** tonnes inférieure à celle de 1939.

Sur ces quantités on a réalisé une exportation de 3.492.800 tonnes (60%). Le tableau 7 indique en détail cette exportation, par produits et pays (respect. régions et continents) de destination.

Le tableau 8 nous présente l'encadrement de notre exportation générale du pays en 1940:

La mise en valeur de nos produits du pétrole a atteint en 1940 un chiffre record. Le chiffre le plus élevé du prix unitaire été en 1925/1926 de 6,26 le kgr. de pétrole exporté. En **1940, le chiffre passe brusquement de 2,70 (1939) à 6,60 lei le kgr.** Le chiffre le plus bas est enregistré en 1934, soit 1,10 lei le kgr., c'est-à-dire au moment culminant des effets de la grande crise mondiale déclanchée en 1939.

Afin de pouvoir supporter les effets de la crise mondiale, le pétrole roumain a eu à supporter la difficile mission du sacrifié. **Le caractère agraire de la Roumanie s'est dilué progressivement (1919—1929) pour disparaître ensuite petite à petit (1930—1940). Les chiffres du tableau 9 montrent comment la Roumanie s'est transformée de pays agricole ayant un caractère marqué de pays du pétrole.**

Jamais dans les années d'après guerre, la Grande Roumanie n'a pu égaler le tonnage de céréales exporté par la petite Roumanie. En dépit de la présence du Quadrilatère, de la Bessarabie, de la région du Bihor, la Grande Roumanie, n'a pus dépasser, par exemple, le tonnage de céréales exporté en 1911, de 4.017.767 atteignant à peine en 1931 un maximum de 3.448.668 tonnes. Les moyennes quinquennales du tableau No. 9 sont édifiantes.

Figurons nous un instant seulement quelle aurait été la situation sans ce bien inappréciable de la terre roumaine!

Une réelle, une saine consolidation de notre économie générale, doit être atteinte en renouant le plus rapidement possible le fil de notre tradition agricole interrompu en 1916!

EXPORTATION DU PETROLE ROUMAIN AU COURS DE L'ANNEE 1940 EN TONNES

7

EUROPE—BASSIN DANUBIEN

1 % de l'exportation totale[1])	2 PAYS DE DESTINATION	3 Asphalte	4 Pétrole brut	5 Essences*)	6 Lampant	7 Gas-Oil	8 Masout	9 Huiles	10 Paraffine	11 (Vaseline) Coke	12 %	13 TOTAL	14 %
83,1	Bulgarie	46	28.614	16.468	27.851	15.428	1.243	5.025	473	—	*5,2*	95.148	*2,7*
78,3	Bohême-Moravie .	263	128.534	61.340	26.530	221	—	74	132	—	*11,9*	217.094	*6,2*
53,4	Suisse	2.020	—	33.121	22.391	24.308	5.688	4.477	463	(23) 15	*5,1*	92.506	*2,7*
59,-	Allemagne	312	33.356	566.851	221.463	228.669	95.331	827	953	—	*62,8*	1.147.762	*32,9*
84,7	Yougoslavie	2.752	38.102	36.615	43.818	25.474	25 153	1.196	1.367	—	*9,6*	174.477	*5,-*
79,2	Slovaquie	—	48.405	7.733	6.519	2.211	—	—	—	—	*3.5*	64.868	*1,8*
28,9	Hongrie	1.799	—	1.814	14 920	2.326	23.120	662	—	—	*1,9*	34 641	*1,-*
62,8	Total . . .	**7.192**	**277.011**	**723.942**	**363.492**	**298.637**	**140.535**	**12.261**	**3.388**	**(23) 15**	**100**	**1.826.496**	**52,3**
	BASSIN MÉDITERANÉEN												
95,7	France	—	—	81.898	4.869	—	—	—	448	—	—	87.145	*2,5*
44,6	Chypre et Gibraltar	—	—	4.476	9.141	1.081	—	—	—	—	—	14.698	*0,4*
74,2	Grèce	—	—	42.374	18.026	71.360	54.508	1.038	—	—	—	187.306	*5,4*
60,1	Italie	—	23.401	10.463	54.565	93.224	152.618	6.372	2.303	—	—	342.946	*9,8*
79,5	Turquie	733	—	43.164	38 918	41.481	8.382	7.200	456	—	—	145.334	*4,2*
67.5	Total . . .	**733**	**23.401**	**187.305**	**125.519**	**207.146**	**215.508**	**14.610**	**3.207**	**—**	**—**	**777.429**	**22,3**
	AUTRES PAYS												
71,6	Angleterre	—	—	342.961	57.997	52.959	18.831	—	84	—	—	472.832	*13,5*
—	Lithuanie	—	—	—	162	—	—	—	—	—	—	162	—
—	Suède	—	—	92	197	238	—	—	—	—	—	517	—
62.-	Total . . .	**—**	**—**	**343.053**	**58.356**	**53.187**	**18.831**	**—**	**84**	**—**	**—**	**473.511**	**13,5**
	EUROPE (Récapitulation)												
62,8	Bassin Danubien .	7 192	277.011	723.942	363.492	298.637	140.535	12.261	3.388	(23) 15	—	1.826.496	*52,3*
65 5	Bassin Méditeranéen	733	23.401	187.305	125.519	207.146	215.508	14.610	3.207	—	—	777.429	*22,3*
62,-	Autres pays	—	—	343.053	58.356	53.187	18.831	—	84	—	—	473.511	*13,5*
64,5	Total . . .	**7.925**	**300.412**	**1.254.300**	**547.367**	**558.970**	**374.874**	**26.874**	**6.679**	**(23) 15**	**—**	**3.077.436**	**88,1**
	AFRIQUE												
100	Algérie	—	—	8.351	4.074	—	—	—	—	—	—	12.425	*0,3*
46,1	Egypte	5—	—	537	20.414	20.068	7.383	6.179	3	—	—	54.584	*1,6*
3,3	Eritrée	90	—	—	—	—	—	—	—	—	—	590	—
100	Maroc français . .	—	—	40.181	2.955	10.012	2.006	—	—	—	—	55.153	*1,6*
100	Tunisie	—	—	23.792	14.253	26.996	—	—	—	—	—	65.041	*1,9*
74,1	Total . . .	**590**	**—**	**72,861**	**41.696**	**57.075**	**9.389**	**6.179**	**3**	**—**	**—**	**187.793**	**5,4**
	ASIE												
35,3	Palestine	—	—	656	21.730	16.974	387	—	—	—	—	39.747	*1,1*
44,7	Syrie	—	—	4.770	12.879	5.308	—	—	—	—	—	22.957	*0,7*
38,3	Total . . .	**—**	**—**	**5.426**	**34.609**	**22.282**	**387**	**—**	**—**	**—**	**—**	**62.704**	**1,8**
	RÉCAPITULATION GÉNÉRALE												
64,5	**Europe**	**7.925**	**300.412**	**1.254.300**	**547.367**	**558.970**	**374.874**	**26.871**	**6.679**	**(23) 15**	**—**	**3.077.436**	*88,1*
74,1	**Afrique**	**590**	**—**	**72.861**	**41 696**	**57.075**	**9.389**	**6.179**	**3**	**—**	**—**	**187.793**	*5,4*
38,3	**Asie**	**—**	**—**	**5.426**	**34.609**	**22.282**	**387**	**—**	**—**	**—**	**—**	**62.704**	*1,8*
62	**Autres pays**	**76**	**—**	**23**	**—**	**124**	**6**	**10**	**—**	**—**	**—**	**239**	*—*
—	**Usage des bâteaux**	**—**	**—**	**892**	**48**	**26.243**	**136.440**	**1.036**	**—**	**—**	**—**	**164.659**	*4,7*
65	**Total . . .**	**8.591**	**300.412**	**1.333.502*)**	**623.720**	**664.694**	**521.096**	**34.036**	**6.682**	**(23) 15**	**—**	**3.492.831**	**100**

1) — Dans le pays respectif.

*) Essence légère 1.271.347. Essence lourde 59.694. Essence brute 2.461.

Tableau No. 8 (1940).

Produits exportés en 1940	Quantités Tonnes	%	Val urs 1000 lei	%	Lei/Kgr.
Animaux et produits animaux alimentaires	49.497	0.9	2.057.056	4.6	45.—
Bois	366.214	6.8	1.822.567	5.—	5.—
Légumes, semences, fruits	159.173	3.—	1.910.333	5.2	12.—
Céréales	1.149.686	21.4	6.726.867	18.3	5.85
Pétrole	3.492.831	65.—	22.949.185	62.5	6.58
Total . . .	5.217.401	97.1	35.466.008	95.6	5.80

Tonnes (tab, 9) Valeurs

Période (5 ans)	Céréales 1000 t.	% [1])	Pétrole 1000 t.	% [1])	Céréales Millions Lei[2])	% [1])	Pétrole Millions Lei[2])	% [1])
1905-1909	12.906	72	1.868	11	1.861	79	131	6
1910-1914	15 318	70	3.811	17	2.293	75	360	12
1920-1924	6.931	38	1.915	11	36,320	46	11.710	15
1925-1929	8.426	27	9.405	30	57.058	35	40.330	25
1930-1934	12.205	27	26.146	57	30.126	32	39.377	33
1935-1939	8.899	20	27.839	63	32.773	28	50.942	43

[1]) De l'exportation générale de la Roumanie.
[2]) Lei or.

Le pétrole roumain pendant l'occupation

(1941–1942–1943)

Nous montrons plus haut les données détaillées sur l'importance du rôle joué par le pétrole roumain dans l'économie du pays, au cours des 20 années, qui ont séparé les deux grandes guerres, 1920—1939.

Séparément nous donnons ce rôle au cours de l'année 1940, année de neutralité de la Roumanie.

Des tableaux suivants on se rendra compte de l'activité du pétrole roumain au cours des années d'occupation — d'alliance forcée — 1941, 1942 et 1943 d'après les données qui nous sont fournies **par l'Association des Industries du Pétrole de Roumanie" qui a pris à sa charge, dès 1941, d'organiser méthodiquement la statistique de l'entière activité de l'industrie pétrolière du pays et qui, à son plus vif éloge, est en mesure de donner à tout moment la situation, à jour, du pétrole roumain.**

*

Le tableau 1 nous indique la production totale par chantiers, au cours de ces trois années, on y peut constater, malheureusement (non point pour ces années), que la production est toujours en continuelle diminution —malgré toute l'intensification forcée de l'exploitation — et marque respectivement **5.456.837** tonnes en 1941, **5.665.357** tonnes en 1942 et 5.273.532 tonnes en 1943 au regard de **8.703.000** t., en 1936, année de la plus forte production.

*

Dans le tableu Nr. 2 on y voit cette production répartie par chaque société productrice. A la tête de ces entreprises figure toujours de loin l'**Astra Română**" dont la production atteint le chiffre record de **1.752.321** tonnes, en 1942, au regard de **1.367.966** t., en 1939, et **1.668.962** t., en 1943.

Un fait est surprenant, on constate que la production des sociétés dirigées par les allemands a été — ainsi qu'on le voit à l'Astra Română",—en augmentation ou bien presque constante, comme celle de la „**Concordia**" qui s'est maintenue à 664.201, 666.466 et 625.074 tonnes bien qu, elle fut, en 1939, de 824.445 tonnes. L'„**I.R.D.P.**" également produit, en 1941, 89.779 tonnes pour atteindre, en 1943, **127.189** tonnes, la „**Moldonaphta**" en 1941, 7.097 tonnes et en 1943, **17.425** tonnes.

Tandisque que la production des sociétés où les allemands n'ont pu prendre place a continuellement baissé. Ainsi a „Romano Americana" de **780.060** tonnes, en 1939, descend à **552.234** t., en 1943. L'„**Unirea**" de **585.329** tonnes, en 1941, n'a que **491.107** t., en 1943, la „**Steaua Română**" de **732.874** t., en 1939, n'obtient que **534.190** tonnes, en 1943. Cela nous montre que l'exploitation n'a été forcée que là où les nazistes ont eu virtuellement la possibilité du contrôle.

Une situation des plus réconfortantes nous est donnée par le tableau Nr. 3 qui nous montre qu'au cours de ces trois dernières années 1941, 1942, 1943 la quantité des produits livrés à la consommation intérieure a été en continuelle augmentation, diminuant ainsi celle de l'exportation. De **1.810.887** tonnes, en 1941, ou 30.78% du total des produits, elle atteint, en 1943, **2.007.005** tonnes, ou 38.85% du total. L'exportation baissant de **4.072.306** tonnes, en 1941, (69.22%) à **3.159.170** tonnes, en 1943 (65.15%).

On ne saurait, à cette occasion encore, assez relever le patriotisme et les grands mérites de la société „DISTRIBUȚIA" et de son directeur général, lequel bravant toutes les difficultés et menaces allemandes a entièrement satisfait la consommation intérieure du pays.

Le tableau Nr. 4, enfin, nous fait voir la manière dont a évolué l'exportation pétrolière pendant cette époque.

L'exportation de **4.072.306** tonnes, en 1941, descend à **3.373.542** tonnes, en 1942 et à **3.159.170** tonnes, en 1943. Bien entendu que l'Allemagne prend, en 1941, **2.714.825** tonnes (66.66%), **2.163.633** t., en 1942 (64.13%) et **2.511.294** tonnes, en 1943, (79.49%) du fait de la diminution de l'exportation en Italie. En 1938, on a exporté en Allemagne y compris la Tchécoslovaquie **998.840** tonnes, soit 22.23% de l'entière exportation pétrolière et, en 1939, **1.285.140 tonnes**, ou 30.76%.

L'Italie occupe le deuxiéme rang avec **761.667** tonnes en 1941, et **862.179** t., en 1942, composées en majeure partie de gaz-oil et mazout. En Suisse, en 1941, on exporte **107.268** t. au regard de **57.605 t., en 1943. En France, en** 1942, **82.483** tonnes essence, au regard de **14.664** tonnes en 1943.

*

De ces données il ressort que les dirigeants, dont les sentiments sont connus, ont cherché par tous les moyens de mettre frein à une exploitation dezastreuse et ont assuré la consommation intéreure.

Production de pétrole brut(1941 – 1943)
En tonnes

Chantiers		1941	1942	1943
PRAHOVA :	Țintea-Ilieşti	1.132.292	1.044,698	962.437
	Boldeşti-Hârsa	558.380	718.464	639.618
	Moreni-Ban	545.104	620.939	563.827
	Ceptura-Urlați	466.284	541.745	504.610
	Piscuri	392.928	260.363	193.184
	Mărgineni	156.139	149.702	74.165
	Băicoi	105.704	141.127	186.675
	Autres chantiers	388.965	386.354	347.812
	Total Prahova	3.745.796	3.863.390	3.472.328
DÂMBOVIȚA :	Gura-Ocniței	939.048	1.013.542	1.036,326
	Ochiuri-Răzvad	481.724	478.442	460.251
	Bucșani	212.518	194.101	171.279
	Autres chantiers	1,271	36.087	27.068
	Total Dâmbovița	1.634.561	1.722.172	1.694.924
BUZĂU :	Arbănaș	28 721	23.797	24.987
	Autres chantier	6.701	6,365	32.080
	Total Buzău	35.422	30.162	57 067
BACĂU :	Zemeș	14.991	29.317	30 098
	Moinești	11.231	10.165	10.271
	Autres chantiers	14.836	10.151	8.843
	Total Bacău	41.088	49.633	49.213
	Total général	5.456.837	5.665.357	5.273 532

Production de pétrole brut par sociétés (1941-1913)
En tonnes

Sociétés	1941	1942	1943
Astra Română	1.502.404	1.752.321	1.668.962
Concoraia	664.201	660.466	626.074
Româno-Americana	722 973	617.100	552.234
Steaua Română	563.867	580.333	534.190
Unirea	585.329	525.090	491.107
Colombia	450 300	432.483	412 535
Creditul Minier	279.965	267.214	262.926
Prahova	247.640	244.533	219.435
I. R. D. P.	89.779	120.627	127.189
Groupe Petrolul Românesc	77.604	70.210	62.316
Foraky Românească	24.140	28.566	23.136
Foraj Lemoine	3 194	28.119	22.542
Redevența	33.823	24.577	15.988
Petrolifera Română	24.868	16.339	14.302
Dacia Romana	18.844	15.970	14.066
Starnaphta	23.506	16.252	12.088
Coconea P. și A. Ing.	—	15.919	12.089
Moldona hta	7.097	15.529	17.425
Sondrum	14.639	14.287	21.449
Naphta Română	15.980	10.410	8.408
Divers	106.690	208.992	155.066
Total	5.456.837	5 665.357	5.273.532

Situation comparative entre l'exportation des produits et ceux destinés à la consommation intérieure (1941—1943)

	Essence	Lampant et White spirit	Gas-oil	Mazout	Huiles minérales	Goudron	Acides naphténiques	Paraffine	Coke	Asphalte	Gaz liquifiés	Vaseline	Comb. spécial	Autres produits	Pétrole brut	Total Tonnes	Total %
1941 Exportation	1.808.965	520.603	806.791	410.666	60.789	39.231	520	8.629	23.574	—	768	1.046	—	1.446	389.278	4.072.306	69,22
Consommat. intér.	198.069	213.756	119.766	1.016.789	41.859	—	1.254	4.124	21.060	37.087	10.807	353	143.805	2.158	—	1.810.887	30,78
Total	2.007.034	734.359	926.557	1.427.455	102.648	39.231	1.774	12.753	44.634	37.087	11.575	1.399	143.805	3.604	389.278	5.883.193	100,00
%	34,12	12,48	15,75	24.26	1,74	0,67	0,03	0,22	0.76	0,63	0,20	0,02	2,44	0,06	6,62	100.00	
1942 Exportation	1.474.512	321.529	587.138	344.772	119.198	65.481	887	8.286	1.260	1.386	1.815	2.725	—	18.347	426.208	3.373.542	61,65
Consommat. intér.	215.029	375.976	195.307	1.035.616	51.735	42.371	1.676	4.561	10.142	—	3.844	22.532	122.238	16.645	381	2.098.053	38,35
Total	1.689.541	697.505	782.445	1.380.388	170.933	107.852	2.563	12.847	11.402	1.386	5.659	25.255	122.238	34.992	426.589	5.471.595	100,00
%	30.89	12,75	14,30	25 23	3,12	1,97	0,05	0,23	0.22	0,02	0,10	0,46	2,23	0,64	7,80	100,00	
1943 Exportation	1.488.064	349.503	421.114	356.662	75.827	61.467	5.491	15.123	5.142	2.566	1.269	718	10.364	4.278	361.552	3.159.170	65,15
Consommat. intér.	203.959	317.044	213.24	956.197	51,010	43.571	1.938	3.702	12.247	—	5.065	15	152 558	43.362	3.101	2.007.005	38.85
Total	1.692.023	666.547	634.360	1.312.879	126.837	105.038	7.429	18.825	17.389	2,566	6.334	733	162 922	47.640	364.653	5.166.175	100,00
%	32,75	12,93	12,28	25,41	2,45	2,03	0,14	0,36	0,34	0.05	0.12	0,01	3,15	0,92	7.06	100,00	

Note : Les quantités livrés à la Mission militaire allemande, l'armée et marine allemandes sont comprises dans les quant tés livrées pour l'Allemagne.

EXPORTATION TOTALE DES PRODUITS PETROLIFERES PAR PAYS DESTINATAIRES
(en tonnes)

PAYS	Essence	Lampant et White spirit	Gaz-oil	Mazout	Huiles minérales	Goudron	Acides naph.éniques	Paraffine	Coke	Asphalte	Gaz liquifiés	Vaseline	Combustible spécial	Autres produits	Pétrole brut	TOTAL Tonnes	TOTAL %
1 9 4 1																	
1. Allemagne	1.511.850	327.828	492.957	153.842	29.675	16.566	360	300	18.880	—	—	—	—	30	162.537	2.714.825	66,66
2. Prot. Bohême et Moravie	58.006	44.839	1.328	—	—	1.227	—	—	—	—	—	—	—	—	99.355	204.755	5,03
3. Italie	103.098	97.451	242.820	223.743	17.565	650	147	2.672	3.895	—	—	473	—	1.401	67.752	761.667	18,70
4. Suisse	37.114	19.808	27.334	6.168	6.046	6.256	13	2.817	799	—	740	160	—	13	—	107.268	2,63
5. Turquie	15.725	15.670	18.010	6.032	2.201	—	—	200	—	—	—	101	—	—	—	57.939	1,42
6. Bulgarie	9.781	10.470	15.264	844	4.106	121	—	170	—	—	—	—	—	—	12.301	53.057	1,30
7. U. R. S. S.	46.151	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	46.151	1,13
8. Slovaquie	2.649	2.060	23	—	59	29	—	—	—	—	—	—	—	—	38.811	43.631	1,07
9. Serbie	3.674	1.946	3.441	145	652	1.202	—	600	—	—	20	—	—	—	8.522	20.202	0,50
10. France	19.412	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19.412	0,48
11. Suède	62	—	136	—	465	11.779	—	1.870	—	—	—	312	—	2	—	14.626	0,36
12. Grèce	1.418	521	3.033	4.539	—	650	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10.161	0,25
13. Hongrie	—	—	269	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	277	0,02
14. Finlande	—	—	—	—	—	751	—	—	—	—	—	—	—	—	—	751	0,02
15. Usage des bâteaux	25	10	2.176	15.353	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17.584	0,43
Total	1.808.965	520.603	806.791	410.666	60.789	39.231	520	8.629	23.574	—	768	1.046	—	1.446	389.278	4.072.306	100,00
1 9 4 2																	
1. Allemagne	1.167.606	196.439	273.668	119.504	69.646	35.070	837	2.760	—	419	726	212	—	2.931	293.815	2 163.633	64,13
2. Prot. Bohême et Moravie	7.496	1.650	199	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17.855	27.200	0,81
3. Italie	157.849	84.758	264.403	206.323	24.446	10.243	—	2.191	—	967	—	2.363	—	15.280	93.356	862.179	25,56
4. Suisse	32.151	15.221	23.785	3.090	4.742	5.143	10	1.450	1.260	—	992	54	—	12	—	87.910	2,60
5. France	82.483	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	82.483	2,44
6. Bulgarie	12.619	12.050	7.726	—	3.180	280	—	420	—	—	—	11	—	100	7.006	43.394	1,29
7. Grèce	7.359	3,312	14.266	4.067	1.618	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30.622	0,93
8. Slovaquie	6.062	4.142	313	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14.176	24.693	0,73
9. Suède	20	707	—	—	9.789	11.430	—	415	—	—	—	83	—	24	—	22.468	0,67
10. Finlande	—	—	—	—	4.003	3.152	—	25	—	—	—	—	—	—	—	7.180	0,21
11. Turquie	36	—	767	—	577	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1.380	0,04
12. Espagne	—	—	—	—	706	—	—	300	—	—	—	—	—	—	—	1.006	0,03
13. Serbie	—	500	—	46	471	63	—	170	—	—	77	—	—	—	—	1.327	0,04
14. Tchécoslovaquie	685	116	—	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	826	0,02
15. Croatie	—	108	—	—	—	—	—	255	—	—	20	—	—	—	—	383	0,01
16. Danemark	—	—	—	—	—	100	40	300	—	—	—	—	—	—	—	440	0,01
17. Usage des bâteaux	—	2.524	2.011	11.717	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16.272	0,48
18. Diverses légations	146	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	146	—
Total	1.474.512	321.529	587.138	344.772	119.198	65.481	887	8.286	1.260	1.386	1.815	2.723	—	18.347	426.208	3.313.542	100,00
1 9 4 3																	
1. Allemagne	1.328.292	264.999	279.026	219.317	55.914	41.109	723	10.133	3.642	2.364	523	—	10.364	1.141	293.747	2.511.294	79.49
2. Prot. Bohême et Moravie	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—
3. Italie	101.440	54.047	87.195	93.978	3.624	1.531	—	3.975	—	—	—	143	—	2.318	43.103	391.359	12,39
4. Suisse	21.448	5.291	19,984	2.381	2.600	3.569	15	—	1.045	202	597	—	—	473	—	57.605	1,85
5. Slovaquie	6.554	5.956	314	—	843	—	—	100	—	—	—	—	—	—	21.987	35.754	1,13
6. Grèce	5.933	4.269	13.200	1.238	1.271	42	—	—	—	—	—	—	—	14	—	25.967	0,82
7. Bulgarie	4.419	4.673	4.537	445	3.078	1.153	—	200	—	—	—	212	—	127	2.715	21.559	0,68
8. Suède	—	110	29	—	10,227	4,713	—	455	—	—	—	—	—	—	—	15.534	0,49
9. France	14.664	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14.664	0,46
10. Finlande	—	296	—	—	2.727	3.656	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6.679	0,21
11. Serbie	—	293	107	—	5	180	—	100	—	—	129	—	—	67	—	881	0,03
12. Turquie	3.250	699	2.575	—	5.367	—	—	540	—	—	—	363	—	—	—	12.794	—
13. Croatie	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—	—	34	—
14. Danemark	—	—	—	—	—	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—	40	—
15. Portugal	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
16. Autres pays	302	—	202	—	205	—	—	75	—	—	—	—	—	138	—	922	0,02
17. Usage des bâteaux	313	10.295	13.974	39.304	192	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	64.078	2,03
Total	1.486.639	350.928	421.143	356.663	86.054	55.953	778	15.578	4.687	2.566	1.269	718	10.364	4.278	361.552	3,159,170	100,00

Datele statistice din acest articol ne-au fost furnizate de către „ASOCIAȚIA INDUSTRIILOR DE PETROL DIN ROMANIA"

Rafinériile de petrol și bombardamentele

(Urmare din pag. I-a)

Un fum gros negru, provenind din aprinderea rezervoarelor, amestecat cu ceața artificială neridicată încă, acoperea întreg orașul ca o perdea opacă și irespirabilă; o căldură dogoritoare care făcea imposibilă apropierea de incinta rafinerie; apoi pericolul bombelor neexplodate, foarte greu de identificat printre dărâmături, nisip, moloz, etc. și pericolul tot atât de mare al întinderii incendiului la alte rezervoare sau instalații.

Incepea o muncă uriașe și penibilă de localizare, cu personalul propriu și cu ajutorul pompierilor, bine înțeles în măsura posibilului.

In această privință toți acei care și-au făcut datoria cu un admirabil curaj, cu riscul vieții și având la îndemână mijloace cu totul disproporționate față de efectul nimicitor al bombardamentului, pot fi comparați cu soldații de pe front, iar acei, din nenorocire destul de mulți care și-au pierut viața, arși sau striviți de dărâmături, nu sunt cu nimic mai prejos decât eroii morți pe front.

Societățile petrolifere au căutat să nu-și întrerupă activitatea. După fiecare bombardament instalațiile avariate erau cârpite cu materiale existente în depozite, întrucât de materiale noi nu putea fi vorba, iar acelea sosite din comenzi străvechi, se împotmoliseră prin vămi.

Situația întreprinderilor era foate grea: exportul de produse necesar continuării unui războiu inutil, trebuea asigurat, consumul intern trebuea alimentat, fabricile de săpun cereau acizi naftenici pentru săpunul armatei, fabricile de explosivi cereau toluen; toate acestea din rafinerii în care nu se vedeau altceva decât grămezi de ruine fumegânde, fierărie arsă și găuri de explozii

Conducerea societăților era mereu pusă în fața a probleme care se dovedeau aproape insolubile. Astfel se știe că una din consecințele bombardamentelor a fost dezorganizarea rețelei de comunicații prin distrugerea triajelor și principalelor noduri de cale ferată precum și avarierea unor conducte.

Urmarea acestor distrugeri a fost blocarea rafinerilor cu produse ce nu puteau fi expediate. Rezervoarele de țiței din rafinerii și respectiv, din schele, s'au umplut, țițeiul neputând fi prelucrat, astfel că în mod fatal producția de țiței a trebuit să fie redusă, ajungându-se până la 25% din producția normală.

Rezulta de aci un cerc vicios din care nu se putea ești; pe de o parte, țițeiul trebuea prelucrat pentru a se degaja schelele, pe de altă parte, produsele obținute nu puteau fi expediate. In special, păcura care reprezintă circa 50% din țiței și care se expediază cel mai greu, amenința să invadeze toate rezervoarele.

S'a produs amenajarea de mari bataluri în pământ în care să se depoziteze păcura rezultată din fabricație, urmând ca ridicarea ei să se facă atunci când se vor normaliza mijloacele de transport; astfel de bataluri s'au realizat în parte.

Este ușor de înțeles ca această aglomerare de produse reprezenta un mare pericol, chiar și păcura, care se aprinde mai greu ce-i drept dar care odată aprinsă are un efect nimicitor, degajând o enormă cantitate de căldură.

In tot timpul acesta societățile petrolifere au dat dovadă de cea mai perfectă solidaritate, ajutându-se reciproc prin toate mijloacele posibile și luându-se măsuri comune de siguranță.

Astfel rafinériile mai puțin avariate au preluat și prelucrarea celor mai rău atinse, așa încât prelucrarea generală de țiței să sufere cât mai puțin.

Toate aceste probleme, atât de complexe și de variate au fost soluționate în comun, fie la Ploești, la comisiunea specială pentru chestiuni privind siguranța rafinériilor, fie la Asociația Industriilor de Petrol din București, fie la Direcțiunea Generală a Minelor din Ministerul Economiei Naționale, care a dat dovadă de-o adâncă înțelegere a situației disperate în care se găseau rafinériile de petrol.

Iar astăzi, după aproape trei luni de la încetarea bombardamentelor și a războiului, pe teritoriul țării, cu rafinériile în cea mai mare parte distruse, cu imposibilitatea absolută de a se procura materiale speciale de refacere, cu insuficiență cunoscută a mijloacelor de transport și aprovizionare, cu mijloace financiare aproape inexistente și având de luptat cu mii de alte greutăți nepreväzute, industriile de petrol au reușit totuși să reînceapă prelucrarea normală într'o măsură mai redusă desigur — dar suficientă pentru a asigura consumul intern și exportul, astfel încât să poată aduce importanta lor contribuțiune la satisfacerea principalei condițiuni de armistițiu.

Dr. Ing. Vasile Popovici

LAUDABILA GRIJE
a industriei petrolifere pentru salariații ei

Arătăm în editorialul nostru de astăzi sentimentele adevărat românești cari au animat industria petroliferă — întrupată în „**Asociația Industriilor de Petrol**" — în perioada de tristă amintire a dictaturei naziste petrolifere.

Astăzi când nedreptățile de ordin social primează și trebuesc reparate pentru o mai bună înfrățire între toate clasele, este bine să mai arătăm că sentimentele industriei petrolifere s'au manifestat și față de salariații ei căutând a le veni în ajutor prin toate mijloacele.

Clasa muncitoare — asuprită de regimul trecut — nu a putut însă beneficia de grija ce adevăratele suflete din industria petroliferă nutrea pentru dânsa, grije care nu a găsit înțelegere pe lângă conducătorii Statului și de care nici nu ne era permis a se vorbi.

Publicăm aci cliseul unui articol cenzurat în care reproduceam unele cereri pentru îmbunătățirea situației salariaților, formulate într'un memoriu adresat de „**Asociația Industriilor de Petrol**" fostului vice-președinte al Consiliului, care ca ministru al Propagandei nu dădea măcar voie ca muncitorii să aibă cunoștință de doleanțele conducătorilor lor pentru ei:

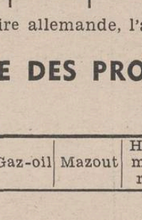

In această neîncetată muncă de dorire a celor ai căror capital îl constituie numai puterea lor de muncă și al căror venit, sub formă de salariu, este impus mai greu decât orice altă categorie de venituri, adică cu un coeficient care merge până la 45%, precum și de faptul că cota neimpozabilă pentru întreținere, etc. la 750 lunar pe când în Franța de ex. este de lei 5000 pe lună, Asociația Industriilor de Petrol printr'un documentat memoriu adresat d-lui Vice-Președinte al Consiliului a rugat :

1) Să se revizuiască cotele impozitului pe salarii în scopul de a fi aduse la procente mai puțin apăsătoare.

2) Minimul de existență pentru salariații din întreprinderile petrolifere să fie neimpozabil și particulare să fie neimpozabil și scăzut, deci, din venitul brut.

3) Să se extindă dispoziționea aplicată funcționarilor publici și salariaților particulari, scutind de orice taxă și impozite alocațiile pentru copii, care constituie un minim, acordat pentru încurajarea natalității.

4) Să se introducă din nou în legea contribuțiunilor directe dispoziționea de scădere, din venitul brut, a unei sume pentru întreținerea puteri de muncă a salariatului și a pregătirii sale tehnice. Credem că singura cale justă și practică este a stabilirii unui coeficient de scădere aplicat asupra salariului brut.

Astăzi, însă, suntem fericiți de a putea arăta hotărârile luate în comun de societățile membre ale „Asociației Industriilor de Petrol din România" cu privire la creșterea salariilor și satisfacerea celorlalte doleanțe exprimate de muncitorii și funcționarii întreprinderilor petrolifere, cari au fost puse în aplicare cu începere dela 1 Octombrie și cari întrec cu mult cele prevăzute în Decizia Comisariatului general al prețurilor din 27 Septembrie a. c.

A. Salarizarea muncitorilor

I. MĂRIREA SALARIILOR ȘI ALTE AVANTAGII IN BANI

1. Salariile lucrătorilor vor fi sporite, cu începere dela 1 Octambrie a. c., cu suma fixă de 30 lei pe oră, plus 15% din salariul in vigoare înainte de această dată. Salariile ucenicilor vor fi sporite în mod uniform cu 65%.

Această mărire avantajează pe lucrătorii cu salarii foarte mici, ce ajung să se dubleze și reprezintă un spor foarte apreciabil și pentru lucrătorii cu salarii ridicate.

2. Orele suplimentare lucrate peste durata legală se vor plăti lucrătorilor după cum urmează : pentru cele efectuate în zilele de lucru, cu o creștere de 50% față de salariul normal, pentru orice interval depășind 8 ore pe zi; Duminică și sărbătorile legale, cu o creștere de 100% față de salariul normal, indiferent de numărul orelor lucrate, adică și pentru primele 8 ore; prima zi de Paști și de Crăciun, cu un spor de 200% față de salariul normal, indiferent de numărul orelor lucrate.

3. Alocația de copil va fi de 1.500 lei lunar.

4. „Săptămâna engleză" : lucrătorii care prestează cel puțin 45 ore normale de lucru pe săptămână vor primi în plus, în mod gratuit, plata pentru încă trei ore.

II. AVANTAGII IN NATURĂ

1. Societățile vor continua să întrețină cantine pentru lucrători, la care aceștia vor plăti, ca și până acum, o sumă redusă, drept cost al mesei. Funcționarea acestor cantine se va face cu concursul lucrătorilor.

2. Când găzduirea lucrătorilor în șantierele petrolifere se va face în cazărmi sau căminuri, ei nu vor plăti nimic pentru un pat.

3. Societățile petrolifere vor ușura, ca și până acum, în toată măsura posibilului, aprovizionarea lucrătorilor cu alimente, lemne, îmbrăcăminte și încălțăminte, la prețul de cost, înlesnind plata în rate.

III. AVANTAGII EXCEPȚIONALE DUPĂ BOMBARDAMENTE

1. Societățile vor plăti salariile lucrătorilor, atât pentru timpul pierdut în urma alarmelor aeriene, orele pierdute putându-se recupera dacă nevoia o cere, cât și pentru timpul pierdut din cauza evenimentelor dela 23 August.

2. Lucrătorii vor fi ajutați în paguba suferită pentru hainele, încălțămintea sau alte obiecte necesare lucrului ce au adus în incinta rafinăriilor și instalațiunilor petrolifere și care au fost distruse în urma bombardamentelor.

IV. CELELALTE CERERI DIN MEMORIILE LUCRĂTORILOR

1. Dacă concediul legal nu a fost sau nu va fi luat de lucrători până la 1 Noembrie a. c., el va fi plătit în bani.

2. Societățile vor pune la dispoziție, în timpul lucrului, halate pentru lucrătorii obligați să lucreze în instalațiuni unde îmbrăcămintea se uzează în mod normal.

3. Față de grelele sarcini financiare ce societățile petrolifere iau asupra lor prin mărirea atât de importantă a salariilor și prin asigurarea celorlalte avantagii a-

Deși situația financiară a societăților petrolifere este din cele mai grele, în deosebi în urma pirderilor suferite pe urma bombardamentelor la care au fost supuse rafinăriile și instalațiunile, acestea au făcut tot ce le-a stat în putință ca să creeze starea de liniște necesară intensei activități ce se cere astăzi industriei petrolifere.

Este de neîndoit că lucrătorii — în dragostea lor de țară — vor înțelege și vor corespunde, ca întotdeauna, muncii disciplinate absolut indispensabile pentru ca să se poată susține efortul de război al țării noastre, alături de aliați și să se ducă la îndeplinire condițiile armistițiului.

Cu satisfacție vedem că d. inginer Cezar Popescu, director general al „Asociației Industriilor și director general al soc. „Distribuția" a fost numit în Comisia Română de Armistițiu.

Menționăm : cu satisfacție, pentrucă d. ing. Cezar Popescu — este una din principalele personalități la care facem aluzie în articolul de fond.

*

„ASTRA ROMÂNĂ".— D. **Frederic Gartner,** administratorul unic al societății, a confirmat în posturile: de director pe d. **Traian Rădulescu;** de subdirectori pe d-nii: **Ing. C. Dimitriu** și **Ing. I. Brăileanu** și de procuratori pe d-nii: **H. Bișov, Crăciun Crassan** și **V. Dumbrăveanu.**

Mandatele d-lor **J. H. W. Rost van Tonningen, G. Bruckner** și **Ing. G. Prikel** au fost revocate.

Putem afirma că dânsul a fost omul cu cea mai mare răpundere, cel mai hărțuit și muncit, atât de nemți cât și de autorități și populație. Datorită d-sale consumul intern a fost satisfăcut, iar cu amabilitatea care-l caracterizează a rezistat tuturor opresiunilor naziste.

Fără odihnă, a stat de veghe asupra Petrolului Românesc.

„ASTRA ROMANA".— M. **Frederic Gartner,** administrateur unique de la société, a confirmé dans le poste de directeur M. **Traian Rădulescu;** dans celui de sous directeurs MM. **l'Ing. C. Dimitriu** et **l'Ing. I. Brăileanu,** et dans celui de fondés de pouvoirs MM. **H. Bișov, Crăciun Crassan** et **V. Dumbrăveanu.**

Les mandants de MM. **J. H. W. Rost van Tonningen, G. Bruckner** et **l'Ing. G. Prikel** ont été révoqués.

Aspecte economice sociale

de Ing. N. BUTTU

Spiritul se formează prin el însuşi din activitatea în viaţă. Deci îşi origină este libertatea; dar nu libertatea întrebuinţată arbitrar, haotic, ci aceea dirijată în interesul comun, acea autoritate a individului asupra acţiunii sale, pentru a produce mai mult şi mai bun. Statul trasează linia de conduită, indică necesităţile colective, repartizează obligaţiunile, păstrând forţelor de producţie, iniţiativa creatoare şi activitatea productivă, prin suficientă atmosferă liberă de desfăşurare a lucrului, protejat de garanţia colectivităţii, care constitue suportul important al muncii, pentru a-şi revendica în urmă participarea cuvenită la bunurile naţionale.

Aceasta nu implică căderea iminentă şi definitivă a regimului capitalist, reprezentat prin proprietate şi familie, ci numai adaptarea lui la interesele comune ale naţiunii, lucru care a dat regimului economic actual caracterul compozit, adică rămânând că tehnică şi principii capitalist, dar ca funcţiune depăşeşte capitalismul şi include elemente de natură socială pentru interese colective.

Se realizează astfel un amestec de elemente împrumutate dela sisteme diferite în doze variabile, ceeace face ca procentul fiecărui element să varieze după imperativul necesităţilor imediate sau pentru prevenirea şi prepararea situaţiilor viitoare.

Se poate defini linia generală de evoluţiune, (neglijând oscilaţiile temporare, care după exemplele din trecut se atacă numai intereselor individuale şi particulare) prin tendinţa unei integrări crescânde a individului în grup şi a grupelor în stat, rezultată din înţelegerea corelaţiei neînlăturabile între interesul particular şi cel comun. Această evoluţie dacă implică declinul individualismului, nu antrenează necesar desfiinţarea proprietăţii, constituantă a esenţii umane şi exprimată inalterabil de Charles Mauras prin „on ne dirait pas moi, si l-on ne disait mien".

Ca să ne dăm seama de valoarea acestui sistem nu este suficient să constatăm rezultatele de până acum şi nu trebue să-l condamnăm când aşteptările au fost decepţionate, ci să putem să cuprindem cu mintea anarhia şi dezastrul, ce ar fi fost fără instituţiile de dirijare şi control, care au înlăturat ameninţătoarea dezordine. Deasemenea este evident, că instituţiile prin ele însile nu sunt decât un cadru, sau un mijloc la îndemâna oamenilor şi care oricât de valabile ar fi, apare ineficace când elementele în subordine nu se încadrează disciplinat şi sincer în spiritul conţinut în regulamentele lor. Din abateri rezultă cele mai multe din greutăţile economice de azi, deci cauza principală este de natură educativă. In activitatea lui, factorul comercializare, s'a dedat la cele mai scoborâtoare fantezii diabolice, pentru a eluda legea şi a specula consumatorul, presând totodată asupra producătorului până la asfixie. Există o clasă de oameni, cari prin activitatea lor au ajuns la o completă deformare morală, cu influenţă nefastă asupra întregei naţiuni, prin contagiunea virilă pe care o naşte rapidul succes material.

Sunt două cauze complet opuse, care crează criza actuală. La produsele industriale este o accentuată subproducţiune, datorită lipsei de materii prime (din motive legate de starea de războiu şi asupra cărora se poate influenţa foarte puţin). Pentru rezonabila lor repartizarea şi menţinerea preţului la un nivel echilibrat cu puterea de plată a consumatorului, au fost necesare din partea autorităţii administrative, măsuri de inventariere amănunţită şi ţinerea la zi a unei statistici de producţiune şi depozit, măsuri de calcularea preţurilor şi în fine măsuri de distribuire. Toate aceste măsuri au fost încredinţate pentru aplicarea lor unor organe de control.

Misiunea acestor organe de control este din cele mai delicate, fiind expuşi la atâtea presiuni conruptive, dar în acelaş timp au noblleţea încrederii ce li se acordă pentru menţinerea echilibrului social. Alegerea acestor elemente trebue să fi din cele mai chibzuite, cerându-li-se pe lângă o desăvârşită structură morală, o severă responsabilitate atât pentru ce ar lăsa nedescoperit, cât şi pentru exagerarea delictelor minime. Rolul lor este de exemplară conduită morală pentru încrederea mulţimii, care în cazurile de lipsuri se va educa în limitarea consumului la strict necesar, iar producătorul se va educa la o automată încadrare în măsurile legale.

La produsele agricole, supraproducţiunea are dublul neplăcut efect, scăderea preţurilor şi neputinţa de plasare a produselor. Soluţiunea imediată a fost aplicată prin ridicarea măsurilor restrictive de consum şi circulaţiune, iar ceace mai este necesar înainte de începerea muncilor de primăvară, se va face desigur prin o curagioasă finanţare, care să facă posibilă continuarea activităţii agricole. Pentru un viitor nu prea îndepărtat, va fi indispensabil să se completeze agricultura cu anexele tradiţionale, creşterea vitelor, prelucrarea laptelui, creşterea porcilor şi păsărilor, iar în alegerea semănăturilor să se aproprieze produsele specifice fiecărei regiuni şi cerinţelor pieţii.

Toate măsurile de îndreptare a unei situaţii pot da rezultate de moment, dar pentru neîntrerupta desfăşurare a vieţii naţionale pe calea înălţării a progresului, reformele trebue să dirijeze activitatea pentru a transforma oamenii, pentru a forma voinţe, caractere.

Tinerile generaţii trebuesc scoase din prejudecata timpului, să nu se resemneze în prada întâmplării, ci să-şi formeze o reprezentare a vieţii din elementele generale şi virtuţile permanente, care nu corespund numai un moment sau unui individ, ci au o valoare stabilă pentru toate timpurile şi pentru întreaga colectivitate.

IMPORTANTES DECLARATIONS DE M. MAX AUSNIT

M. Max Ausnit, le grand industriel bien connu, qui a eu tant à souffrir de la part de nos dictatures, a fait au représentant de l'agence „Reuter", les déclarations que nous reproduisons plus bas et qui, étant donné la personnalité de M. Ausnit ainsi que ses étroites relations avec les dirigeants économiques du dehors, sont de nature à tranquilliser nos milieux industriels et Pétroliers sur les nombreux „on dit que" actuels.

Voici ces déclarations:

„Après avois gagné la guerre il faut aussi gagner la paix. La paix entre les nations et la paix intérieure dans chaque pays. La paix intérieure est insolublement liée au bon état des masses. En Roumanie 70 pour cent de ces masses sont rurales et le relèvement du standard de vie de cette population peut se faire en l'acheminant vers l'élevage du bétail, de la volaille et l'exploitation des produits animaux.

Pour cela il est besoin du concours tehnique et financier de l'étranger afin de pouvoir industrialiser les produits agricoles et animaux.

En ce qui concerne la masse ouvrière, les l'industriels en collaboration avec l'Etat doivent résoudre tous les problèmes liés au bien être des ouvriers: salaires qui permettent unei vie convenable, habitations higiéniques, aide médical, assurances pour maladies et vieillesse, en un mot le droit à la sécurité sociale.

En relevant le standard de vie des masses il est évident que la consommation augmentera et la production agraire et industrielle trouveront un marché abordant.

Les grandes ressources naturelles de la Roumanie: pétrole, gaz méthane, chutes d'eau, le jonc du Danube offriront aux capitaux étrangers de grandes possibilités de collaboration avec l'économie roumaine

La Banque Internationale d'Investitions a été créée justement dans ce but, ce qui fait que nous pouvons nous attendre à un afflux de capitaux étrangers. Les voies de communications, routes, la navigation fluviale, la construction de canaux offriront également de nombreuses possibilités d'investitions avec effet salutaire et implicitement sur le standard de vie des masses.

La collaboration entre l'Orient et l'Occident, étant assurée par la conférence de Dombarton Oaks, notre situation géographique nous facilitera une participation active aux échanges économiques avec l'U. R. S. S. et spécialement avec les régions limitrophes de notre grande alliée".

Casa de Pensii a Inginerilor

In Monitorul Oficial din 2 Noembrie 1944 a apărut decretul lege de înfiinţare a Casei de Pensii în cadrul Colegiului Inginerilor.

Această casă de pensii trebuea realizată mai de mult, aşa cum s'a făcut la alte ramuri de activitate, ziarişti, avocaţi, etc., dar şi acuma este binevenită.

Proectul a fost în prealabil studiat de către o comisiune în cadrul Asociaţiei Inginerilor şi tehnicienilor din industria minieră, al cărui preşedinte a avut un rol foarte activ în aducerea la îndeplinire a acestui proect.

S'au prevăzut toate cazurile posibile astfel ca deponentul să nu aibe de suferit absolut nici o pagubă şi este important de semnalat că nu se prevede nici un fel de beneficiu pentru administraţia casei de pensii.

Intr'adevăr în alte instituţiuni similare şi în special la casele de pensii ale multor societăţi de asigurare, deponentul are anumite riscuri, pierzând în unele cazuri chiar toate sumele depuse până atunci, astfel încât să se asigure întotdeuna un câştig societăţii respective, sau administraţiei casei de pensii.

In cazul Casei de Pensii a Colegiului Inginerilor, denumită prescurtată, C. P. C. I. deponentul primeşte pensia după cel puţin 15 ani de cotizare, iar în caz că este nevoit a întrerupe depunerile mai devreme (deces, boală, etc.), primeşte toate sumele depuse, el sau moştenitorii lui.

Cota este de 8% la care se adaugă o sumă egală cu care este obligat a contribui patronul.

Legea prevede deasemeni posibilităţi de rescumpărare a vechimii, mărire de cote, întreruperi de contribuţii, putinţa de a face parte din C. P. C. I. şi pentru inginerii dela Stat, sau aparţinând altor case de pensii, etc.

Dăm mai jos cuantumul de pensie cuvenit corespunzător vechimei:

După 15 ani 30%
„ 20 „ 42,5%
„ 25 „ 55%
„ 30 „ 67,5%
„ 35 „ 80%

Pentru fiecare an corespunde un plus de 2,5%.

Aceste procente se socotesc la ultimul salariu la care s'a făcut cotizarea. Tot astfel şi contribuţia de 8+8%, se aplică la o serie de salarii tip, alcătuind o scară formată din 12 clase de salarizare, unde inginerul se situează după vechimea pe care o are şi după apropierea cu salariul său real.

Este locul să observăm că această salarizare care începe de la lei 25.000 lunar, ajungând până la maximum lei 90.000, reprezintă prea puţin faţă de valoarea actuală a banilor. Dealtfel este prevăzută şi o revizuire a actualei scări, respunzător variaţiei salariilor acordate de Stat.

Dăm mai jos un tabel cuprinzând clăsele de cotizare vechimea şi suma la care se face cotizarea, aşa cum sunt prevăzute astăzi.

Clasa	Vechimea, începând dela obţinerea diplomei de inginer	Suma la care se socoteşte cota
1	2 ani	Lei 23.000
2	5 „	„ 26.000
3	8 „	„ 31.000
4	11 „	„ 36.000
5	14 „	„ 41.000
6	17 „	„ 47.000
7	20 „	„ 53.000
8	23 „	„ 59.000
9	26 „	„ 65.000
10	29 „	„ 72.000
11	32 „	„ 80.000
12	35 „	„ 90.000

In ceeace priveşte văduva inginerului, aceasta are drept la 40% din pensia cuvenită soţului, după cel puţin 5 ani de convieţuire, crescând apoi cu 2% pe fiecare an, până la maximum 60%.

Pentru copii orfani cuantumul este de 20% de copil. cu restricţia ca pentru toţi copii la un loc să nu se depăşească 80% din pensia cuvenită membrului decedat.

Pentru orfanii de ambii părinţi considerându-se astfel şi copii ai căror mamă se remărită, se prevede 40%, un copil, 60%, doi copii şi max. 80%, pentru toţi copiii.

Legea mai prevede apoi modul de administrare al averii C. P. C. I., care se va face de către Colegiul Inginerilor, asigurându-se astfel toată seriozitatea unei astfel de instituţiuni.

In general aşa cum este alcătuit acest decret-lege, el poate servi de exemplu pentru orice altă casă de pensii.

Dr. Ing. VASILE POPOVICI

„STEAUA ROMÂNĂ"

Le Rapport du Conseil d'Administration de notre plus ancienne société pétrolière nous montre les grandes difficultés que la Steaua a eu à surmonter au cours de 1943, par suite de la destruction de sa raffinnerie de Câmpina causée par le bombardement du 1 août 1943.

Production. Malgré l'intense activité de forage la production n'a pas correspondu dans la même mesure que les années précédentes, ce qui démontre l'affaiblissement du potentiel de production des terrains. La production de brut a enregistré une diminution de 8% au regard de 1942.

La société possède 425 sondes en production d'un total général de sondes dans le pays de 2450, soit 17%. Toutefois elle n'a participé à la production totale qu'avec 10%.

Bien que la quantité de gaz extraite avec le pétrole brut a été de 15% moindre que celle de l'année précédente, étant donné que de nouvelle sondes de gaz ont été frappées à Aricești, le total des gaz extrait montre une augmetnation de 3% et, ceci, malgré le remplacement par le gaz du mazout consommé dans la raffinnerie.

La quantité de gazoline extraite a été avec 18% inférieure à celle de 1942, ceci surtout à cause des destructions du 1-er août 1943.

TRAITEMENT

Jusqu'au 1 août 1943, la raffinnerie de Câmpina a traité l'entière production de pétrole brut de Munténie ainsi que celle achetée des tiers et de l'Etat, à partir de cette date la production de la société a été traitée dans d'autres raffineries.

La raffinnerie de Moineşti a traité l'entière production de la société de Moldavie.

PRIX DE COÛT

Les prix de coût ont continué encore à monter au cours de 1943.

Ainsi, en rapport avec 1942:
le coût du forage monte avec 67%
le coût de l'extraction monte avec 77%
le coût du raffinnage monte avec 30%.

COMMERCIALISATION DES PRODUITS

La société a déployé tous les efforts pour couvrir intégralement la cote fixée pour la consommation intérieure, exportant seulement le reste.

Pour la commercialisation à l'intérieur les prix ont été majorés à peine le 13 décembre avec une moyenne de 30% et le 1-er novembre, pour l'exportation, avec une moyenne de 28%.

PERSONNEL ET OEUVRES SOCIALES

Dans le désir de venir le plus possible en aide — par tous les moyens — à l'entier personnel qui a continué à montrer tout son dévouement pour l'entreprise, les salaires de 1943 représentent, au regard de l'année précédente, une augmentation de 44,8% pour les ouvriers et 38% pour les fonctionnaires.

La société a contribué au bien être de ses salariés avec une somme de 169 millions en plus de 100 millions investis dans les constructions de logements pour les ouvriers.

ANALYSE DU BILAN

Le bilan pour 1943 présente à l'actif et au passif une valeur de . . . . . lei 10. 62.593.530
l'anné précédente cette valeur était de . . . . „ 8.357.690.557
l'augmentation de . . . lei 1.704.902.973
provient des chapitres suivants :

à l'actif :

en plus :

investitions	lei	654.623.792
Stocks de matériel	„	510.228.864
participations et effets publics	„	633.834.026
stocks de pétrole brut et produits	„	212.707.535
débiteurs	„	495.843.311
	lei	2.507.437.628
en moins :		
Banques et caisses	lei	802.534.665
	lei	1.704.902.973

La diminution du disponible dans les banques est dûe aux nouvelles investitions faites par l'achât de matériaux et aux frais plus élevés.

au passif :
l'augmentation provient :

en plus :

réserves	lei	709.453.154
amortissements	„	322.746.434
créditeurs	„	841.616.389
dividendes non réclamés	„	54.161.874
	lei	1.927.977.851
en moins :		
bénéfice	lei	213.799.850
fonds d'exploration	„	9.275.028
	„	223.074.778
	lei	1.704.902.973

COMPTE DES PROFITS ET PERTES

Le compte des profits et pertes présente une perte de lei 786.026.

Cette perte est due:
à la diminution du bénéfice brut de l'exploitation avec 24%, au regard de 1942, par suite du cessement d'activité de la raffinerie au 1 août Le traitement de nos produits dans d'autres raffinneries au cours du second semestre a absorbé l'entier bénéfice obtenu pendant le premier semestre ;
et aux grandes dépenses faites pour la réparation en partie des installations détruites. Ces dépenses ayant été payées de la propre trésorerie de la société.

PROBLEMA COMBUSTIBILULUI

Măsurile preconizate de reprezentanţi naziști pentru înlocuirea imediată (termene scurte) a combustibilului lichid prin combustibilul cărbune, măsură al cărui început de realizare chiar s'a dovedit imposibil pentru moment, a dat loc — după cum se ştie — la numeroase discuţiuni în sânul Comisiei de studii „Politică-Energie-Combustibil" de pe lângă U. G. I. R.

Pentru a ne da seama de situaţia cu care ar fi avut de luptat viaţa noastră industrială, este suficient să arătăm următoarele date extrase din documentatul şi interesantul memoriu asupra *„Economiei Combustibilului în România"* prezentat la timpul sau de către Asociaţia Industriilor de Petrol din România sus citatei Comisiuni.

Astfel vedem că combustibilul lichid participă cu :

26% la aprovizionarea căilor ferate;

96% la aprovizionarea navelor comerciale;

100% la aprovizionarea marinei regale;

55% la aprovizionarea industriilor din ţară.

Tabloul de mai jos ne arată participarea în procente la consumul de combustibili lichizi a fiecărei grupe de industrii, faţă de consumul total al tuturor grupelor de industrii, (care reprezintă 100%).

Pourcentage de la répartition des combustibles liquides consommés en 1943, par catégories d'industries

Pour 100 calories de combustible lquide consommé par l'entière industrie du pays, il revient à chaque catégorie d'industrie le pourcentage suivant :

1.	Industrie métallurgique	24,779%
2.	Usines électriques	16.709%
3.	Fabriqu de papiar	11,013%
4.	Industries textiles	10,697%
5.	Fabriques de sucre	10,214%
6.	Diverses alimentaires	5,119%
7.	Fabriques ciment	4,915%
8.	Industries chimiques	4,295%
9.	Fabriques d'huile végétale	2,312%
10.	Divers	2,282%
11.	Minoterie	1,065%
12.	Peausserie	1,314%
13.	Fabriques d'alcool	1,002%
14.	Fabriques de bière	0,776%
15.	Fabriques de verre et de céramique	0,725%
16.	Monopole	0,462%
17.	Industrie pour matériaux de construction	0,410%
18.	Fabriques de conserves	0,219%
19.	Fabriques de briques	0,207%
20.	Fabriques de conserves de viande	0,185%
21.	Boulangeries	0,182%
22.	Industries grafiques	0,125%
23.	Fabriques de ouate	0,094%
24.	Fabriques de carton asphalté	0,125%
25.	Fabriques de chapeaux	0,028%
26.	Fabriques de bas	0,021%
	Total général	100,000%

După ce autorul memoriului arată pe larg rolul petrolului în economia noastră precum şi imposibilitatea îndeplinirei faimoaselor decrete legi din 27 Februarie 1943 şi 30 Noembrie 1943, conchide astfel:

dedea participarea în procente la consumul de combustibili lichizi a fiecărei grupe de industrii, faţă

Este de neînţeles cum se poate concepe suprimarea integrală a consumului acestui lichid în decurs de un an, într'o ţară producătoare de petrol. Insuşi producătorii de cărbuni, în memoriul lor, au arătat că le trebuesc 10 ani pentru sporirea treptată a producţiei până la acoperirea celor 17.790 miliarde de calorii suplimentare, care se compun după acel memoriu din:

12.840 miliarde calorii păcură, cari cer o pregătire de 7,2 an
4.200 „ „ lemne „ „ „ „ „ 2,4 „
750 „ „ mangal „ „ „ „ „ 0,4 „
Total 17.780 miliarde calorii — Total . . . 10 an

deci, unele industrii, după ce vor fi cheltuit sume considerabile pentru transformări, vor trebui să ţină porţile închise până la 7,2 ani, când producătorii de cărbuni vor putea furniza combustibilul necesar şi aceasta, bineînţeles, numai dacă toate punctele din programul producătorilor de cărbuni vor putea fi îndeplinite.

De altfel, transformarea, în decurs de un an a tuturor focarelor, este o absolută imposibilitate tehnică din toate punctele de vedere, proectare, executare, montare, etc.

Dar, şi din punct de vedere financiar, ar fi un dezastru, fiindcă nu s'ar putea transforma nici câteva procente de focare de către fabricile din ţară, iar restul ar trebui comandat în streinătate, ceea ce ar însemna plecarea multor miliarde de lei peste graniţă.

Această transformare rapidă şi integrală va vea însă cele mai grave urmări pentru industria noastră, **după terminarea războiului,** când nu va putea lucra din lipsă de combustibil şi debuşeurile ei, vor fi acoperite din alte ţări, sporindu-se importul în dauna industriei naţionale.

De aceea industria de petrol crede că numai o armonizare a întrebuinţării celor 3 feluri de combustibili: solid, lichid şi gaz, împreună cu uzinele producătoare de energie pot duce la o desvoltare şi înflorire a economiei naţionale".

INFORMAŢIUNI

La parastasul pentru odihna sufletului lui THOMAS S. MASTERSON care a avut loc la Biserica Albă, toţi fruntaşi vieţei noastre industriale şi economice împreună cu toată industria petroliferă având în frunte pe d. V. Georgescu, fost subsecretar de stat la Economia Naţională, cu d-na; d-nii ing. Cezar Popescu, Al. Zănescu, Frederic Gartner, N. Manolescu, ing. Gh. Andonie, prof. Th. Ficşinescu, Plutarc Cotaru, ing. I. Popovici, ing. G. Iaroslavici, ing. Th. Dobrescu şi numeroşi alţii, au ţinut a arăta nu numai veneraţia ce au purtat-o defunctului dar şi a condolea şi înconjura cu toată dragostea pe iubitul său frate d. E. C. Masterson.

Dacă nu ar fi fost trista împrejurare şi locaşul sfânt unde se aflau, o adevărată manifestaţie de bucurie şi simpatie ar fi avut loc pentru sosirea sa şi pentru armata engleză pe care o reprezintă cu gradul de lt. colonel.

*

„ASTRA ROMÂNĂ". — In unele ziare, dornice — cu drept cuvânt — de a vedea cât mai curând înfăptuită „faimoasa epuraţie", au apărut numeroase liste de funcţionari cari nu mai au ce căuta la această întreprindere. Trebuie să reamintim că în fruntea acestei societăţi, la locul ce i se cuvine, aflându-se astăzi d. FREDERIC GARTNER, care timp de 30 de ani şi-a închinat toată rodnica activitate în folosul „Astrei Române" şi petrolului românesc, personalitatea domniei sale este o chezăşie că această epuraţie se face pe bună dreptate, d. F. Gartner, un democrat convins, cunoscând mai bine ca oricine activitatea şi sentimentele fiecărui funcţionar.

Aflăcă d. INOCENT, dela societatea „UNIREA" care timp de mai bine de 20 de ani şi-a arătat toată dragostea pentru ţara noastră, a avut marea durere de a pierde pe soţia d-sale. Toţi prietenii şi acei cari l-au cunoscut vor regreta sincer că nu vor mai avea plăcerea de a vedea printre noi, la Bucureşti pe activul secretar general dela „Unirea" d. Inocent intenţionând a rămâne în biourile întreprinderii din Londra.

Ii transmitem sincerele şi afectuoasele noastre condoleanţe.

*

D. Max Auşnit a fost cooptat în comitetul permanent al U. G. I. R.-ului.

*

D. Maior DE CHASTELAIN, dela societatea „UNIREA", atât de cunoscut şi iubit de toate cercurile din Capitală, care în acest războiu a înfăptuit misiuni din cele mai grele cu un curaj eroic şi în folosul ţării noastre, va sosi în curând, de undeva din Mediterană, în Bucureşti.

*

Este neîndoios că îndată ce Ploeştiul va fi refăcut, autorităţile acestui oraş vor ridica, într'una din pieţile din centru, un bust iubitului său cetăţean de onoare: THOMAS S. MASTERSON, care a contribuit atât de mult la buna stare a populaţiei de acolo.

*

D. ing. Gh. Şt. Andonie, director general al Minelor a fost delegat să îndeplinească, în continuare, funcţiunea de secretar general al Ministerului Economiei Naţionale.

*

O ATENŢIE AMABILA. — D. H. Conzen, administratorul soc. „Sardep", cunoscând lipsa de birouri confortabile în Capitală, a avut lăudabila grije de a învesti o parte din beneficiile realizate, prin exportul petrolifer în Germania, în construcţia unui mare şi frumos palat în str. N. Iorga Nr. 23, terminându-l şi mobilându-l la timp pentru a găzdui întrânsul **Misiunea Militară Britanică.**

Este o atenţie pentru care, nu ne îndoim, va primi mulţumirile cuvenite la Viena.

*

Suntem fericiţi de a fi revăzut pe unii dintre acei petroliști cari au avut atât de mult de pătimit sub fostul regim de teroare pentru sentimentele lor frumoase faţă de Naţiunile Unite. Printe aceştia pe d. V. Georgescu, dela „Romăno-Americană" şi pe d. ing. I. Popovici, dela „Unirea". Char atunci când acesta din urmă îşi pierdea pe câmpul de luptă în mod eroic pe fratele său căpitan, a fost ridicat de acasă pentru a fi întemniţat şi a trăi timp de 3 ani sub vecinica ameninţare a unui verdict necruţător.

Numai acei cari cunosc durerea unei bătrâne mame şi soţii devotate pot să-şi dea seama de suferinţele familiei Popovici.

Va veni momentul când industria petroliferă va omagia pe toţi fiii săi căzuţi sau cari au pătimit pentru binele ei.

*

UNE AIMABLE ATTENTION. — M. H. Conzen, administrateur de la société **„SARDEP"**, connaissant le manque de bureaux confortables à Bucarest, a eu le louable soin d'investir une partie des bénéfices réalises par l'exportation en Allemagne du pétrole roumain, dans la construction d'un grand et magnifique Palais, rue N. Iorga 23, le terminant et meublant à temps pour y donner l'hospitalité à la Mission Militaire Britanique. C'est une attention pour laquelle, nous n'en doutons point, qu'il recevra tous les remerciements à Vienne.

Cum se devenea mare petrolist

Restituirea bunurilor evreeşti luate prin abuzuri sau cedate de teama pierderii lor, găseşte şi în industria petroliferă numeroase cazuri cari trebuiesc să fie cât mai repede rezolvate.

Unii, luând exemplu după sistemul nazist, au intrat în posesia bunurilor prin vânzări forţate, la preţuri impuse. Alţii, mai „dibaci", luând înaintea sistemului nazist au inventat **„CAMUFLAREA"**. Astfel, fără nici un ban, abuzând de încrederea proprietarului evreu l-au luat avutul, ba l-au şi înstrăinat pe nimic.

Reclamaţia unui asemenea caz de abuz de încredere se află depusă de mai multe luni de către un cunoscut petrolist din Bucureşti la Parchetul de Ilfov, care nu a dat încă o hotărîre în această privinţă.

Este vorba de societatea **„PETROL OBOR"** ale cărei acţiuni în valoare de lei 5 milioane erau deţinute de **„COMPANIA ROMÂNĂ DE PETROL"** condusă de vechiul şi apreciatul petrolist d. **Al. Herdan**, care în calitate de cel mai mare acţionar, era administrator-delegat. In acele timpuri de tristă memorie, abuzându-se de încrederea sa i s'a luat acţiunile pentru cari trebuia să i se dea a doua zi cel puţin o formă oarecare, o scrisoare de opţiune. In loc de aceasta a fost dat afară din avutul său, i s'a mai înscenat acea faimoasă afacere cu „săpun", după urma căreia a pătimit atât de mult, pentru ca să i se recunoască nevinovăţia, de către chiar cei mai înverşunaţi antisemiţi.

In acest timp soc. „PETROL OBOR" posedând rafinaria şi un vast teren de 9.500 m. p. la Obor a fost vândută pe nimic, **„COMPANIA ROMÂNĂ DE PETROL"** este în lichidare, iar desigur că acum d. Al. Herdan, — care timp de mai bine de 30 de ani a activat pentru desvoltarea industriei noastre petrolifere şi a căutat să armonizeze toate interesele acestei industrii prin crearea **„Uniunei exploatatorilor de petrol"** şi „Sindicatul rafinerilor mici" — este în aşteptarea legei care să-i înapoieze avutul.

BILANŢURILE Industriilor de petrol

Mai toate societăţile au prezintat bilanţul la 31 Decembrie 1943 cu beneficii foarte reduse, în comparaţie cu anii precedenţi.

Căutând a cerceta care este cauza, găsim explicaţia imediat, privind în debitul contului de profit şi pierdere, unde întâlnim capitole noui create, datorită stării de războiu şi anume: „Cheltueli cu refacerea instalaţiunilor distruse de bombardament", „Alocaţie pentru fond special de războiu", „Rezerve pentru impozite şi ale contribuţiuni", „Alocaţie fond pentru ajutorarea refugiaţilor", „Alocaţie fond pentru ajutorarea personalului sinistrat', etc.

Un alt capitol important, care a absorbit în bună parte beneficiul, a fost alocaţia fondului de amortisment al instalaţiunilor, care, după cum se constată, a fost aproape dublată faţă de alocaţia anului 1942.

Analizând pe rând fiecare capitol, îi găsim temeinicia lui, deoarece:

— instalaţiunile distruse de bombardament au trebuit refăcute şi aceasta se înţelege pentru menţinerea potenţialului de producţie.

— noui fonduri speciale de războiu au trebuit create, întrucât războiul se află în plină desfăşurare şi trebuie să aducem contribuţia noastră însufleţită până la izbânda totală.

— rezerva de impozite şi alte contribuţiuni a trebuit şi ea să fie mărită, deoarece după cum se ştie, pe exerciţiul fiscal 1944-1945 impozitele au fost raportate cu un spor de 20%.

— fondurile create pentru ajutorarea refugiaţilor şi ajutorarea personalului sinistrat, au şi ele justificarea lor, fiind o înaltă operă socială alături de aceea a Statului întreprinsă în acelaş scop.

— alocaţia unei sume cu mult mai mare, faţă de trecut, pentru amortizarea instalaţiunilor, se explică prin mărirea continuă a valorii de înlocuire a maşinilor şi instalaţiunilor şi care marchează, în timpul de faţă, o uzură mai mare datorită utilizărîi lor la maximum pentru mărirea producţiei.

Găsim deci că în general bilanţurile industriale pe exerciţiul 1943, au fost prudent întocmite, căci dacă se proceda altfel ,industriaşii ar fi fost puşi în situaţia de a distribui acţionarilor beneficii aparente, care sunt foarte periculoase, mai ales în timpu lde faţă, când se simte nevoie de numerar şi când disponibilul trebue bine cântărit pentru a putea face faţă atâtor cheltueli utile ca: salarii, lefuri, cheltueli de dispersare, impozite, procurarea materiilor prime, etc.

Aşa dar, socotim că bilanţul prudent întocmit, este atât în interesul acţionarilor cât şi în interesul economiei naţionale, deoarece conduce la asanarea industriilor şi la mărirea valorii intrinsece a acţiunilor lor, care, odată cu încetarea războiului vor începe a da şi ele, beneficiile de care acţionarii sunt privaţi astăzi.

Florian Georgescu
Expert-Contabil

„Astra Română"

Nous étions habitués à voir dans le Rapport du Conseil d'Administration de cette société non seulement une image détaillée et fidèle de l'activité de l'entreprise, mais encore un exposé des plus intéressants sur la marche du pétrole roumain ainsi que du pétrole mondial.

A cause des évènements connus le Rapport a donné — d'année en année — de moindres explications pour se résumer, en 1943, à dire :

„En 1943, aussi, la société a pris part avec toute l'énergie à la vie économique de la Roumanie dans la mesure correspondant à sa situation de société pétrolière la plus importante du pays et a pu vainere, par le travail infatigable de son personnel, toutes les difficultés qui, en temps de guerre, sont plus nombreuses que jamais".

Le programme établi de forage et d'exploitation a été entièrement accompli, de même que celui de livraisons à la consommation intérieure et à l'exportation.

Malgré la situation financière difficile avec laquelle l'entreprise a eu à lutter, toute l'attention a été accordée au bien être de tous les salariés, dont les appointement ont été majorés le 1 avril 1943 avec 27% et le 1 novembre 1943 avec 25%, en moyenne. Cette majoration s'est élevée par un surplus de salaires totalisant lei 507.605.0000 au regard de l'année précédente.

La société a également eu soin d'approvisionner à des prix modérés le personnel avec les articles et aliments de première nécessité.

Le bilan montre à l'actif et au passif une valeur de lei *19.888.999,09.*

Voici les principaux postes:

Les investitions y figurent avec lei *12.622.187.771.* Les stocks de matériel et produits avec lei *3.193.833.219 ;* Participations et rentes d'Etat lei *494.599.443;* fonds bloqués à l'étranger lei *482.822.769* débiturs *3.048.387.331.*

Au passif :

Capital lei 2.555.833.500; réserves et fonds réinvestis lei *14.075.600.071;* divers créditeurs lei *3.233.923.452.*

Le revenir brut a été de lei *8.720.040.039,* déduction faite des frais d'exploitations lei *4 milliards 775.677.668,* frais généraux lei *768.323.409,* amortissements pour 1943 lei *836.230.931,* fonds spécial pour évenements de guerre, impôts et taxes, lei *1.100.000.000,* etc. etc., il est resté un bénéfice net de lei 9 mil. qui a été reporté pour l'année 1944.

La société a contribué aux revenus de l'Etat au cours de l'année 1943, y compris les taxes de consommation à l'intérieur et autres sur les produits vendus par son organisation de vente, la société „DISTRIBUŢIA" avec une somme de lei *5.533.165.736.* plus les frais de transport sur chemins de fer et conduites s'élevant à lei *1.000.139.246.*

Le Rapport apporte un pieux hommage à la mémoire de son personnel mort pour la Patrie, dont 30 sont tombés sur le champ de lutte et 40 sous les bombardements, tous Roumains

CABLUL ROMÂNESC s. a. r.

PLOIEŞTI

Bulevardul Regele Ferdinand I Nr. 282

TELEFON : 1429 şi 1430 — Adresa telegrafică : „CABLUL"

Fabrică de cabluri speciale pentru :

INDUSTRIA PETROLIFERA
INDUSTRIA FORESTIERA
INDUSTRIA MINIERA
AGRICULTURA, AVIAŢIE, MARINA

CĂI FERATE, FRÂNGHII ŞI ODGOANE DE CANEPA
INSTALAŢII DE FUNICULARE
ATELIER MECANIC

Numai calitatea este adevărata economie

Citiţi şi răspândiţi
„România Petroliferă"

27 Noembr. 1944C. 14904 Atelierele Societăţei Anonime „Universul" Str. Brezoianu No. 23—25